

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel, vom Jahr 1105: Prophetencodex - Cod. Reuchlin 3

[S.l.], [12. Jahrh.]

Ierem.

[urn:nbn:de:bsz:31-64884](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64884)

דבר כי נער אנכי ואמרית קבול בעות
 ואלהים האלהים אנכי ידע לאיתנבא אהרן
 רבי אנא וישירי וותי עקא וגו' אנא מתנבי
 על עמי אהרן ויאמר יהוה אלי אל תאמר
 נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך
 ואת כל אשר אצוה תדבר ואמר ללך
 לאתער רבי אנא ארי לכל אתר ראשון
 תהו ותכל דאפק דינך תמילל אל תרא
 מפניהם כי אתר אני להצילך נאם יהוה
 לאתרחל מן קדמיהון ארי בסעוד מ
 מימרי לשוכותך אך יי ושלח יהוה
 את ידו ונאע על פי ואמר יהוה אלי הנה
 נתתי רבי בפך ושלח ללך פיתגמי
 נבואתיה וסדר בפומי ואמר ללך ה
 שותי פיתגמי נבואתי בפומי ראה
 הפקדתיך היום הוה על הגנים ועל
 הממלכות לטמיט ולנתוץ ולהאבד
 ולחרוס לבנות ולנמוע חיי דימי רבך
 ונא הדין על עממיא ועל מלכותא
 למיעקר ותדעא ולאברא ולפגרא ועל
 מת ישראל למיבבי ולקייבא
 והוה רבי יהוה אלי לאמר מיה אתה ראה
 ורמייה ואמר מקל טקד אני ראה וחוה
 פיתג נבוא מוק גלעי למיב מיה את חוה
 ור ואמרית מלך מוחי לאבא שא אנא
 חוה ואמר יהוה אלי חוכבת לראות
 מיטקד אני על רברי לעשותי ואמר
 ללך יאות חויתא ארי מוחי אנא על
 פיתגמי למעבריה ויהו רבי
 וחוה אלי שותי לאמר מיה אתה ראה
 ואמר סור בפוח אני ראה ופני מפני

צפונה יהוה פיתג נבוא מוק ללך על העצמות
 למיבד מיה את חוה ואמרית מלך חרתח
 כדור אנא חוה ומוקוס מיטמייתיה רמובן
 ואתמו מיאפי צפונה ויאמר יהוה אלי
 מיצפוח תפתח הדעה על כל יטבי הארץ
 ואמר ללך מי צפונא תישרי ביטתא
 למיית על כל יתבי ארעא הנגי קרא לכל
 מיטפחת מימלכת צפונה נאם יהוה ולאו
 ונתנו איש כסאו פתח טעמי ורוטגם
 ועל כל חמיתיה סבב ועל כל ערי יהודה
 ארי האנא מכלי לכל ורעיות מלכות
 צפונא אמר ללך ויתנו ורמון גר כדמסיה
 לקבי לתרעי וירושלם ועל כל שורה אסח
 סחו ועל כל קירויא רבית יהודה ודברתי
 מיטפמי אותם על כל רעתם אשר עובדי
 ויקטרו לאלהים אחרים וישתחו למעטי
 מדיהם ואני לול פורענות דימי עימיהון
 על כל בישתחו וטבקו פולחני ואסקו
 בוסמין לטעמות עממיא ואישתעברו
 לעובדי זריהון ואתה תאמר בית מוד
 וקבית ודברת אלהם את כל אשר אנכי
 אצוה אל תחת מפניהם פן אחיות לפניהם
 ואת תתקף ותקום ותתנבי לחון ית כל
 דאנא מפקיד לך לאתמנע מלאובחותי
 וילמיא איתברונך קדמיהון ואני הנה
 נתתך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל
 ולחוכית נחשת על כל הארץ למלכי
 יהודה לשריה ולכהניה ולעם הארץ ואנא
 הא והבתך ונביא ויון תקיח בקיר ואמרתי
 וכעמוד רבדול וכשור דנחש לאטקאה
 כם דלוט לכל יתבי ארעא למלכי ארבות

יהודה לרברבהא לכהנהא ולעמא ארעא
 וכלחמו אלקי ולא חבלו לה כי אתה את
 נאם יהוה לה צילך יהוה רימיו ומצחיו
 לקיבלך למיסתך ית פיתצמי גבו אתך
 ולא מבלו לה ארי בסעוד מימרי אמר
 יהוה רבר
 יהוה אלו לאמר והוה פתגב מוק מע
 למימר הלוה וקד את באופ יהושלם
 לאמר כה אמר יהוה וכתיב לה חסד
 נעורך אהבת כלולותך לכתך אחרי
 במדבר בארץ לא דרועה אהל ותעבי
 קדם עמיא דמרום למימר כד אג
 דכירנא לכון טבות יומי קדם רחמי
 אבהתכו דהומיעו במימרי ואולו בתי
 הרין שליחי בתי משה ואהרן במדבר
 ארבעין שתין בלא זוזו דין בארע לא
 מחדעא קדש ישראל ליהוה ראשית
 תבואתה כל אכלו יאשמו רעה תבא
 אלהם נאם יהוה קודשא אפעו בית
 ישראל קד מ על כוזיהו בומע אנמות
 על לא רמן דאביל מימה חייב למית
 ובשירו חער עומד ארמותא דע לא
 מקדבין מימה כהנא בני אהרן קורבנא
 על מדבחה כל דאביל מימה מתחוב
 אפן בבל כוזיהו דבית ישראל חובו
 בשתא תיתי עליהו אג
 שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל מי שפחת
 בית ישראל קבילו פיתצמי אדון בית
 יעקב וכל דרעית בית ישראל
 כה אמר יהוה מיה מי צאו אבתיככו
 עול כי דחקו מעלו וילכו אחרי ההבל

בב

ל
ע
כ

ב

ב

ל

ב
ב

ל
ב

ב
ב
ב

ב
ב

ב
ב

והכלו בדנו אג מ אשכח אבותם
 כמימדו שקר ארי איתר חקו מדחלות
 וטעו בתי טעיות אוהו ללמא ולא
 אמרו איה יהוה המעלה אותנו מארץ
 מצרים המוליד אותנו במדבר בארץ
 ערבה וטוחה בארץ ציה ועלמות בארץ
 לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם ולא
 אמרו מדתל מן קני דאפיק התנאמע
 דבר יתנא במדבר בארע מי שר
 וחרב בארע צריא וטול מיתא אפעא
 ולא עד אבה אינש ולא איתתב אג
 אינש אתמו ואביא אתכם אל ארץ
 הכרמל לאכל פריה וטובה ותבאו ות
 ותטבאו את ארצי ונחלתי שמיכם
 לתועבה ואעילית יתכוון לארעא חשי
 דהות מצבא ככרמל לא למיכל איבה
 וטובה ועלתו וסאבתו את ארעמות
 שכינתו ואחסנתו שותו לפולחן
 טעיותא הכהנים לא אמרו איה יהוה
 ותפשי התורה לא ידעו והדעו
 פשעו בו והצביאום נבאו בבעל ואחר
 לא ויעלו הלכו כהנא לא אמרו
 מדחל מן קני ומלפי אוריתא לא אלו
 למידע חלתי ומלכ אמרו במימרי
 ובני שוקדא מתנבן בשוק טעיותא
 ובתי דלא יהעו להו אלו לכו ער
 אריב אתכם נאם יהוה ואתבני בענכ
 אריב בכון עור אנא עתיד לאתפרעא
 מינכו אג ועס בני בניכו דאם
 יעבדו בעובדיכו אנא עתיד לא
 לאיתפרעא כי עבדו אי כתיסורא

ער יר חסו בק וסיב טי גאון פיליב אכלום אלו
 לכן יר אריב אורי מתי ער ער טעיותא חסו בעי יוסס ער
 טעיותא יסי ער יר ער א ער אוסיב באהיב ער חסו אלו
 ער יוסס וקני ער ארי יטא ער ער ור ער יוסס ער

בב ואלו בענין בספרא וסימון מה נראו חכמי תלמוד
 שכיני עלו סכו עמודי טב בריב כעס עתן יסדו
 הנטות תשיאו חסיע אלו הנה חס

וקדד שלחו והתבוננו מאד וד אוחז היתה
 כזאת אלו עכרו לטעות כמתאלי וחזו
 ולמד יפת ערכאי שלחו ואיכתבו לו לחזא
 וחזו עממיא רצו מכרה לבדה ומצדינה
 לפי למדינה נטלו ית טענותהו ומזכרו
 להו עימהו ובאתר דאינון שרן פרסיו
 משכניהו ומקיימו ית טענותהו ומצדין
 להו אידא היא אומיא וליפון די עברת
 בנותכו בית ישראל והמיר צו אלהים
 והמה לא אלהים ועמי המיר בכדו בלא
 ועיל הא עממיא לא שבקו פולחו טענתא
 ואינון טעמו דלית בהו צדו ועמי שבקו
 פולחו דבדלוה אנא מייתי עליהו ו
 יקראו אולו בתר דלא יהבו להו שמי
 שמים על זאת ושערו חרבו מאד נאם
 איתא בלו שמיא על כדו על ארעא
 השרא דעתירא למיחרב ועל בית
 מקדשא דעתירא לאו צטורא ו על
 דעבדו עבדיו ביטו עמי לחדא אמר
 כי שתיס רעות עשה עמי אתי
 עובי מקור מים חיים לחצב לחם בארות
 בארות נטבורים אשר לא יכלו המים
 ארי תרתין ביטו עבדו עמי פולחו
 שבקו דבדלוה אנא מייתי עליהו טובא
 ממוע דמיז דלא אפסיק וטעו בתר טענתא
 ואינון להו בעבדו תבירין דלא יכלין
 לקיימי אמיא העבד ישראל אם ילוד
 בית הוא מרוע היה לבו הא כעבד אהוה
 ושרא אם ילוד ביתא הוא מאריו אתמסר
 לכוהן עליו ושרא עכפירים נתנו קולס
 ויטותו ארצו לשמיה ערו נצתה מבלי

ושב עליו וכלו מלכו וריכוז קלהו
 וישונו ארעיה לצרו קדוהו וצדקו
 מבלי יתיב נכבני נתיחפנס ורעות
 קדקד אהבני מפוס ותחפנס וקטלוק
 עבד וכוון מבסד הלא את תעשה
 לד עוב את יהוה אלהיך בעת מולוכ
 פדך הלא דא פורענת את העבד מינו
 על דשבקת ית פולחנא דמי אקד דאחיו
 אורחא ותקנא ולא הליכת בה ועתה
 מה לך לדרך מצרים לשתתמי שוחר
 ומה לך לדרך אשר לשתות מי נהר
 ובש מה לבו לא יתחבר אל פרע מלכ
 דמצר למירמי דכור וכוון בעד אומיא
 לבו למיגר קמס עיס אתר אה לאגלא
 יתכוו מעיבד פרת תוסרד רעתך ומע
 ומשוכתך תוכיחר ודעי וראי כי רע
 ומר עובד את יהוה אלהיך ולא פחחתי
 אליך נאם ארמי יהוה צבאות אלהי
 עלך יסודיו ולא מנעת מבי שויתך
 ועל דלא תבת לאוריתא פורענותא
 תתעבד מיניך ודעי וחזא ארי בשתא
 ומרדא אמתו עלה ורושלי על דשבקת
 ית פולחנא דמי אקד ולא שנית וחלתי
 לקביל עינך צבא מ אלהים צבא כי מעולם
 שברתי עלה נתקפלי מוסדותי ותאמרו
 לא אעבד כי על גבעה גבהה ותחרת
 כל עז רענו את צעה ונה ארי מעליא
 תברית נור עממיא מצור וכוון פלקית
 חנקיכוון ואמרתון לא נסיקה עוד למעבר
 על מימרך ארי כל רמיא מינטילא וטחות
 כל אילו עכרת את פלחא לטענותא

והתבוננו

לפי

לפי

לפי

20

239 R

אמר עמי רדני לא נבוא עוד אליך עם דרא א
 אתו קבילו פיתגמי ארזי הכמדבר צדי דלת ביה
 הנאה הוה מיומרי לישרא אם בארע חרבא מארזי
 אמרו עמי אוכלתא לא נתוב עוד לונתך התשכח
 בתולה ערה בלה קשוריה ועמי שבחתי זמס אין
 מספר האיפטר היתנשי בתולתא תיקונה בלתא
 קשומתא ועמי שבקו פולחני זמין דלת מינין
 מה תיטיבי דרכך לבקש אהבה לכו גם את הרעות
 למדתי את דרכיך מאת מי שתפרא באר החתך
 לאיתחברא לעממיא בכין אף יתביטון אלפת מן
 ארחתך גם בכנפך נמצאו רס נפשות אבירנים
 נקים לא במחתרת מיצאתים כי על כל אלה אף
 במידא אושתבחת דאשודת דם וכאי רס נפשו
 דמיסמין וכאי לא במיא דמי שבחין במחתרתא
 אלהיו על כל איליו עבדת ותאמר לבי מקיות אף
 שב אפו מיני הגני נשפט אותך על אמרך לא
 חטאתי ואמרת ארזי וכיתי בדם תב רוגז מיני האנא
 עבד עינד פור ענות דיו על דאמרת לא חטית מה
 מאד לשנות את דרכך גם מי צליס תבושי באשד
 בשת מאשור מאאת מסתבלא לחרא לקולא ות
 ארחתו אף מי צרים תיבחתו בכי ארבהית כי
 מאתו אה גם מאת זה תצאי ודוך על ראשך כי
 מאס יזוה במבט חוד וקלא תצליחו להם אף מלנות
 דותפקין ובהתת חובך על רושך ארזי רחוק לרוחצו
 לא תכלחן להון לאמר הו ישראל איש את אשתו
 חלבה מאת והיתה לאיש אחר היטוב אליה עוד
 היא חקת חקת הארץ ההיא ואת ונית רעוסרבים
 ועוב אלו נאם וזוה למימר האיפטר גבר ית איתתיה
 תוך מלותיה חסד לגבר אחרו האיפטר דתיוב
 לותהא עוד הלא בית תחוב ארעא חזיא ואת טעית
 ואיתחברת לעמי מין סגיא ותובי מיכעו לפולחני

63

רס י בן וסימון ואת ונית לחלק יבי הן איש באות יגו י

אמר וישיב עיניו על שפיטת וראי אפוא לא שגית
 על דרכים ישובתו להם כערבי במדבר ותחמפי
 ארץ בזעתיך וברעתך וקופי עיניך על געויות
 איבא לא איתחברת ליה למיפלא לטענותא על
 אורחת בית מישראל הווי אורחת להווי כערבא
 דשרון בשכונון במדברא וחייבת ארעא בשעתך
 ובכשתנוד וימנעו ריבויים ומלקוש לא היה ומינע
 אשה זונת היה לה מי אנת הכלם ואיתמנעו רכסיה
 ומלקוש לא היה וחורץ באיתאנפקת ברא היה
 ליה מסדבת לאיתכנעא הלא מעתה קראתו אבי
 אלה נשירי אתה הלא מכעו תצלו קדמי ריבוי
 את פרקי דמו עלמא הינטור לעולם אם ישמר
 לנצח הנה דברתי ותעשי הרעות ותובל האפשר
 דיתנטרו ליה חובין לעולם אם התקח עלך מחא
 לאפרט האמילית אועברת בישון ואפגית ויאמר
 יהיה אלו בימי יאשיהו המלך הראית אשר
 עשתה משוכה ישראל הלכה היא על כל הרגבה
 תחת כל עץ רענן ותזני שם ואמר וי לי ביומי
 יאשיה מלכא החזיתא מיה דעברו דמיתחכנו
 למיתב לפולחני דבית ישראל אוליו אינון על כל
 רמא מינטלא ותחות כל אילו עבית ופלחו תמן
 לטענותא ואמר אחרי עשתה את כל אלה אלו
 תשוב ולא שבה ותראה בערה אחתה יהודה
 ואמרות בתר דעברו ותכל איליו לפולחני ותוכח
 ולא תבו וחזן מי שקרא אחיהו דבית יהודה
 ואראכי על כל ארית אשר נאפה משוכה ישראל
 שלחתייה ואתו את קפר כריתותיה אליה ולא
 וראה בערה יהודה אחותה ותלך ותזוג גם היא
 וגלי קדמי ארי על כל עיסק דטענו דמיתחכנו
 למיתב לפולחני דבית ישראל שלחתינו כביא
 דיהבין איצרת פוטורין ומי שלחין ולא דחילו

לפני

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

אמר וישיב עיניו על שפיטת וראי אפוא לא שגית
 על דרכים ישובתו להם כערבי במדבר ותחמפי
 ארץ בזעתיך וברעתך וקופי עיניך על געויות
 איבא לא איתחברת ליה למיפלא לטענותא על
 אורחת בית מישראל הווי אורחת להווי כערבא
 דשרון בשכונון במדברא וחייבת ארעא בשעתך
 ובכשתנוד וימנעו ריבויים ומלקוש לא היה ומינע
 אשה זונת היה לה מי אנת הכלם ואיתמנעו רכסיה
 ומלקוש לא היה וחורץ באיתאנפקת ברא היה
 ליה מסדבת לאיתכנעא הלא מעתה קראתו אבי
 אלה נשירי אתה הלא מכעו תצלו קדמי ריבוי
 את פרקי דמו עלמא הינטור לעולם אם ישמר
 לנצח הנה דברתי ותעשי הרעות ותובל האפשר
 דיתנטרו ליה חובין לעולם אם התקח עלך מחא
 לאפרט האמילית אועברת בישון ואפגית ויאמר
 יהיה אלו בימי יאשיהו המלך הראית אשר
 עשתה משוכה ישראל הלכה היא על כל הרגבה
 תחת כל עץ רענן ותזני שם ואמר וי לי ביומי
 יאשיה מלכא החזיתא מיה דעברו דמיתחכנו
 למיתב לפולחני דבית ישראל אוליו אינון על כל
 רמא מינטלא ותחות כל אילו עבית ופלחו תמן
 לטענותא ואמר אחרי עשתה את כל אלה אלו
 תשוב ולא שבה ותראה בערה אחתה יהודה
 ואמרות בתר דעברו ותכל איליו לפולחני ותוכח
 ולא תבו וחזן מי שקרא אחיהו דבית יהודה
 ואראכי על כל ארית אשר נאפה משוכה ישראל
 שלחתייה ואתו את קפר כריתותיה אליה ולא
 וראה בערה יהודה אחותה ותלך ותזוג גם היא
 וגלי קדמי ארי על כל עיסק דטענו דמיתחכנו
 למיתב לפולחני דבית ישראל שלחתינו כביא
 דיהבין איצרת פוטורין ומי שלחין ולא דחילו

אך אשייתך בבנים ואתוך ארץ חמה
 נחלת צב צבאות גרים ואמר אבלי תקראו
 לו ומאחר לא תשום ואנא אמר לך
 איכדיו אצל חכך בכבא ואיתיו לך
 ארע חמה א אחסנת חרות תו שבחת
 עממיה ואמרת רבנותי תצלו קדמי ו
 תיבחר פולחני לא תתקבו אכו בגדה
 אשה מדעה כו בגדתם כי בית ישראל
 נאם יהוה בכין במא רמשיקרא איתתא
 בבעלה כין שקדתי כן במימרי בית ישראל
 אב יי קול על שפתיכם נשמע בכי תחנני
 כן ישראל כי העו את דרכם שכחו
 את יהוה אלהיהם קלא על נערו אשתמע
 רבכו ומתאטחיו כן ישראל ארץ קלקלו
 מת אורחתהו אמת נשיאו ות פולחנא
 ריי אקהו שובו בנים שובכים ארפא
 משובתיכם הגני אתאט לו כי אתה
 יהוה אלהינו תובו כמא דמיתחסנו לך
 ליתב אשמוק לסו בר תתכו האסבל
 עמד אתו אמדיו תבנא לפולחנך פרוקנא
 ארי את יי אקנא אכו לשקר מגבעות
 המון הרים אכו ביהוה אלהינו תשועת
 ישראל בכין לשיקרא פלחנא על
 ריאתא ולא להצאה איתרשנא על
 טורי אבס במימרא דיי אהנא פרוקו
 ישראל והבשת אכלה את גע אבתינו
 מצעוריני את צאנס ואת בקרם את
 כניהם ואת בנתיהם ובהתת חוביו א
 אפיפת ית לי אות אבהתא נא מצעורינא
 ית ענהו מת פור יהוה את בניהו ומת
 בנתהו נשכבה כבשתנו ותכסע כלמתנו

לך
 ואתך
 ארץ חמה
 נחלת צב
 צבאות גרים
 ואמר אבלי
 תקראו לו
 ומאחר לא
 תשום ואנא
 אמר לך

2010

לך
 ואתך
 ארץ חמה
 נחלת צב
 צבאות גרים
 ואמר אבלי
 תקראו לו

לך
 ואתך
 ארץ חמה
 נחלת צב
 צבאות גרים
 ואמר אבלי
 תקראו לו

לך
 ואתך
 ארץ חמה
 נחלת צב
 צבאות גרים
 ואמר אבלי
 תקראו לו

לך
 ואתך
 ארץ חמה
 נחלת צב
 צבאות גרים
 ואמר אבלי
 תקראו לו

כי ליהוה אלהינו חטאנו אנתנו ואמתנו
 מצעורינו ועד היום הזה ולא שבענו בקול
 יחוה אלהינו נישכוב בבחתת חובאנא
 ותחפונא איתבנעו תנא ארסקו אלתא
 חבנא אנהנא ואבהתנא מצעורינא ועד
 זומא הרין ולא קבילנא במימרא דיי איתתא
 אם תשוב ישראל נאם יהוה
 אלי תשוב ואם תקמו טק ציד מפני לא
 תגור אם תתוב ישראל לפולחני אמר יי
 תתקבל תיובתך עד לא תתחתם עוונתך
 ואם תעדי שיקו צד כין קדמי לא תשועת
 ונשבעת חיי יהוה באמת במשפט ובטח
 ותתברכו כו גרים וכו ותחלה אם תקום
 בשביל קים חייא יי בקו שטא ברנא א
 וכוותא ומתברכו עממיה בישראל ויהי
 ישתבחך כי כה אמר יהוה
 לאיש זה חרה ולישב ירושלים מרו לכם
 מר ואל תורעו אל קצים ארי כדא יי
 לאינש יהודה ולתבני ירוע עיבדו לכו
 עובדיו טבין ולא תבעו פרוקו בחוביו
 הגילו ליהוה חסרו עדלת וככנס אוש
 יהודה וישבו ירושלים פותנא כאש
 חמתי ובערה ואיו מכבה מפני רע מעליית
 תובו לפולחנא דיי ואעדו רשע לככו אית
 יהודה ותבני ירושלים דילמי אידלק באשתא
 רוגי וטוי צו ולא איהו חיים מן קדם בימות
 עובדיכו הגדו ביהודה ובירושלים הפ
 הצומיעו ואמרו תקעו שופר בארץ קרא
 מלאו ואמרו האספו ועבאה אל עדי
 המבער חנו ביהודה ובירושלים בפרו
 ואמרו תקעו שופרא בארעא אכלו

לך

לך

לך

לך

לך

לך

לך

בישתא מכא אתי עקד ירושלים עד
 דאיתבר רשע לביד
 מער פיענא חולה קודת לבי המה לילכי
 לא אחרי שכי קול שופר שמעת נפשו
 תדועת מלחמה אמר נבי אביעו מעו
 כיתבו לרוע ספר לבי המה לבי לא שתוק
 אריקל צוחות קרנא שמעת נפשו ובבת
 עבדו קרבא שוכר על שכל נקרא כי
 שדחה כל הארץ פתאם שודדו אה לו
 רגע ידועתו תבר על תבר איתערע
 ארו איתבזות כל ארעא בתבסק חרות
 ארעא וכו' חרא כל קרנא עד מית ארא
 נס אשומעה קול שופר עד אומתו אנא
 חו סימון שמע קל קרנא כי אהיל עמי
 אותי לא ידעו בגים סכלים המה ולא
 נבונים המה חכמים המה להר עולה קי
 לא ידעו ארי אומתו עמי מידעא
 רחלה לא אליפו בעו טפשו אינו
 ולא סוכלתו אינו חכימו אינו
 לא נפשו ולא יטבא לת אינו ידעו
 ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל
 השמים ואין אדם חולתו ית ארעא
 והא צדא אורי קנא ואיסתכלית בשומא
 והא לא בי חורין ניהו יחון ראיתי הרים
 והנה רועפות וכל הגבעות התקלקלו
 חולתו ית שומא והא וידעו וכל רמאותא
 אית פרקו ראיתי והנה אין האדם וכל
 עות השמים נדדו חולתו והא לית עמי
 שתי עלה וכל עופא ושמיא איטלקו
 ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל עריו
 נדדו כפני תהו מפני חרון אפי חולתו

אומתו ב
 קא
 חס
 סס

20m

קא

קא

קא

קא

קא

קא
 וכל עריו
 נדדו

קא
 סס

קא
 סס

קא
 סס

קא

והא ארעא די שדאל דהות מנעבא כל
 ככר מלא תבת למהני כמירבא וכל
 קיר ונהא צדי אה מזק יומן קדם תקוף
 רועיה כי כה אמר יהודי
 שמימיה תהיה כל הארץ וכלה לא אעשה
 ארי כיד ארי צדו תהי כל ארעא ונמיה
 לא אעביד על ואת האכל הארץ וחרון
 השמים ממעל עלי וצדתי ומת ולא
 נחמתי ולא אשוב ממנה על דא תחנת
 ארעא ויקבלון נהורי שמיא מלעילא
 על דגזרית במימרי חשיבות בעצתי
 אעבדינה ולא אתעבינה מקול פרשוניה
 קטות ביהות כל העיר באו בעבים ובמנים
 על כל העיר ערבה ואין ישוב סדו אינו
 מקול פרשוני ונצדתי בקשתא מלחמי
 קרנא עלו למיערק בחורשיתא סליון
 לא יטמרא בכיפא כל קיר וחרון שביק
 ולית דיתב בחון איתש ואתי שדח
 מה תעשי כי תלבשו שני כי תעדיעו
 והבבי תקרעו בפור עינא לשואתתפי
 מאסו כן עגלים נמשך בקשו ואת
 והא מיתבזא מא אית ביה חל למעבד
 ארו איתרזו צת על לטו ציבעתו ווע
 דמיתקניו בתקנתו דרהב ארי תבחי
 בצדידא עתך לא להטאה תקמון קצו
 ביד ריחמך מן קטלך בעו כי קול בוחה
 שמיעתי צדה כמבכרה קול בת ציון
 תתיפח תפרש כפיה ארי נאלי כי עיפה
 נפשו להדצים ארי קל במיעדא שמעית
 עקא כאיתא דמי שודא למילד במד קל
 בניטת ארציון דמי שותטחא ופרבא

קא
 סס

קא
 סס

קא

כי כה ו טעם בסוף וסיף טעמה זולתו וכל כוונתו כפשוטו

לחשוב עליו כי חסדו נמצא אצלו וכל כוונתו כפשוטו

ויהא נביא לי ארי משלה אנפשי מן
 קדם קטולו שוטטו בחוצות
 וירשלה וראנא ודעו ובקשו ברחבתיה
 אמ תמצא איש אמיש עשה משפט
 מבקשו אמונה ואסלה לה הליכו בשוה
 וירשלה וחזו בעו ודעו ובעו ברחובתא
 אנתשכחו ובר דליה עובדיו טבואא
 אנת עבדו וירדקטוט וכוזבעי הימנתא
 ואישכוכו לחו ואם חי יהוה יאמרו אבו
 לשקר ישבעו ואם בשמיא דמי הימנתו
 לשיקרא אפוז משתבעין וחיה עיני
 הלא לאמותה הבית אתם ואלו בליתם
 מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסרע
 מאנו לשוכי הלא גלו קדמך לאטבא
 לעבדי הימצות ארשועיא אלקותא
 חזונו ולא תבו שיעית ניצון סריבו
 לקבל אורפון אתקיפו אפיהו מטופיא
 מסרבין לפתב ואנ אמרתו אך דלים
 הם טאלי כי לא ידעו דרך יהוה משפט
 אלהים ואנא אמרית בדם מדמסבני
 אינו ארשפטו ארו לא אליפו אורחון
 ותקנו קלי למועבר דין דקטוט קדם
 איהו אלכה לי אל העלים ואדברה
 אתם כי המיה ידעו דרך יהוה משפט
 אלהים אך המיה חזרו שבו על נתקו
 מסרות אונק לי לות רברבא ואימיל
 עימחו ארי אינו אליפו למיע אורחון
 ותקנו קלי למועבר דין דקטוט קדם
 איהו בדם אינו כחד אמרדו מן אורחון
 אית דקו מן אורפנא על כן תלם אריה
 מיער ואב ערכותו שדום נמר שקד
 על ערמום כל היצא מקנה וטרף כי

ב' י' י'

ב' י' י'

ב' י' י'

ב' י' י'

ב' י' י'

ב' י' י'

ב' י' י'

10

לא תיתן על נא בישת א ודקטליו בחדא
 וכפנא לא ניהו וחדבי אים יהו לוח
 והדבר אין בהם מה יעשה להם ונבי
 שיקרא יהו לביא ונבואת שיקרחו
 לא תתקום דא פור ענות את תעמיד מעוז
 לכו כד אמר יהוה אלהי עב
 צבאות יעו רברבם את הדבר הזה והנני
 עתו וברי כפך לאש והעם הזה עינים
 ואכלתם בכוז מד אב לי אמי עבאות חלל
 ראית נביתו מת פיתגמי אהרן האנא חסע
 פיתגמי נבואתו בפופך תקפיו כאשתא
 ועמא הרוז חלשיו בקשא וקטלומו
 הנני מביא עליכם גמי ממרחק בית
 ישראל נאם יהוה גמי איתו הוא גמי
 משולם הוא גמי לא תדע לשונו ולא
 תשמיעו מיה דבר האנא מיתו עליו
 עב מרחוק בית ישראל אב לי עב תקף
 הוא עב דמעלמיא הוא עב דלא תדע
 לי שניה ולא תשמיעו מיה דמילול אשפת
 בקבר פתח בלם צבורים בית ארציה
 בקברא פתח מילהו צבוריו ואכל קציו
 ולחמך יאכלו בניך ובנתך יאכל צאנך
 ובקרך יאכל גפנך ותאמנת דרשש
 ערי מבערוד אשר אתה בטח בהם
 בחרב יבז חסדך ומיכלך יקטלו בנך
 ובנתך ושבוי עמך ותורך יבז פור גפנך
 ותיןך יפגז קירוי ארעך כרובת ארצת
 רחויץ לאושתיו ובא בהו ביו קר וקטליו
 בחרבא וגב בימים ההמה נאם יהוה
 לא אעשה אתכם בלה ואם בוזמיה א
 האינון אב לי לא אעמיד עמי בוז גמירא
 והיה כי תאמרו תחת מיה עשה יהוה

in 4

in 6

in 2

4

in 1

in 4

4

אלהינו לנו את כל אלה ואמרת אלהם
 באשר עובתם אתו ותעבדו אלהינו
 בארצם ככו תעבדו ודום בארץ לא
 לכם ויהי ארץ תימרות חללמי אעכו
 אהנא לנא ית כל אילן ותימר להו חסע
 רשבקתו פולחני ופולחתי לטעות
 עכמי אבאר עכו כיו תטוע עכו
 לשמירא פלחי טעותתא בארע לארמו
 הגידו זאת במות עקב
 והשביעה ביהודה לאמר חנו דא
 ברבית ועקב ובסרוה אברבית יהודה
 למימר שומעו נא זאת עם סבל ואין
 לב עינים להם ולא יראו אופים להם ולא
 ישמיעו שמיעו בעוד אעמא טפשא
 היות ליה לב דעיינו לחו ולא חו איתו
 לחו ולא שמיעו האות לא תראעם
 יהוה ואם מפני לא תחילו אשר שמית
 חול גבול לים חק עולם ולא יעברנהו
 ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא
 יעברנהו המן קדמי לא תידלו אגמי
 אם מן קדם מימרל לא תדעו ושיות
 חלא תחנא לומא קמם עולם לא עדי
 ליה וביטרפין ולא יכליו וחמו גורו
 ולא עדו ליה ולעם הזה היה לב מורד
 ויורה סרו וילכו ולעמ אהרין הזה לב
 פטי ומרוד ועל הסטן מסר פולחני
 גל ולא אמרו בלבם מראנא את יהוה
 אלהים העתו גשם ו יורה ומילקש בטט
 שבוטת חקת קציר ושמיר לט ולא
 אמרו בלביהו מרחל בשומו קני אהנא
 דמחית מטר בכור ולקיש בעודנה
 דבומו קנים שבוטת חקת אנטר לנא

in 6

in 4

245R

גדול גלובני בנימין וישראל ארז קל
 צוחת קדנא אישתמעית בארעהו ועל
 בית בקעת כרמי אוקפו עמי אמנותא
 ארי בישתא איסתכי את מיצפונא ותמא
 רבא חנה והי עוננה רמיית בת ציון
 יאתא ומפנקתא איכדיון קלקלת ית
 אורחתך רבין בה יתת במשתא ארצו
 אליה ובארעים ועיר דהם תקעו עליה
 אהלים פביב רעו איש את דו לה יתן
 מילין ומישוריתתהו יתן על המטבון
 סח סח ופיעו גבר יתחבריה קרשו
 עליה מלחמה קומו תעלה בצהרים אר
 לנו כי פנה היום כי ינקו צללי ערב ויעו
 עליה עבדי קרבא קומו ומסק בטתרא
 וי לא ארז פנא יוכי ארז נגרו טו
 רמיטא קומו ותעלה בלילה ונשתתת
 ארמיטא קומו וניסק בלילה ותחכי
 במציתתא כי כה אמר יתה
 צבאות כרתו עצה ושפכו על ירושלים
 קוללה היא העיר הפקד כלה עשוקבונה
 ארז כד ימי עבד קוצו אעה וצבדו על
 ורופ מיליתא היא קרתא דאיתפקדו לה
 חובה אכולהו אטפין בעה בהקדבוד
 מימיה בן הקרה רעתה חמס ושוד
 ושמיע בה על פני מניד חלי ומכר
 כגובא רבי קיים כוהו בן אוריכו וי
 ואיתקומו בעה עבדי בישתא קל
 חטופין ובוזוין משתמע בתקדמי יו
 תירא על כז איתת עליה מדע ומחא
 הוסרי וירשלב פו תקע נפשו מכד פו
 אשוכד שממה ארץ לא נושבה י

על שבת
בבית המדרש
בבית המדרש

על שבת
בבית המדרש
בבית המדרש

עונתיכם הטו אלה וחסאתיכם מצעו
 הקוב מכם חוביכוז גרמו אולין לכו
 וחסאיכו מצעו טובא מיכוז כי נבצאו
 בעמי רשעים ישור כסך קושים חצעו
 משחית אנשים ולכוד ארו אשתכחו
 בעמי חייכוז בניכלין אטרוז דס זכו
 כלמיש רציון דמחי וקטול מתעשתין
 לחילא נפש קטליו ככלוב מלאשתכו
 בתיהם מילואים מרמה עלכן עלו ועשו
 כבות מיטמי ארמלי עופאכו בתיהו ומל
 מכליו עלכו עתרו אה קנו גיבכי שמי
 עשתו גע עברו רבדו רע דיו לא רע דיו
 יתום וצליחו ומישפט אבוים לאשפטו
 עתרו אה קנו גיבכי אה עברו על פיתגמי
 אחרתא עברו דבוש ריו דקשוט לא
 רימן ואילוהו דמינו דרזיתמיא חו
 מצליחו וריו חשיכיא כקושטא לית
 אינו ריניו העל אלה לא אפקד נאם
 יתה אם כגו אשר כזה לאתתקם נפשי
 העל אוליו לא אכער לאתתא עליהו
 מיטא אמרי אסמו עמי ארז עבדו
 לא איתפרע מיטרוז בני עתו
 שמה ושעוריה נהיתה בארץ תימה
 ושעו הוה בארעא הנביאים נבאו בשק
 והכנים ירדו על ירדום ועמי אהבו כו
 ומה תעשו לאחריתה גבלי שוקר אמיתו
 שוקר בשום טענותא וכהג אמרי עיו
 על דיוהו ועמי רחימו כו ומה תעבדון
 לסופה העי וזבני כמינו מקרב ירושלים
 ונתקע תקעו שופר ועל בית הברס שאו
 משאתכי רעה נשקפה מצפון ושבר

בבית המדרש
בבית המדרש

בבית המדרש
בבית המדרש

בבית המדרש
בבית המדרש

בבית המדרש
בבית המדרש

Handwritten text on the right edge of the page, partially cut off.

244r

איבל כמחול עבדו לכו מספר במרד
 ארי בתכיה מתון בוזו עלנא בחו עמק
 בעמי מכיר ותדע וכתת את דרכי סוד
 הברת בעמי בכרד תקיף ותהודע ותח
 לקון את אורחיו כלם שר פרזים הלכי
 רכיל נחשת וברזל כלם משחיתים המה
 כל רבדיהו מרדיו מלכין בנכיל נמא
 דמערב נחש עס ברזל כלהו מחבלין אמן
 נחר מפוח מאשתם עפרת לשוא צרד
 צרד ודעים לא נתקו האב משב נפחו
 דחרד בעזרא כיו חש קלהו תבייא
 דמיתנבן להו תובו לאורתא ולא תבו
 תאברא דמיתמסי בעז מראכו הוואה
 בטליו בעינחח מילל נביא דמתנבן להו
 לא להנאה אליפונח מלפיהו ועובדיהו
 בישא לא שבקו כסא נמאס קד אולהם
 כי נמאס יהוה בהם הא ככסה פסולא
 מרחקו קבו להו ארי רחוק מן מתח
 הרב אשר היה אל מדינהו
 מאת יהוה לאמר פיתגם נבואה רהה
 עים דמיתו מן ק"ג למימר עמד בשער
 בית יהוה וקראת שם את הוצר יהוה
 ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הנאים
 בשערים ה' אלה להשתחוות ליהוה קום
 בתרע בית מקדשא רמי ותנבן תמן ית
 פיתגמי הדין ותימר קביל פיתגמי ארמי
 כל דבית יהודה רעליו בתרעא האליו
 למסער ק"ג כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל הימים דרביכם
 ומעלליכם ואשבנה אתכם במקום יהוה
 מל צ"ג ו צבא ארמי אתקיעו אודותמן

30

G

ט בעלמיה נסיבא וסימחון בטיבו שרתי ירמי עיר
 עירא נאסר וארבי

משכא תיתי וקני טובא מארע רחיקא
 עלותסן לארעו אויכסת קוד שוכו
 לאתקבלו קרמי לכונה אמר יהוה
 הנני פתו אל העם הזה מכשלים ופסול
 כם אבות ובני סודו שכו דרעו יאכח
 כמזוס ארי האבא מיתו על עמי
 הוון תקלו ותקלו בהוון אבהו ובנו
 כחא מעיר וקרביה מברו
 כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון
 וגר גדול יער מירבתי ארץ כד צ"ג
 הא עמא אתי מארע ציפונא ועממין
 רבכין מיתון בגלי מסחיפי ארעא קשת
 ומדון דחוקו אכורי הווא ולא ירחמו
 קדם בים יהמה ועל פוקים ירכבו
 שרד כאיש למלחמה עליך בת ציון
 קשתו ותריסו אחידו אכור אין אינו
 ויהוה רחמין קלהו נביא בא
 באותו עשתיה ועל סוסותא רכבין
 מסדיו אנוו בנר עבד קרבו עלך
 כמז רצון שמיענו את שמעו רפו
 דש צרה החוקתנו הילכו לך
 שמענא תשמעו איתר של אדנא
 עקא אחותנא הא מחבלין ללדתא אל
 תצאו השדה ובדרך אל תלכו כי חרב
 לאיבמנו מסביב לאתפקו לחקלא
 ובאורחא לא תחבון ארי חרבא דסנאה
 מקלא דמיתכשוו סחסח בת עמי
 חרי שק התפלשו באפר אכל חיד
 עשיל מספר תמרורים כי פתאום
 צבא השודד עלינו כמשתא דעמי
 אוסרסקו חופו רישוכו בקוטמא

פאט עס
 דין חרבו
 דב חרבו
 תרין

יקט
 נבואה

ט
 נסיב

כס ד בק וסיב קולם ורועים הרועע סגור

ועובדי כוז ואשרי מתכוון באתרא הדין
 אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר
 היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה
 לא תתרחצו לכו על פיתגמי בני עי
 שיקראו אמרו קדם היכל ארלו ארז
 פלחין קדם היכל רלו אתון דבחין קהיכלא
 רלו אתון סגרו תלת וימינו בשתא אתון
 מתחון קדמיהו בני אכסיטב תטיט את
 דרכיכם ואת מי על לייכם ואם עשו תעשו
 משפט בין איש ובין רעהו ארי אכא תקרא
 תתקנון מת אורחכון ות עובדי כוז ואם
 מעבר תעברון ריו דקטוט בין גברא
 ובין חבריה גר עמו ואלמנה לא תעשקו
 דם נקי אל תשפכו במקום הזה ואחרי
 אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם גיור
 יתם וארמילא לא תתסמו ודכוכי לא
 תישדחו באתרא הדין ובתר טענות
 עמימא לא תהכו לאבאשא לכו
 ושבנתו אתכם במקום הזה בארץ אשר
 נתתי לאבותיכם למן עולם ועד עולם
 ואשרי מתכוון באתרא הדין בארעא
 דיהבית לאבחתכו למן עליא ועד
 עליא הנה אתם בטחוים לכם על דברי
 השקר לבלתי הוקיל הא אתון מתרחצו
 לכו על פיתגמי בני שיקראו אבדיל דלא
 להנאה הגעבו רצוח ונאות נהשבע
 לשקר וקטר בעל והלו אחרי אלהים
 אשר לא ידעתם גבין קטולו בפשו
 וניפון ומשתבעין לשקר ומסקין סמין
 לבעלא ואוליו סגר טעות עמימא אדלא
 ידעתון ובאתם ועבדתם לפני בבית

ב
הפסוק
באור

ב
הפסוק
באור

ב
הפסוק
באור

ב

6
21

16m

הזה אשר נקרא שמי עלי ואמרם נעלו
 למען עשות את כל התועבת האלה ואת
 אתון וקיימין קדמי בביתא הדין ואתון
 שכיני עלוהו ואמרו אתון שכיני אבדיל
 למיעבר ית כל תועבתא האוליו המעת
 פר צים היה הבית הזה אשר נקרא שמי
 עליו בעיניכם גם אנכי הנה ראיתי נאם
 יהוה הכבית כעשת רשועיו הוה הביתא
 הדין דאות קרו שמי עלוהו בעיניכו
 אתקדמי כז גלי צי
 מלכו נא אל מיקומו אשר בשור
 אשר שכנתו שמי שם בדאטונה
 דאואת אשר עשיתו לו מפני רעת
 בני ישראל ארי אולו כען לאת בית
 שכינתו דבשורו דאשריתו שכנתו
 תמו בקדמיותא חוון ות דעבדות ליה
 מד קדם בי שות בני ישראל ועתה יש
 עשותכם את כל המעשים האלהנאם
 יהוה וארבר אלכם השכם ודברו לא
 שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם
 וכען חלה דעבותו ית כל עובדי
 האוליו צי ושלחית לתכוון יתכלעו
 נביא מקדים וממילול ולא קבילתו
 ואיתנביאו לכו ולא תמטו ועשיתו
 לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם
 בטחוים בו ולמיקום אשר נתתי לכם
 ולאבתיכם כאשר עשיתו לשורו ו
 ואעביר לבית אראית קרו שמי עלוהו
 דאתון רחי צין ביה ולאתרא דיהבית
 לכו ולאבחתכו כמא דעבדות לשורו
 והשלכתי אתכם מעל פני כאשר ה

ויהי חזק כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל עלתובכם ספר על זכותכם
 ואכלו בשר כד צד יי צבא אדא דישר
 עלותכון אוסיפו על זככת קודשיוכו
 ואכלו בשר א כי לא זכרתי את אבותיכם
 ולא שיתם ביום הזיצי אתם מארץ מצרים
 על זכרי עליה זכח ארי לא מילולת עיני
 אבותכון ולאפקידתינין ביומיא דאפקית
 תהון מארעא דמיצד על עיסקי עלונו
 וזככת קודשיו כי אם את הדבר הזה
 צויתי אתם לאמר שמישו בקולי והייתו
 לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם
 בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען יטע
 לכם אלהינו ותפתחו את הדין פקודותיהון
 למימר קבילו למימרי ואהו לבו לצי
 ואתו תהון קדמי לעם ותהכון בכל אוהא
 דאפקיד תכחו בריל דיוטיב לבו ולא
 שמיעו ולא הטו את אזנכם וילכו במיעשת
 בשדירות לבם הרע והיו לאחור ולא
 לפנים ולא קבילו ולא ארכיניו את עמו
 והיו בעי צתהון בהר הר ליהון בישא
 ואחורו בפולחני קדל ולא שונו או רחלת
 לקבל אפקו למזדהים אשר יצאו אבותכם
 מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם
 את כל עבדי הנביאים וס השכם ושלחו
 לכו יומיא דנפקו אבותכון מארעא דמיצ
 עד יומיא דהיו ושלחתי לוחכותי וכל עבדי
 נביא בכל יום מקדים ומשלח ולא שמיעו
 ולא הטו את אזנכם וקשו את ערפכם הרעו
 מאבותם ולא קבילו למימרי ולא ארכיניו
 את ארצהו ואקשיאו את קדוהו אבאיש
 מאבותהון וזכרת אלהים את כל הדברים

בטע
בסיפ
בג

הם
בג

בג
בסיפ
בג

השלכתי את כל אחיכם את כל ירע
 אפרים ואגלי יתכוו מארע בית שכינת
 כמאדאגליתו כל אחיכו ותבלוהא
 ישראל ואתה אל תפלל
 בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה
 ותפלה ואל תפגע בי כי אינני שמיע
 אקד ואת לא תצילי על עמי הדין ולא
 תתחם עליהון בבשו וצלו תאתבעו
 מן קדמי ארי לארעא קדמי לקבל
 צלותך האינני רואה מה הם עשים
 בערי יהודה ובחצות ירושלים הלית
 אתחיו מה דאינו עבדו בקדוהא
 דבית יהודה ובשווקי ירושלים הבנים
 מלקטים עצים והאכות מבערים את
 האש והנשים לטות בצק לעשות
 כונס למלאכת השביים והסד נככים
 לאלהים אחרים למעו הבעיסקי כפיא
 מלקטיו אשיא ואכתא מדלקו נת
 נראתשא למישן מת לישא למענ
 מדוטיח לזככת שמיא ולנסכא
 נכחו לטעות עמיא בדול לארצא
 קדמי האמי הם מבעיסקי נאם והוה
 הלא אתם למעו בשת פניהם המדמן
 דקדמי אינו מרציו אס יתלא לאשא
 לחזבריל ויבהתו בעבדיהו לכו
 כה אמר ארצי יהוה הנה אפי וחמית
 נתכת אל המיקום הזה על האדם ועל
 החמה ועל עז השדה ועל פרי
 הארמה ובערה ולא תכבה בכיו בדט
 אפי אדום הארצו וחמית חלבאתרא
 הדין על אישאו ועל בערא ועל אלו
 חלא ועל איבאדארעא וישיעו ולא

לן ד בטע בסיפ וסיפ אפי וחמית נכביאם קטוב קרא יחיקים
 קראים טעיה אובליך יחיקים נועים ענת ענת פסיליה

האכה ולא ישמעו אליך וקראת אלהם
 ולא יעזבוה ותמלל עמיהו ית פתגמיה
 האליו ולא יקבלו מיעך ותתנבו להוון
 ולא יתבונן ואמרת אלהם זה הגו אשר
 לא שמועו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מסו
 אכרה האמונה וכדתה מעינים ותמיד
 לחודיו עמיהו ולא קבלו למימרה רגו
 אהיו ולא קבלו אלפן פסקת הימנות
 ואיתמנות מפוכהוון גוי בורד
 והשליכי ושאני על טפלים קינה כי מאם
 יהוה וישש את רור עברתי תלישי על
 רכבך הגל וסולי על געין אלויה אר
 רחיק ה ורטישית עסודא רעברו על
 מימריה כי עשו בני יהודה הרע בעיני
 נאם יהוה שמוי שקציהם בבית אשר
 נקרא שמוי עליו לטמאו אר עברו בני
 יהודה רביש קוצמי צמי שוואו שיקוצוהו
 בבית אדאיתקרו שמוי עליו לסאבותיה
 ובנו במית התפת אשר בניאנו הנם
 לשרת את בנימם ואת בנימם באש אשר
 לא צויתו ולא עלתה על לבי ובנו במיר
 תופת רכחילת בר הנם לאקדאת בניחו
 וית בניתהו בניא אדאפקודית באחית
 ולא רע אקדמי לכן הנה ימים
 באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת ויא
 בו הנם כי אסגא ההרצה וקברו בתופת
 מאו מקום כליו האיומיא אתו צי יי
 ולא יתאמר עוד תופת חילת בר הנם אלהו
 חילת קטליא וקברו בתופת מאו אתר
 והיתה נבלת העם היה ליאכל לעות השמים
 ולפחית הארץ ואיו מחיד ותהי בניתא
 רעמיא הדין משגרא למיכל לעופא רעמיא

יחיד

ל

ב

ו

ע

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ולבעורא דארעא וליה דמינך והשפיע
 מעור יהודה ופחצות ירושלים קול ששון
 וקול שפחה קול חתו וקול בלהם לחנה
 תהיה הארץ ואובטיל מקורו אובית
 יהודה ומשוקי רדע קל בע וקל חתו
 קל חתנו וקל כלו אר לחרבה יהו
 ארעא בעת ההיא נאם יהוה יוציא
 את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות
 שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות
 הנביאים ואת עצמות ושבי הדסים
 מקבריהם בעידנא ההיא אי יתפון
 ות גרמי מלכיא רבית יהודה ות גרמי
 רבוביהו ות גרמי בהנאות גרמי
 נביי שקרא ות גרמי מתבר מרשלים
 מקבריהו וטפוחם לטמיט ולירח
 ולכל צבא השמים אשר אהבו ואשר
 עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר
 השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו
 לדמו על פני הארמה והיו וטפוחם
 לקבל שמיטא וסיהרא לכל חיל
 טמיא רדיחמועו ודפלוהו ורטעו
 בתריהו ודתבעונו ודסגרו להו
 לא יתכנסו ולא יתקברו ליובל מצד
 על אפי ארעא יהו ונכח רמית מחים
 לכל השאריות הצטארים מו היטפוח
 הרעה הזאת בכל היקומות הנשארים
 אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות
 ויתרעו במית אמר דבאילי שארא
 היטת ארוז מו רעיותא ביטותא ודא
 בכל אתרי א ויטות ארוז דאנליתעו
 לתמו צי יי עבד ואמרת אלהם כה
 אמר יהוה היפלו ולא יקומו אביטות

ו

ע

יחידים ה וקפין קיבין ומינתון והם אספין בדינת סר
 יוצאו נבלת וליט וכל אתו וס פשו כות קב צבא א א א א

והנה בעתה ככרנא לשלם ולית טב
 לעדן סליחות חובין והא פור ענות חסין
 מרן נשמע נחרת סוסין מקול מצהלות
 אבדיו רעשה כל הארץ ויבאו ויאכלו
 ארץ ויילוואה עיר וישבי בה על דפלו
 לעלי אברון מלך בני ישראל ויהי נסן
 עליהו ויגלי יתהון מקל מפסועית גמחהו
 חושן בלית בני ארעא וייתו ויבחו ארעא
 ומלאה קירו אודת בניו בהון
 מי הגני משלחכם נחשים צפעותים
 אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם
 יהוה ארמה אנא מצרי בכון עממיו קטלו
 כחיתו חורמיו דלית להון ליח שא ויקטלו
 יתכוון אמי מבלי גתי עלי גזו עלי לבי דתי
 על דהון מלעני לקביל נביא דמתנבן להון
 דווצא ותינחא איתי עליהו מן קדם
 חוביהו עליהו אמר נביא לבי דתי הנה
 קול שועת בת עמי מארץ מרחקים היתהו
 אין בציון אם מלכה אין בה מידוע הכעקע
 בפסוליהם בהבל נבר האקל צוחת כנפ
 דעמי מארע רחיקא נביא אוכח מתהון
 השכינתא דלי לית בציון אם מלכה לית
 בה מדין מרגיו קדמי בצול מיהון צפולח
 פועותא עבר קציר כלה קיץ ואנת
 לא נישעתי אמרת בני דוק עדא ונביא
 שלים קיצא ואנתא לא מתפרקח עלי
 שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה
 החויקתני על תבר בצפ דעמי אוד עועות
 איתחפיו אפי אוברום אופמיו בקדרא
 אושתממו אחיתני הצרי איזב לעד
 אכרפא אין שם כי מדוע לא על רוח

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ארוכת בת עמי אמר ירמיה נביא דיעא
 לא אית לי עובדיו טבין למיכעו על בית
 ישראל הלא מחמיד הוית לאישיה דאח
 נביא דמלעד דפיתגמיוחי אונין אסותא
 ארי על דלא תבו בניו לאסלקת אכו
 לפחת כנשת ארעמי מי יתו
 ראשלים ועיני מקוד דמעה ואבסח
 יומים ולילה את חללו בת עמי מן יתו
 רישל כחל דמיון ועיני כנכוע דמיון
 ואיכבי מים וילוי עלקטילי בגשחא
 דעמי מי יתני במדבר מלוח ארחים
 ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי
 כלם מצאפים עצרת בגדים מן יתנני
 במדבר אבית מבתות עדי אורחו ואי
 ואישבו קט בניי דעמי וואיקד מלוח
 ארי מלוחו ונאיז פיסת שקרון מרחו
 את לשונם קשתם שקר ודלא לאמנה
 גברו בארץ כי מדשה אל רעה יצאו
 ואתי לא ידעו נאם יהוה ואלפו ית
 לישתהו פיתגמי שקר רבו אינוקשת
 מכל אולא להוביעות את קעפו בארעא
 ארי מבי שתא לבישת אנפקו ומידע
 דחלתי לא אליפו אמר מי אושמדעו
 השכיחו ועל כל אח אל תנעחו מכל אח
 עקוב ועקוב וכל רע רבול חוד ועד
 מחבריה אוסתמרו ועל בראחא לא
 תתרחצו ארי כל אחא מכמו כמין
 וכל רחים בניכלו מהלך ואישביעו
 והתלו ואצית לא ידברו למרו לשונם
 דבר שקר העוה גלאו וצבר בחסידו
 מי שקדון וקושטא לא מילליו אליפו

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 יו
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לד
 לו
 לז
 לח
 לט
 למ
 לנ
 לו
 לז
 לח
 לט
 למ
 לנ
 לו
 לז
 לח
 לט
 למ
 לנ

249R

לישתהו פיתגמי שקר איטפשו טעו
 שבתקבתך מרמה במרמה מאני דעת
 אתי נאם יהוה יתביז בבית בני שתהו
 ומשתעו על עשתהו בניכלון מפרבין
 למידע ודלקי אף יי
 לזכרה אמר יהוה צבאות הגני צרפס
 ובחנתים כי איד אעשה מפני מתעמי
 כל כ אף יי צבא האנא מיתת עליהו
 עקא וצדק להו ובחר להו ארי אכיו
 אעביד מוק חובי בצנף דעמי חז שוחט
 לשונם מרמה דבר בפיו שלום את
 רעהו ודבר ובקרבן ושום ארבו בצר
 ומחרת לישתהו בניכלון מחשב בפני
 בפומיהו שלפא גבר עיב חבריה
 ממילול ובמיעוהי משוי כמיצתיה
 העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה אס
 בגני אשר כזה לאת תקס נפשו העל
 אילון לא אסער לאת אה בישא להו
 אף אכמו עמי ארבו עובריה
 לאתפרע מינהו כרעותי
 על ההדים אש אבכי וצהו
 ועל נאות מדבר קינה כי נצתה מבלי
 איש עבר ולא שמיט קול מקנה מעוה
 השמים וערבה מזה נדו הלכו על
 טוריא אנא מרום קלו בבי וביצוח ועל
 הדות מדברא איליא ארי צדיאונמי
 אינט דעדי ולא אישתמע קל בעירא
 בארעהו מעפאר טמיא וער בעירא
 אשטלו גלו ונתתי את ירושלם לעלם
 מעוז תצנס ואת ערי יהודה ארבו
 שממה מבלי יושב ואתי תירו שלם

סא א יי
 יי א יי
 יי א יי
 יי א יי

לוגרין מדור ירושין וית קירויא דב יתע
 אתו לצרו מבלי יתוב מי האיש החכם
 ויבן את זאת ואשר דבר פיהו אלין
 ויצדה עלמה אבדה הארץ נשעה כמזם
 מבלי עבר מן גברא רחמים ויסבר מתא
 וראית כלל מוק יי עמייה ויחוינה עלמא
 חרובת ארעא צדי את כמדברא מבלי עדי
 ויאמר יהוה על עונם את
 תורתו אשר נתתי לפניכם ולא שמעו
 בקולי ולא הלכו בה ואמר מן על שבען
 ית אוריתי ריהבית קדמיהו ולא קמלו
 למימרי ולא הלכו בה וילכו אחרי שוחט
 לבם ואחרי הבעלים אשר למדוס אבתם
 ואלו ביקר הדור לייסוון ובתו בעליא
 ראלפינו אבהתהו לזכרה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל אל הגני מאבילם
 את העם הזה לענה והשקיתם מי ראשו
 בככל אף יי צבא האנא וישירא האנא
 מיתת עקא על עמי יהוה מיד בגדיו
 ואשקינו כס דלוט בישו ברושי חיוו
 והפצתים בצנים אשר לא ידעו הם
 ואבתם ושלחתי אחריהם את החרב
 עד כלתי אתם ואיבדו ריפול ביני עב
 עמי א דלא ידעו אינן ואבהתהו
 ואיצר בתיהו דקטלון בחרבא עד
 דאי שר צי יתהו ויאמר כה אמר
 יהוה צבאות התכוננו וקראו למקצנת
 ותבאנה ואל החכמות שלחו ותכאנה
 בד צלני צבא אוסתכלו וקה לאלתא
 ויתמיו ולחכמתא שלחו ויתין ותמיהנה
 ותשנה עלינו נהי ותדרנה עינינו יב

ומשה ועפעפנו יולו מים והחיו וטל
 על נא אלה או שגרו עננא רמנו וגלגל
 עננא אגרו מים כי קול נהי נשקיע מציון
 איד שודנו כושנו מאד כי עזבו ארץ
 וכו השלכו משכנותי ארץ קל אוליא
 אישתקיע מציון איכרון איתבזזנה
 בהיתנא לחרא ארץ חרבת ארענא ארץ
 צר אה בתינא כי טמענה
 נשים רבר יהוה ותקח אונכס רבר פיו
 ולמדנה בנתיכם נהי ואשה רעותה קעה
 שמי ענא נשיא פיתגמ אריו ותצות א
 אודנכו לילי נכיהי ואלופא לבנתכו
 אוליא ואיתנא לחברתה עינא אבי עליה
 מות בחלוננו באבארמנתינו לתברית עולל
 מחוץ בחודים מרחובות ארץ פלוק מותא
 בחרבנא על במירציתנא לשי צאה יעקון
 משוקא ערלימיו מרחובו דבר כה נאם
 יהוה ונפלה גבלת הארס כדמו על פני
 הארצה ובעמיד מ אחר הקצר ואין
 מאסא איתנבי כד אכ לו תיתר מי גבלתא
 ואיתנא בזבל מברר על אפי חקרא וכ
 ובעמירא מברר חצודא ולית דמבנשו
 כה אמר יהוה אל יתהלל
 חכס בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו
 ואל יתהלל עשור בעשורו בנא יי לא
 ושתבח חכים בחוכמתיה ולא ישתבח עתירא
 גבורא בגבורתיה ולא ישתבח עתירא
 בעתיריה כי אכבו את יתהלל המיתהלל
 השביל ודע אתי כי אני יהוה עשה חסד
 מי שפט ועדקה בארץ ביבאלה חפצתי
 נאם יהוה אלהיו בראשיתבן ומשתבח

הי זי

20m

השדה

יהוה אלהי
אל יתהלל

הי זי
בת

תירא אה
 כדנא יי לא ישתבח שלימה בר כור חכמא בחוכמתיה
 ולא ישתבח עשור בעשורו ולא ישתבח עתירא
 בעתיריה כי אכבו את יתהלל המיתהלל

חכים ואלים למידע בחלתי ארץ אנה
 מי עבדנא חסדא ודיו דקשות חסד
 בארעא ארץ בארץ רעו קדמי איה
 הנה ימים באים נאם יהוה
 ופקדתי על כל מל בערלה האומיא
 אתו אכ וי אסער על כל עממיא אעדיא
 על מצרים ועל יהודה ועל ארס ועל
 בני עמון ועל מואב ועל כל קעני
 פאה היטבים במדבר מכל הגוים ע
 ערלים וכל בית ישראל ערלי יב על
 בית מצר ועל יהודה ועל ארס ועל
 בני עמון ועל מואב ועל כל מקפי
 פאתא דשרו בשכנותו במדברא אר
 כל עממיא ערליו בבשרו וכל בית
 ישראל ערליו בלבבו
 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה
 עליוכם בית ישראל קבולו ותפיתנא
 הדין דמלל יי עליוכם בית ישראל
 כה אמר יהוה אל דוד הגוים אל
 תלמדו ומיאתת השמים אל תחשבו
 מחתו הגוים מהמיה בך איה מי אריות
 עממיא לא תילפון ומאנפון דמשתחו
 בשמיא לא תיתברון ארץ מיתברו
 עממיא מיצהון כי חקות ועממיא ובי
 הוא כי עז מלעל בדתו מעשה ידו
 חר שובע ענד ארץ גירות עממיא אנה
 אינח ארץ אעא מחד שאקפיו ליה
 עובד ידו נער בחצינא בכסא ובהב
 ויפהו במסמרות ובמקבות וחוקים
 ולא יפיק בכספא וסד הכא מחפ ליה
 במסמרו ובמקובין מיתקית ליה ליה

הי זי

הי זי

הי זי

ויעטרו בתמיד מקשה המה לא ידברו
 נשוא נשואם לא יצעדו אל תיראו מ
 מהם כי לא ירעו וגבוי טוב אין אתם
 עיני צעד זק עיני אינון ולא ממיליון
 איתנפלא ותנפלוון ארץ לית בהורוחא
 להכא לאתידחלוון מינהוד ארץ לא
 מבאטיו ואת לא יטבא לית אינון ידעון
 מאח במקור יהוה עזר אתה
 ועזר שמה בצורה לית ברמיעה מרב
 את ובשוקד בצמרתא מי לא יד אר
 מיד העיס כיד יאתה כי בכל חכמי
 העיס ובכל מלכותם מאח במקור מול
 יחל מן קדמך מיד כל עלמא אר
 רידק הוא מלכות ארץ בכל חכמי
 עמיא וכל מלכותהון לית ברמיעה
 ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הכלים
 עז הוא ויכחד איתובון עמיא על
 דא יטפשו ועל דפלוון לטענות אאר
 למא איתון כסא מרוקע מיתרשיש
 יבא ויתמאופו מעשה חדש ויהי
 ערוה ליתו ארצו לבשם מעשה
 חכמים כסא דמחפו מיא פירקא
 מיתו דהובא מופיר עובד נגד
 ויהי קעי תכלא וארצו נא לבושיהון
 עובד חכמים כולוון ויהוה אל הים
 אמת הוא אל הים חיים ומיד עולם
 מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גנים
 ועמי ויהי אדם קטוט הוא אה קמיא
 ומיד עלמיו מרוגויה תוע ארעא
 ולא תכלו עמיא לסוכד ארעויה
 כדנא תימרוון להובא לחיא

191
196

191
196

191
196

רשמי אוארקא לא עבדו יאכח מארעא
 וביתחות שמיא אלה דנה פרטעו אמתא
 דש לח רמיה נביא לית שאר כבי גלותא
 דבכל דאב יימרוון לכון עממיא דאיתון
 ביניהון פלחו לטענות אמת ישראל כיון
 פתיכח וכדו תימרוון להון טעוון דאיתון
 פלחו להון טעוון דלית בהון צדק אינון
 מו טמיא לא יכלו לאחת מיסד אומיו
 ארעא לא יכלו לא צמחא פיריון אילן
 אינון ופלחוון יכדו מו ארעא וישתעו
 מותחות שמיא אילן
 ארץ בכחו מכיו תכל בחכמיתו ובתבונתו
 גטה שמים כדו תימרוון להון אמתא
 פלחו לדעם ארעא בחיליה שכלילת
 בחוכמיתיה ובסוכלת עמיתיה תלא שמיא
 לקול תתו חמון מיכב שמיים ויעלה
 נשיאים מק צה הארץ ברקס למיטר
 עשה ויו צא רוח מא צתו לקל מיתנה
 ריכפת רמיו בשמיא ויסיק עניו מסע
 ארעא ברקס לחון מיסר א עבד ויסיק
 רוחו מבית צנורו ובער כל ארס מדעת
 חקיש כל צורא מפסל כי שקר נכס ויא
 רוחבם איטפשו כל עמיא מלמודע
 חוכמא כחית כל קעי מלמעבד צלם אר
 שקרא איתכונת ולא רוחא כהון הכל
 המה מעשה תעתיעים בעת פקדתם
 יאכדו למא אינון עובד תולעבא בעיון
 דאסער עליהון חוכמיון יכדו לא
 כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא
 וישד אל טובט בחלתו יהוה צבאות שמו
 לא כאיליו חולקיהו ריעקב ארץ רבא

מלא הוא אשר שובטא דאחסנתיה נ
 עבאות שביה אספי מ ארץ
 נבעתך ישבת במצור כנשי מ ארעא
 סחורתך ותבא בתוקף אבק חרין כרין
 כי כה אמר יהוה הנני קלע את יושבי הארץ
 בפעם הזאת והצרת להם למען ומצאו
 ארץ כד ארץ האנא מיתת עקא על עמא
 חרין וכמא דשרון אנא בקולעא כיו
 אכרית ותבי ארעא בוימנא דאואעיק
 להון בריל דיקבלח פורענות חוביך דון
 אח ליעל שוברי נחלה ממת
 ואני אמרתי ארץ זה חלי ואשארני לך
 על תברו ממד עא מחתי ואנא אמרותם
 דון מרעו ואסובריניה אהלי שדר וכל
 מתדי נתקרבני יצאוני ואינם איו נטח
 עוד אהלי ומקים ורועותי אך עי חרובת
 וכל קדתי איתבויא עמי גלו וליתחן לית
 רמיתח עוד מי שכי ומקים ורועותי כי
 נבערו הרעים ואת יהוה לא ררטו עלכן
 לא השכילו וכל מדעיתם נפוצה ארץ א
 איטפשו מלכיא ואולפן מן קני לאתבעו
 עלכן לא יצלחון וכל עמיתך יתבדר
 קול שמועה הנה באה ורעש
 גדול מארץ צפון לשום את ערי יהודה
 שוממה מעון המים קלבים תאהא אתיא
 ונועארכא מ ארע ציפונא לשוואה ית
 קדוהא רבית יהודה לערו מדור ורוחין
 מדעתי יהוה כי לא לארם דרכו ולא לאיש
 הולך חזקין את צעדו ודענא מי ארץ לא
 לא ינשא אחר חיה ולא לגבר דאילומיתקן
 ית פס עתיד יסרוני יהוה אך במיטפט

ל
ב
א

ב
א
ב
א

20
א

ב
א
ב
א

אל באפק פות מעיטני איתא עליך דון
 וסודין כי ברק בדון חסוד ולא יתקח
 ונעך בהון דילמא זערוון טפן חמית
 אל העים אשר לא ידעו ועל מטפחות
 אשר בשכך לאקראו כי אכלו את זעור
 ואכלוהו ויכלוהו ואת עוהו השמי שפון
 חומתך על עמיתך אר לא אלפן למדע
 דחלתך ועל מלכותא דפולחן שמוך לא
 תבעא ארץ שריוטו בדבית זעקב וביו
 נכסיהו ושי צי אוננו ובית מדרחון
 אצויאו הדבר אשר היה א
 דמיחו מיאת יהוה לאמר מיתנס נבואה
 דהוה עם ימיה מן קני למימד שמעו
 את דברי הברית הזאת ודברתם אי איש
 יהודה וכל יושבי מושלים קבילו ית
 פיתגמי קיימא חרין ותמלילונו עמאנוש
 יהודה ועם יתבי ירושלים ואמרת אהם
 בה אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש
 אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת
 ותמיר להון כדון ארץ אר ארשע ויש
 נכד ארלא יקבל ותפיתגמי קיימא חרין
 אשר צויתי את אבותכם ביום הוציא
 אותם מארץ מצרים מבור הברית
 לאמר שמעו בקולי ועשיתם אתם כי
 אשר אציה אתכם והייתם לילעם ואנני
 אהיה לכם לאהים דפקדית ותאבהתם
 ביומא דאפיקות יתחז מ ארעא רמיצ
 מבור אדפרז לא למימד קבילו למימד
 ותעבדון יתחז בכל דאפקידיתבון וחסון
 קדמי לעם ואנא איהו לקון לא ילעו
 הקים את השבועה אשר נשבעתי

ב
א
ב
א

ב
א

בבית עשתה המזמנה הרבים ובשר
 קדש ועבדו מעליך כי רעתמי אונתעלי
 מה לעמא דהנה חלב קדמי שבקופולח
 דחלמי עבדו עיניה לחטא פגאון מערמן
 בשר שיקוצין עיני בשר קודשא מעלח
 מיבד מן קביטתך בכין חיות תקיפא
 את רעבן פה פרי תאר קרא יהוה שפך
 לקול המולה גדולה הצית אש עליה ויש
 רליתו האבאלו ויתא רשפור ברותה
 וזאי בחיזויה וכוכיה מטין באולגאן
 רבי מן שקיה בעממי אובדו רעברת על
 אוריתא מטורית עממין סגאן דתקפין
 באי שתא יתחן עלך ותחברון להווסוסן
 ויהוה צבאות הנטע אתך רבד עלקרעה
 בגלל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר
 עשו להם להכעיסני לקטר לבסל ויג
 צבא דקיים ותדגור לאתאה עלך בישא
 בדול חוב בית ישראל ובית יהודה רעסן
 להון לארצא קדמי לאמקא בוסמין א
 לבעל ותהוה הודיעט וארעה או
 חד איתמי מעלליהם וי אלפי ואלפית
 בכין אחותמי עובדיהון ואני כבבש
 אלקא ובל לטבח ולא ידעתי כי עלי
 חשבו מחשבות נשחיתתה עץ בלחמי
 וצדדתע מיארץ חיים ושמו לא זכר
 ער ואנא באימר בחור דלעובסתא
 מיתובל ולא ידעית אמי על חשבו
 עישתומין ביטון אמרין איתו צרמי
 סמ אריות אבמיליה ונשו צימד
 מארעא דישראל ושמיה לא ידבר ענה
 ויהוה צבאות שפט צדק בחן בליות

בית עשתה המזמנה הרבים ובשר
 קדש ועבדו מעליך כי רעתמי אונתעלי
 מה לעמא דהנה חלב קדמי שבקופולח
 דחלמי עבדו עיניה לחטא פגאון מערמן
 בשר שיקוצין עיני בשר קודשא מעלח
 מיבד מן קביטתך בכין חיות תקיפא
 את רעבן פה פרי תאר קרא יהוה שפך
 לקול המולה גדולה הצית אש עליה ויש
 רליתו האבאלו ויתא רשפור ברותה
 וזאי בחיזויה וכוכיה מטין באולגאן
 רבי מן שקיה בעממי אובדו רעברת על
 אוריתא מטורית עממין סגאן דתקפין
 באי שתא יתחן עלך ותחברון להווסוסן
 ויהוה צבאות הנטע אתך רבד עלקרעה
 בגלל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר
 עשו להם להכעיסני לקטר לבסל ויג
 צבא דקיים ותדגור לאתאה עלך בישא
 בדול חוב בית ישראל ובית יהודה רעסן
 להון לארצא קדמי לאמקא בוסמין א
 לבעל ותהוה הודיעט וארעה או
 חד איתמי מעלליהם וי אלפי ואלפית
 בכין אחותמי עובדיהון ואני כבבש
 אלקא ובל לטבח ולא ידעתי כי עלי
 חשבו מחשבות נשחיתתה עץ בלחמי
 וצדדתע מיארץ חיים ושמו לא זכר
 ער ואנא באימר בחור דלעובסתא
 מיתובל ולא ידעית אמי על חשבו
 עישתומין ביטון אמרין איתו צרמי
 סמ אריות אבמיליה ונשו צימד
 מארעא דישראל ושמיה לא ידבר ענה
 ויהוה צבאות שפט צדק בחן בליות

10
 בעממי
 10
 בעממי

ל
 חילוק
 צדק
 עול
 עול
 עול
 עול

20m

ולב אראה נקמתך מוסמי אליך עלת
 את ריבוי וי צבאות דאין קושטא על
 קדמיה כלמן ולב אחו פור ענת וי
 מינהון ארי קדמך אפריתת עלובי
 לכו כה אמר יהוה על אנשי
 ענתות הנבקשים את נפשך לאמרי
 תנבא בשם יהוה ולא תמות בדענע
 בד אבי על איש ענתות רבנע ענת
 ראמרון לאתתעבלי בשמא ולא תמות
 בידנא לכו כה אמר יהוה ע
 צבאות הנני פקד עליהם תבחור כי ימות
 בחרב בנחם ובנתיהם ימותו ברעב
 כל ב צלמי צבאות האנא מסער ענתון
 עולמי יהוה ותקטלוו בחרב אבנחון
 ובנתהון ימותו ככפנא ושארית
 לא תהיה להם כי אבי ארעה אל אנשי
 ענתות שנת פקדתם ושאר אלויה
 להון ארי איתמי ביטתא על איש
 ענתות שנת סערו חוביהון
 צדיק אפה יהוה כי אריב אליך אר
 משפטים ארכו אותך מדוע חרך
 רשעים צלחה שלו כל בעי בני וי
 את מילמרון לקבל פיתגך ברם
 שאילת דינא אנא שאילמן קדמך
 מדיו אורחת רשועי אמר צלחאשח
 פוליא כל משקרי טקר נטעותם
 צב שחישו ילכו צב עשו פור קרב
 אבה בפיהם ורחוק מכל חיותם קיב
 קימיתנו אף תקיפו עתרו אף קט
 מבסין קרובין פיתגמי אוריתך במו
 בפוביהון ורחיקא דחלקך מכל חיותם

10
 בעממי

250 R

ואתה יהוה ידעתני תר אנוי וכחנני לבי
 אתך התיקם כעאן לטבחה והקדושים
 ליוס הרעה ואת ל כול אדע תגלי
 קדוך דאת בחר לבבי ארדעו ברחלוק
 רשועא אתקיעעו בענא לניכסתא
 חמיניעו ליוס קטול עד מתו
 תאכל הארץ ועשב כל השדה וכש
 מרעת יטבי בה ספתה בחיות ועוף
 כי אמרו לא יראה את אחריתנו עד
 אימתו תחרוב ארעא ועסק אדכל
 חקלא יבש מחובי רשעיא דיתבין
 בה סת בעורא ועופא ארי אמרו לאגלי
 קדמוהי סופא כי את רגלים לצתה
 וכל אוק ואוק תתחרה את הסוסים
 ובארץ שלום אתה בטח ואוק מעשה
 כעאן הירדו דעה תיובתא לרמיח
 נמא על בעותיה נביא את דמי לקמא
 דהט עמי דיליא ולי ואיכדו את
 דמי למיחט לקביל סוסותא במק
 כבקעתא ובארע שלמא את מתבטח
 ופלי ואיכדו את מדמי למיעוב בקביל
 חיות בר אברובי מדעא ואם עלטעו
 דאת מוסקוב לנכוד בער מלכא דכל
 דגלא נביא את חז ומתמה ומזפון
 דאחוק ונמא דעא עתיד למיעבד
 לאבחתך צדיקיא דמי עלמא דהטו
 סוסותא למיעובד עובדו סבון קדמי
 ואף אמרית להון דאיתו על בניחון
 בירכו וניחון האבני אדנחתו שמוק
 בירדעא כי גס את אחיק ובית אביך
 נגרו בנגדו בק גס קמיה קדאן אחיק

מלא אל תאמן בם כי ידברו אליך טבות
 ואת בעי עליהון כחמין אר אף אחך
 ובית אבוק אף אינו שקדו בד אף אינו
 אקרו עלך מילוד בישת לא תהימן בהווארי
 ומלון עלך פיתעמין תקצו
 עבתי את ביתי נטשתי את נחלתי נתתי
 את ירדות נפסי בקף איבמה שבקתית
 בית מקדשי רטשתי את אהסנתי מסרתי
 ית עמית דהיה חביב קדמי ביר סנאוהי
 היתה לי נחלת באר יהביער נתנה עלו
 בקולה על כן שנאתיה הית קדמי אהסנתי
 כאר אבחרצא סלוקת קדמי איתרע שמה
 על כן רחיקתה העיט עמוע נחלתו לי
 העיט סקב עליה לכו אספו כל חית
 השדה אתו לאכלה בעופא דמייתכוד
 כיו אתבדרת אהסנתי קדמי וכעופא
 דמייתכוד כיו יתבטחו עליה דקטליו
 בחרבא מסחור סח מלכו עמכמא ומ
 ומשארית הון יתיו עליה למיבנה ועיס
 רבים שחתי כדמי בוסקו את חלקתי נתנו
 את חלקת חמדתי למדבר שוממה מלכו
 סנאו קטלו עמי דושישו ית אהסנתי
 חבנו ית אהסנתי חמדתי למדבר צדי שמה
 לשוממה אכלה עלי שוממה נשומה כל
 הארץ כי אין איש שם על לבו שויהא
 לצדו איתאבלת קדמי חרובת צדי אתכל
 ארעא ארי לית אקטו ומשוי רחלתי על
 לב עלבל שפתיים במדבר באו שרדים
 כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד
 קצה הארץ אין שלום לכל בשר על כל
 נגרו במדברא אתו בחזון ארי חרבא

10^m

ב
ב
ב

מן קל מקטלא מספרי ארעא ועד סיפרי
 ארעא לית פלגיא ליל בוסרא ארעא חתום
 וקעים קצרו נחלו לא מעילו וכשר
 מתבאתיכם מהחזו אף יהוה לא תהון ופון
 לדורעו חטיו על בידו ולא משבחון למנש
 אלהיו כוביו ומעללתהון לית להון תאה
 ותיבחתון בעובי יכוון במיתו עליכון תקון
 הוצא דני כה אמר יהוה על כל
 שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלת
 אתעמי את ישראל הנני נהרס מעל אונ
 ארמתם ואת בית יהודה אתוש מיתכם
 ביה צני על כל מצריא בי פתא דמנחון
 באחסנתא דאחסנית ותעמי את ישראל
 הא אנה מטלטלהון מעל ארעהו ורת
 דבית יהודה מטלטל מבניהו והיה
 אחרי נתשו אתם אסוב רחמיכם חטט
 והטובתים איש לחלקו ואיש לארצו
 ויהי בתר דאטלטל תהוון אתוב במימרי
 וארחוס עליהון ואתיבינו צב לאחסנתא
 וצב לארעהו והיה אם למד ולמדו את
 דרבי עמי להשבע בשמי חי יהודי
 כאשר למדו את עמי להשבע בצעל
 ועבנו בתוך עמי והיה אם מולח ילפון
 בי אורחת כמיפ דעמי לקימי אב שומקים
 הוא לי כמיא דאלפון את עמי לקימי אב שום
 טעותא ותקימון בגי עמי ואם לא
 ישמעו ותתשתו את הגו ההוא נתוש
 ואבד באם יהוה ואם לא יקבלון אולפן
 ואיטלטל ית עמי ההון מטלטל ראמן
 אב לי כה אמר יהוה אלו הלוך וקצית לך
 אחר פטתים ושמתו על מתנד ובמים

בן
לשון
הס

בן
לשון
הס

בן
לשון
הס

בן
לשון
הס

G.13

אל תבי אהו כד צני לי אויל ותוכו
 לך זרד דכיתו ותשונה על חרצו
 ובמא לא תע ליניה ואקנה את האור
 כדבר יהוה ואקים על מתני ונבנת
 את זרוא כפיתגמא דני ושומתיה על
 על חרצו והי דבר יהוה אלי
 טמית לאמר והוה פיתג נבו דני עמי
 תיננות למימר קח את האור אשר
 קנית אשר על מתניך וקום לך פרחה
 וטמנהו שום בנקיק הקלע סכית זרוא
 דובנתא רעל חרצו וקום אויל לפת
 וטמנהו תמן בשעועות כמגלי ואז
 ואטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה את
 ואולית וטמנתיה בפרת כמיא דפקדון
 תני ויהי מקץ ימים רבים ואמר והוה
 אלי קום לך פרחה וקח משם את
 האור אשר צויתך לטמני שום חוה
 מסוף יומין פגאיו ואמר לי קום
 איזיל לפרת וסב מתניו את זרוא
 דפקידתך למיטמניה תמן וארפתיה
 ואחפר ואקח את האור מן המיקוסאסו
 טמנתיו שום והנה נשחת האור לא
 יצח לכל ואולית לפרת וחברת פלמית
 את זרוא מן אתרא דטמנתיה תמן הוא
 אתחבל זרוא לית ביה צרוד וכלמרעם
 והי דבר יהוה אלי לאמר
 והוה פיתג נבו מן קל עמי תימרי כה
 אמר לי ככה אשחית את גאון יהודה
 ואת גאון ירושלם חרב כד אב לביד
 אחביל את תקתק אינש יהודה ותתקון
 תמי זרוא יהוה כפי העכוהו הרע

הס

בן
לשון
הס

בן
לשון
הס

ונפצתים איש אל אחיו האבות והבנים
 יחדו נאם יהוה לא אחי ל ולא אחוס ולא
 ארחם מה שחיתם ואגריו וגר באחוזי
 ואסון ובנין בחד אצלי לא אחי ולא
 אחוס ולא ארחם מלחבלותיהוה שמעו
 והאזינו אל תגזרו בי יהוה רבך שמעו
 ואזינו לא תתברכו ארץ במימרא דר
 גיר בין תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטהר
 חשן ובקדים ותגפון עליכם על הדי
 נשן וקויתם לאור השמה לכליות ישות
 לערפל וזו קלל איכח וקראש לאתית
 עליכון עקא ותהו דכו לדמלכו ביד
 בקבלאוש לא ותגפון רגליכון על טורי
 קבל ותיססרון לניהור ויהו עליכון חשון
 לויהור והאכיר בקבלאתהו מהלכו אמתו
 ואם לא תשמיעוה במסתרים תכסו נפשו
 בפני גיה חרש תדמע ותדר עיני דמעו
 כי בשבה עדר יהוה ואם לא תקבלו אולפ
 מיד במתרא תיבכי נפשו מן קדם ריעו
 מינכו וקרבון ומדמע תדמע ותשגר
 עיני דמעו ארץ איטתבי עמא דר
 אמר למלך ולגמרה הטפילו
 שבו בי ירד מר אשותיכם עשרת תפארתם
 אמר למלכא ולמלכתא אמר איכו תיבו
 ארץ לא תקבון מינכו גפל כליל תושבחתכון
 ערי הנגב סגור ואין פתח הגלת יהודה בלה
 הגלת שלמים קורח דרומא אית אחידו
 ולית דפתח גלו רבית יהודה כולתו גלו
 שלמא איתקבלו תושלמית עובד יהוה שאי
 עיניכם מראי הבאים מצפון איה ה עדר
 גמדלך צאות פארתיך וקופו עיניכו יהוה
 דאתן מצפונא או עמא דאיתמיסר ליה

ב כב דברות ארץ

ב כב דברות ארץ

ב כב דברות ארץ

ב כב דברות ארץ

ב כב דברות ארץ

המאנים לטמיע את דברי ההלכות בט
 בטרירות לבם ולבו אחר אלהים
 אחרים לעבדם ולהשתחות להם ויהו
 כאמר הזה אשר לא יציל לבל עמא
 הדין עובר יהוה ביטון דסרוב לקבל
 מת פיתגמו דאולין בהרהור לבחון וטע
 בתר טעיות עממא למיפלחהוון דלמע
 להוון ויהו כורזא הדין דלית ביה ציון
 לכל מידעם כי באשר ידבק
 האור אל מתני איש בו הדבקתי אלו
 את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה
 נאם יהוה להיות לי לעבד לטום ולתולה
 ולתפארת ולא שמעו ארץ במא רב
 דמדליק וזא בכור צא דגבר בן קרבית
 לפולחני מתבל בית ישראל ונתבל בית
 יהודה אף לי למחור קרבי לעם לטום
 ולתושבחה ולרבו ולא קבילו ואמית
 אלהם את הדבר הזה כה אמר יהוה
 אלו ישראל כל גבל ימלא מן ואמרו
 אליה הודע לא נודע כי כל גבל ימלא מן
 ותמר יהוה מת פיתגמו הדין כד אצ
 אהא ושרא כל ערב תמלו חמר תמחו
 לה המידע לא הוציא מדין ארץ בלגב
 ותמלו חמר ואמרת אלהם כה אמר יהוה
 הנני ממלא את כל יטבי הארץ הזאת
 ואת המלכים היטבים לרוד עלכם או
 ואת הכהנים ואת הנביאים ואת כל
 יטבי ירושלים שכרון ותלמד להוון
 כד אצ לי האנא ממילי מת כליתבי אעא
 הלאות מלכי ארשתכו לרוד על כחמיהו
 ות בהוצאות נכמי שיקראות כל
 יתבי ירוש עקא ויהו דמן לרוחא

ואמרו אלם י בטת כסר יוסי ממלא על אטבור

עם תושבחהך מה תאמרו כי ופקד עליך
 זאת לצדתי אתם עליך אלופים לראש
 הלא חבלים ואחוזים כמו אשת לידה מא
 תימדו ארי וסער עלך חובך זאת אלפת
 תהוו למיעבד ביטח עלך הוררתי כיוכר
 מן אחלאה לא עקא וחבליו יחרונך הא
 כחבליו לולדתא וכי תאמר בלבבך כי
 מדוע קראוני אלה ברב עונך נגלו שולך
 נחמקו עקבך נארי תימדו בלבבך מדוע
 ערצתי כל אליו על דם בני או חובך אתגליאת
 בהתקף איתחוי קלנך ההפך כושלעו
 תבך חכרבורותי גם אתם תוכלו להטיב
 למודי הרע האופשר הישני הירואה
 משכנה ונימרא שלמי ריקנותיה את
 אתו תיכלו לאיטבא רהויתו אלפון
 למעבד ביטח ואפי' גם כקש עבר לדח
 מדבר ואיבדו כקשא דערי מודק
 רוחא דמדברא והגדרה בעת מדק נאמך
 נאם יהוה אשר שכחת אתי ותבטרו
 בשקר היו עדיך וחולק אחסנתך מן
 קדמי א' כי ד שבקת פולחני ואיתרחיצת
 על שוקרא ותכאני חשפתי שולך על
 פניך ועראה קלוט ואת אנא איבדתי בהת
 חובך על אפך ויתחוי קלנך נאופיך וכ
 ומצה לותנך זמית זמיתך על גבעות
 בשדה ראיתי שיקוציך את לך דור
 ירושלים לא תשחרו אחרי מתי עדי ט
 טפשותיך ושיטותיך עיצת חטאי
 זנקותיך על רמת אבן קלא גלו קדמי
 שיקוציך ותי לך דור לא תיבדו עדישן
 לך ארכא ממין סגאיו אשר היה

ית
כ

ית
כ

614

ל
כ
כ

ל
כ
כ

ל
כ
כ

דבר יהוה אל ירמיהו על דברי הבשרות
 רהוה פיתגם נבואה מן ה' עם יהוה
 על עמקי בוצתא אבליה יהודה ושערת
 אובללו קדרי לארץ וצחית ירושלים
 עלתה איתאבדו דבית יהודה וקדוהו
 חרובא איתחפיו או אפיהו איבדו סאמיהו
 בקידרא איתרטי שו לארעא וצחית
 תבן מרש לם לוקת ואוריהם שולח
 צעוריהם למים באו על גמם ויאמנאו
 מים שבו בליותם רוקם בשו וחבלמו
 וחפו ראפס ותקפיהו שולח תיעוהו
 למינא אתו על פצו יא אולא אשכרו
 מינא תבו מיהו ריקן בהותו ואיתכנעו
 וחפו רישוהו בעבור הארמה חתו
 כי לא היה גשם בארץ בשו אמרים
 חפו ראפס בריל חובי תבן ארעא
 איתברו ארי לאהוה מיטרא בארעא
 בהותו איבריא וחפו רישוהו כי גם
 אילת בשדה גלדה ועוב כי לא היה
 רשא ארי את אילת אבן לא אולתא
 ושביקא ארי לאהוה ויתאן ועסב
 ופרא ס עמדו על שפאים שאפו רח
 בתנים כלו עניהם כי אז עשב ועוהו
 קמו על נגרו שותו רוחא כיהוה וצא
 עניהו ארי לית עסב אס עניהו עע
 בני יהוה עשה לפעו שמד כי רמי
 משותבתו לך חסאע אס חובאנא
 אסתרו בנא מ עיבד בריל שפך
 ארי סגאיו תיובתנא לך חבא מיהו
 ושר אל מו שיעו בעת צרה למה
 תהיה כג בארץ ובאורח נטה ליו

סיביר ישר פרקיה בעידן עקא למאיהו
 רתוך עלנא ונחנא בתותבין בארעא
 וכעדי אורחא דכפוא למבתא למהתהה
 כאיש גרהם כעבד לא יוכל לחושע ואתה
 בקרבני יהוה ושוכך עליו בקרא אל
 תעזובי למא יחול רתוך עלנא ואנחנא
 מטלטלין ושוכיין את צבד וכול למפרק
 ואת שבעתך ביננא וי שוכך עלנא א
 אתקרי לא תשוב קונא
 כה אמר יהוה לעם הזה כו אהבו לנוע
 תליהם לאחשכו ויהוה לארצם עתה
 וסך עונם ופקד חטאתם בד אפ ה לעמא
 הדן כמא דרתיבו כיו איתפרע מינחון
 לאגליהון מארע בית טובינתי וכמא
 דהו מערבו בפולחון טעוניה וביבת
 מקדשי רגליהון לא מצעו וקדו לא
 רעוא בהון כעו יסער חוביהון ותפרע
 עתהון ואמר יהוה אלו
 אל תפלל בער העם הזה לטובה ואמר
 לא תצילו על עמא הדן לטבא כו
 ועמו אינני טמע אל רמס וכו ועלו
 עלי ומנחה אינני רעם כי בחרב וכדעב
 וכבר אני מכלה אתם ארץ צומח לא
 רעוא קדמי לקבל א צלותהון וארץ יסקון
 עלתא ומנחתא לא רעוא קדמי בהון
 ארץ בחרבא ובכפנא ובמיתא אנא כו
 משוני יתהון ואמר אהו ארע יהודה
 הוה הנביאים אמרום להם לא תראו
 חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום אמת
 אתו לכם במקום הזה ואמרו קמי לבעותי
 א אהים הא נבי שיקרא אמרו להו לא
 תחון דקסלין בחרבא וכפנא לא יהי

קד
פ

ה
כ
א

ו

א

לכו ארץ שלם דק שוכן איתו לכו בארע
 הדן ואמר יהוה אל שקר הנביאים
 נבאים בשמי ואני לא שלחתיים ולא צויתם
 ולא דברתי אלהם חוץ שווא וקסם ואלול
 ותרמות לבם הנה מתנבאים לכם ואמרו
 לו שיקרא אמרו נבי שיקרא דמתנבין
 בשמי ואנא לא שלחתינן ולא פקדתינן
 ולא מלי לית עמי הון נבואת שקר ואולפן
 וכדבון ורפוע לכהון אינן מתנבין לקון
 לכו קה אמר יהוה על הנביאים
 הנבאים בשמי ואני לא שלחתיים והמיה
 אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת
 בחרב וכרעב ותמו הנביאים ההמה בכדן
 א על נבי שיקרא דמתנבין בשמי ואנא
 לא שלחתינן ואינן אמרו חרבא וכפנא
 לא יהי בארעא הדא בחרבא וככפנא וספון
 שיקרא האינן והעם אשר הנה נבאים להם
 יהיו משלבים בחצית ירו שלם מפני הרעב
 והחרב ואין מקבל להמה המיה נשיהם
 בניהם ובנותיהם ושפכתי עליהם את רעתי
 ועמא דאינן מתנבין להון יהון מסר פיו
 בשוקי ירום מן קדם כפנא וחרבא ולית דקרי
 להון אינן נשיהון ובניהון ובנותהון ואשפון
 עליהון תבישתהון ואמרת אלהם אתה דבר
 הזה תדרנה עיני רמעה לילה ויום ואל
 תרמינה כי שבר גדול נשברה בתולת בת
 עמי מכה נחלה מאר ותימר להון מרת
 פיתנא הדיו ושעון עיני רמקו לילו ותמס
 לא ושתקן ארץ תברא רבא איתברת מלכות
 בני שתא דעמי מהא ממדעא לחדא אם
 יצאת השדה והנה חללי חרב ואם באתי
 העיר והנה תחלו ארעב מן נבי אונכסון

סחרו אל ארץ לא ידעו אם נפקית לחקלא
 והאקטילי חרבא ואם עלית לקרתא וזה
 מירעו כפנא ארי את ספר ואף כהיו איתפנאו
 לסחרתהון על דבארעא לא בקרו המאם
 מאסתה את יהודה ואם בעיזו בעלה נפשו
 מירע הכיתנו ואין לנו מרפא קוד לשלום
 ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה המדטט
 רכישותא ות רבית יהודה אכית ותבי ציון
 רחוק מיבירך מירון אלקיתנא ולית לנא אסו
 סברנא לשלום ולית טוב ולעידן סליחות חובין
 יהא פורענות חובין ירענו יהנה רשענו
 עון אבתנו כי חטאנו לך ירענא חובנא
 וחובי אבהתנא ארי חבנא לך אל תנא למען
 שמך ואל תנבל כסא כבודך זכור אל תפר
 בריחך אתנו לא תרחיקונא ברוח שפך
 ולא תנבל את רבית כורסי קרד ויעור רובין
 קים אבהתנא קרובך לא תשמי קמך עמנא
 היש כהבלי הגהם מגשימים ואם השמים
 ותני רבבים הלא אבה הוא יהוה אל העני
 ונקנה לך כי אתה עשיתה את כל אלה הא
 לית צורך בטענות עממיא לאחתאמטרא
 ואם שמיא לא יתעז רסיסין אלהין עלימך
 הלא את הוא יי אדנא ונסב קרובך ארי את
 עברתא ות כל אי לון ויאמר והנה
 אלו אם יעמד משה ושמואל לפני את
 נפשי אל העם הזה שלח מעלפני ויצאו
 ואמר לי אם יקום משה ושמואל מבני
 מן קדמי לארעא קדמי בעמי אחרין שלח
 מארע בית שביעתי ותלך והיה כיה אמרו
 אלוך אנה נצא ואמרת אלהם כה אמר יהוה
 אשר לבית לבית ואשר לחרב לחרב ואשר
 לרעב לרעב ואשר לשבוי לשבוי והיה ארי

20m
 6
 15

ימרו לך לא עלי תיביר להון כה אמר יי
 למותא למותא ודיל חרבא לחרבא ודלפנא
 לכפנא ודל שביא לשביא ופקדת עליהם
 ארבע מטפחות נאם יהוה את החרב להרג
 ואת הכלבים לכוזב ואת עוף השמים ואת
 בהמת הארץ לאכל ולהשחית ואמער
 עליהון ארבע פורענות ביטיו אמר יי ות
 דקטלון בחרבא למיקטל וית בלביא ונדא
 וית עופא דשמיא וית בעורא דארעא
 למיכל ולחבלא ונתתים לזועה לכל מימית
 הארץ בצל מנשה בן חוקי הולמיד יהוה
 על אשר עשה בירושלם ואתנעו לזיע
 לכל מלכות ארעא על דלא תבו כמעש
 בר חוקיהו מלך שבטא דבית יהודה
 על דאסג למעבר בירושלם כי מי חזק
 עליך ירושלם ומי יצוד לך ומי יסור לשון
 לשלם לך ארי מן חום עליך ירושלם ומי
 ידחי עליך ומי יזור למישאל לשלמיא
 ליד את נטשת אתי נאם יהוה אחרתני
 ואט את ידי עליך ואטחדתך נלא ירתי
 הפחם את שבקת פולחני אמר יי לאחרא
 איסתחרת וארים ית מוחת גברתי ערך
 ואיחבלניך על דהוית זכרא למתכ ויא
 תבת ואזרם במזרה בשוערי הארץ טבת
 אברתי את עמי מדרביהם לא שבו ונצא
 דרין במדיריא כיו ברית ית עמי בקרן
 ארעא תבי לית אבירית ית עמי מאורחתהון
 בי שתא לא פכו עצמי לי אלמנתו מחול
 נמים הבאתי להם על אם בחור שווד
 בצחרים הפלתי עליה פתאם עיר ובחלות
 סגיא קדמי ארמילתהון מחול ומיין
 אייתמתי עליהון על סינת עולימי יהוה

לישנה
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30

ויכל מדעתא דאגלינו לתמו ואתיכונן
 דיהבית לאכהתהו הנני שליח לדוסי רבים
 נאם יהוה ודיוסי ואחריוכו אשליח לרבים
 צידים וצדום מעל כל הל ומעל כל גבעה
 ומקומי הסלעים האנא שליח לעממין
 קסולין אמר יי וקטלונן ובתרכו אשליח
 לסגאון צידיו וצידונן מעל כל טור
 ומעל כל רמא ומישקיפי כפיאכ עיני
 על כל דרכיהם לאנסתרו מלפני ולאנצפו
 עונם מנגר עיני ארי קדמי גלל בלאוריהו
 לא מסתרו מן קדמי ולא מטמיון חוביהו
 מן קדם מימרי ושלמתי ראשונה משנה
 עונם וחטאתם על הללם את ארצי בגבלת
 שיקויניהם ותועבתיהם מלאו את נחלתי
 ואישלם לתוציניו בקדמיאין חוביהו
 וחטאיהו על דאחילו ית ארע בית שבתמי
 בגבלת שיקויניהו ותועבתיהו מלו ית
 אחסנתי יהוה עו ומעו ומצמי
 ביום צרה אלה גיהם יבואו מפסי ארץ
 ויאמרו אך שקר נחלו אבתינו הכל ואין
 בם מועיל יי תוקפי ורוחצני ומשוחבי
 בעירו עקא לשמע גבורתך עממיו יתו
 מסמפי ארעא וממרוך ברם לשוקרא
 פלחו אכהתאנא ללמא ולית בהו הנאה
 היעשה לו אדם אלהים והמיה לא אלהים
 האופשר דיעביד ליה אינשא דחלו
 ואינון טעוון דלית בהו צדוק לכו הנני
 מודיעם בפעם הזאת אודיעם את יד
 ואת גבורתי וידעו כי שמי יהוה בניזאה
 אנא מחונו להונו ביומנא דא אחונונות
 יתפורעצתי וית מחת גבורתי וידעוואי
 חטאת יהודיה שמי יי

20m

C.17.

אליהם על אשר עזבו אבתיכם אתי
 נאם יהוה וילכו אחר ל אלהים אחרים
 והעברום ושתחוו להם ואתי עזבו
 ואת תורתי לא שמרו ותומר להווע
 דשבתו אכהתכוו יתו אמר יי וטעו
 בתר טענות עממיה ופלחונון וסגדו
 להו ופולחני שבקו וית אורתי לא
 נטרו ואתם הרעתם לעשות מאבתונם
 והתכם הלכים איש אחר שדירות לבו
 הרע לביתי שמע אלו ואתו אכאשתח
 למיעבר מאכהתכוו והאאתו אלו וצבו
 בתר הרהור לביה בישא בריל דלא
 לקבלא למימרי והטלתי אתכם מעל
 הארץ הזאת אל הארץ אשר לא ידעתם
 אתם ואבתיכם ועברתם שם את אלהים
 אחרים יומם ולילה אשר לא אתו לכם
 חנה ואיטלסויל יתכוו מעל ארעא
 דא לארעא דלא ידעתו אתו ויא
 ואכהתכוו ותפלחו תמו לעממיה
 פלחו טעוונא יומם ולילה דלא יהו לבו
 רחמינו לבן הגה ימים
 באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חי
 יהוה אשר העלה את בני ישראל
 מארץ מצרים בבון הא יומיה אתו
 אמר יי ולא יהו משתעז עוד בגבו
 מגורתא דו דאסיק ית בני ישראל
 מארעא דמצרים כי אם חי יהוה אשר
 העלה את בני ישראל מארץ צפון
 ועל הארצות אשר הדיוס שמד
 והשבתים אל אדמיתם אשר נתתי
 לאתם אילהו יהוה משתעז בגבורתו
 ויו דאסיק ית בני ישראל מארע צפונא

לפי

א

לפי

כתובה בעט ברזל בצפורן שמיך חרשה
 על לחם לבם ולקרנות מזכחותם חובצות
 יהודה סתובין בעט ברזל בטפר שמיך
 חרשתיו על לחם לכהן ולקדש איצוריהן
 מזכור בנחם מזכחותם ואשוריהם על עץ
 רענן על גבעות הגנות באיהרמבנות
 איצוריהן ואשוריהן תחות כל אילן ענף
 ועלרמאתא מצולתא חררי בשדה חולף
 וכל איצוריהן לזן אתו במיתק בחטאת
 בכל גבולך על ופלתיו בקוד אבחקלא
 ניכסוכו וכל בית גניכוכו לכווא אימסר
 בחובין דהותיו פלחיו לטעותא בכל
 תחומכו וטמיסתה ובר מינחלתך אשר
 נתתי לך והעבדתך את איביך בארץ
 אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי ער
 עלם תוקד ואיתי פנאה על ארעכו ותת
 צדיא בטמיסתא ובכוו אעביד פורענת
 רתיו עד דאגלי תכוו מאחסנתכוו דתת
 לכוו ותישתעברו לבעלי דבבכוו בארעא
 דלא ידעתו ארי קידום תקופ באישאנפך
 מזקדמי ברעו ער עלמא יחול
 כה אמר יהוה ארור הגבר אשר ובטרו
 באדם ושכ בסר חרעו ובין יהוה יסור לבו
 ביד אגיו לויט גברא דיתחין באינשא
 וישוי ביסרא רוחצניה וכו מימד אריו ו
 ועדי ליביו ויהי בערער בערסה ולא
 יראה בו ובא טוב ושכן חרירם במדבר
 ארץ מלחה לא תשב ויהי בעמביותא
 במישרא ולא יחזו ארו יתי טובא ושדו
 דלא חלד במדברא בארע סרום דלא
 איתתבת ברוד הגבר אשר ובטרו
 ביהוה ויהי יהוה בעטרוו ביד גברא דיתחין

והיה

והיה

והיה

והיה

במימרא דו ויהי מימד ארו במערה
 והיה בעץ שתול על גס ועל ובלשון
 שרשיו ולא יראה כי יבא חוס והיה עליו
 רענן ובשנת בצורת לא ידאג ולא יאמץ
 מעשות פרו ויהי באלו דשתול על
 מיבוע רמיו ועל גידיו ישלח שרשיו
 ולא יחזו ארו יתי חוביא ויהו טרפודה
 עבוה ובשנת ביצרתא לא יתיר ולא יפיק
 מלמעבד פודיו עקוב חלבמכל ואניש
 הוא מי ידענו גביל ליבא מכורא ותקח
 הוא מי ידענו אפי יהוה חוקר לבבון
 בליות לתת לאיש כדרכו בפרי מעליו
 אנא מי חקר ליבא ובחן כוללתא למיתרו
 לאניש באורחתיה כפורו עובדו
 קרא דגל ולא ילד עשה עשר
 ולא במשפט בחיזי ימיו ופכעו ובי
 ובאחריתו יהיה גביל הא כקורארו
 דמבניש ביעין דלא דיליה ומשחין
 אפרוחיו רבתרוהו לא יחכוכו בר
 גבר רשע דקני גינסין בלא ברענא
 בפלגית יוצוהו שביק להו ובסופיה
 מיתקרו רשועא כסאכבוד מרום
 מדאשוו מקום מקדשיו פורענותא
 תתעביד מיניה מז קום דשכונתיהו
 כורכי יקרא בשמי מדוכיא עול מז
 אחלא מקביל אתר בית מקדשא מקח
 ישראל ויהוה כל עובדי יבוטו וסרו
 בארץ יבתבו כי עובו מקור מים חיים
 את יהוה סביב וער מי כל דשכנו פולחן
 יבחתו ורשועיא דעברו על מימדך
 בגיחנס איבון שתדיו למיפל ארו
 שברו פולחן מי דבריליה את מית

עליון וקרא במוע המיון דל אפקון
 רפאני יהוה וארפא
 חטיעני ואושעה כי תחילתי אנה
 אמי וואתפי פרוקי ואיתפרוק אמי
 מושבחתי את הנה המדה
 אומרים אלי איה דבר יהוה באנא תא
 אנה אמרו לי או דאיתנביתא בשמיא
 דמי תקיים בען ואני לא אעתי מדעה
 אחריה ויום אנוש לא התאויתי אתה
 דעת מוצא שפתי נכה פניך היה ואני
 לא עבית על מימדך מלאיתנביתא עליון
 לאתנביתו לך חלתי ויום ביש דאת
 גימתי עליון לא חמירית את על קדמך
 אפקות שופחתי גלי קדמך היה אל תמה
 לי מחמה מחקי אתה ביום רעה לא יהו
 מימדך לנחבך רוחעני את בעיני עקא
 בשוהדי ואל אבושה אני חתו חס ואל
 אחתה אנכי הבא עליהם זכרעה ומשקה
 שברו שברם ובהתון דפי ולא אבהת
 אנא יתבלית אינו ולא אתכלמי אנא
 איתי עליון ויום ביש ועל חד תרוח
 תמא תברינו כה אמר יהוה
 אל הלוך ועמרת בשער בני עס אשר
 זכאו כל מלכו יהודה ואשר יצאו בו
 וכל שערי ירושלים כד אגלו אחת
 ותקום בתרע בני עמא דהעלון בית
 מלכא רבית יהודה ודיפקון ביה וכל
 מעי ירושלים ואמרת אלהם שמעו
 דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל
 ושבי ירושלים חכאים בשערים האלה
 ותמוך יהוה קבילו פיתגמא דמלכא
 רבית יהודה וכל רבית יהודה וכל מעמי

מרושלים ועלון בתרעא האלו
 כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל
 תשאון משא ביום השבת והבאתם בשערי
 מרושלים כד אגלו איסתמרו בנפשותיכם ולא
 תיטלו מטול בימיא דשבתא ותעלו בטרע
 מרושלים ולא תוציאו משא מפתיכם ביום
 השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את
 יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם ולא
 תפקחו מטול בפתיכם בימיא דשבתא וכל
 עבדא לא תעבדון ותקדשונית וימא ד
 דשבתא כמיא דפקדונית ות אבהתו וכל
 שומעו ולא חסו את אונם ויקשו את ערפם
 לבלתי קחת מוסר ולא קבלו ולא ארכעו
 ות אודנהו ואקטו אונת קדוהו בדיל לא
 למי שמעו בדיל ולא לקבל אורפן והיה
 אם שמעו תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי
 הכי אמשא בשערי העיר הזאת ביום
 השבת ולקדשו את יום השבת לבלתי עשות
 בה כל מלאכה והיה אם קבל את קבלו למימי
 אגלו בדיל ולא לאעלא מטול בטרע קדמא
 דא בימיא דשבתא ולקדשו את ימיא
 דשבתא בדיל ולא למיעבד ביה כל עבדא
 וזכאו בשערי העיר הזאת מלכים ושדים
 ושבים על כפא דוד רבנים ברכב ובסוסים
 המה ושד יהם איש יהודה ושבי ירושלים
 ותשבה העיר הזאת לעולם ויעלון בתרעו
 קדמא דא מלכין ורבין ותבין על בוסו
 דוד רבין ברתיבין ובסוסו אינו ורבין
 אקטו יהודה ותבין ירוש ותתוב קדמא דא
 לעולם ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלים
 ומארץ בנימין ומן השפלה ומן ההל ומן
 הנגב מביאים עולה וזבח ומנחה ולבונה

לבלתי שומעו

מ
ב
ב

ב
ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

כו הנם אשר פתח שער החסות וקראת שם
 את הדברים אשר אדבר אליך ותפוק לחילת
 בר הינים קדם תרעיקו לקולתא ותגבו
 תמו יתכל פיתגמי אר אמי ליל עמד ואמית
 שמעו דבר יהוה מלכי יהודה ושבי ירושלים
 מה אמר יהוה עבאת אלהי ישראל הנני
 מבואר עשה עליה מקום הזה אשר כל
 שמי עשה תצלנה אוניו ותימר קמרו
 פיתגמי דני מלכיא רבית יהודה ותבו
 ירושכיה איה צבא אהא דיער האנאמית
 בי שותא על אתרא הדיו וכל דישמי עשה
 יצלו אודמיהו יעו אשר עובדי הנכרו את
 המקום הזה וקטרו בו לאלהים אחרים
 אשר לא ירעום המה ואבתיהם ומלכו
 יהוד והמלאן את המקום הזה הם נקיום
 חלוד שבקו פולחני וסאיבו אתרא
 הדיו ואקיקו ביה בוסמיה לסעית עמיא
 ולא ירעו איהו ואכהתהו ומלכיא א
 רבית יהודה ומלך אתרא הדיו וסאיבו
 ובני את במית הבעל לשרוף את בנייהם
 באש עלות לבעל אשר לא צויתו ולא פו
 ולא עליתו על לבי ובעיית במית בעל
 לאקרא ותבניהו בנורא עלוהו לבעל
 ולא פקידות באודיתו ולא שחית ביד
 עבדי בני אולארעיא קדמי
 לכו הנה ימים באים נאם יהוה ולא יקרא
 למיקום הזה עוד התפת וגי אבו הנם כי אם
 גא ההרעה כליו הא יומיא אתו אג וולא
 ותקרו לאתרא הדיו עוד תיפת וחילת בר
 הנם איהו חילת קטיליא ובקתי את עעת
 יהודה ומרושלים במקום הזה חפלתים
 בחרב לפני אויביהם וביר מבקשי נפשם

ונתתי את נביתם למאכל לעוף השמים
 ולבהמת הארץ ואקלוקל מת מלך איש
 יהודה מתבי ירושכיה אתרא הדיו ואמינו
 בחרבא קדם בעלי רבניהו וביר רעו
 למקטלהו ואיתו ית גבו לתהו משתא
 למיכל לעופאר שמיא ולבעיות ארעא
 ושמי את העיר הזאת לשמה ולשרקה
 כל עבר עליה ישם ושרק על מלמכתו
 ואישו ית קרתא הדאל צרו ולא שומעו
 כל דמעבר עליה וכלו וימדע כל ג
 מחתהא והאכלתים את בשר בניהם
 ואת בשר בנותיהם ואיש בשר רעהו
 יאכלו במצור ובמצוק אשר יציק להם
 אויביהם ומבקשי נפשם ואוכלי נדות
 בשר בניהו ותבשר בפתחו וצב נגמ
 קרביה וכוון בצמרא ובעקתא דיעיקו
 להו בעלי רבניהו ורעו למיקטלהו
 ושביתתה הבקבוק לעיני האנשים
 ההלכים אתך ותיתבר ולועא לעמי
 גבריא דאליו עמד ואמית אל חסכה
 אמר יהוה עבאת כסה אשר את העם
 הזה ואת העיר הזאת באשר ישבי את
 כלו היוצר אשר לא יוכל להרפא עור
 ובתופת יקברו מאין מיקום לקבר ותעמד
 לחו כיה אג צבא בליו אתבר ותעמיא
 הדיו ותקרתא הדא כמיא רמית בר מעא
 רפחרא ולא אופשור לאיתסאה לחיעור
 ובתופת יקברו מיכלי אתר למיחבר בר
 אעשה למיקום הזה נאם יהוה חלושמי
 ולתת את העיר הזאת בתופת בר אעמד
 לאתרא הדיו אג לליתבוהי ולמיתו ית
 קרתא הר אבתופת וחלושמי ירושלים

ונתתי את נביתם למאכל לעוף השמים
 ולבהמת הארץ ואקלוקל מת מלך איש
 יהודה מתבי ירושכיה אתרא הדיו ואמינו
 בחרבא קדם בעלי רבניהו וביר רעו
 למקטלהו ואיתו ית גבו לתהו משתא
 למיכל לעופאר שמיא ולבעיות ארעא
 ושמי את העיר הזאת לשמה ולשרקה
 כל עבר עליה ישם ושרק על מלמכתו
 ואישו ית קרתא הדאל צרו ולא שומעו
 כל דמעבר עליה וכלו וימדע כל ג
 מחתהא והאכלתים את בשר בניהם
 ואת בשר בנותיהם ואיש בשר רעהו
 יאכלו במצור ובמצוק אשר יציק להם
 אויביהם ומבקשי נפשם ואוכלי נדות
 בשר בניהו ותבשר בפתחו וצב נגמ
 קרביה וכוון בצמרא ובעקתא דיעיקו
 להו בעלי רבניהו ורעו למיקטלהו
 ושביתתה הבקבוק לעיני האנשים
 ההלכים אתך ותיתבר ולועא לעמי
 גבריא דאליו עמד ואמית אל חסכה
 אמר יהוה עבאת כסה אשר את העם
 הזה ואת העיר הזאת באשר ישבי את
 כלו היוצר אשר לא יוכל להרפא עור
 ובתופת יקברו מאין מיקום לקבר ותעמד
 לחו כיה אג צבא בליו אתבר ותעמיא
 הדיו ותקרתא הדא כמיא רמית בר מעא
 רפחרא ולא אופשור לאיתסאה לחיעור
 ובתופת יקברו מיכלי אתר למיחבר בר
 אעשה למיקום הזה נאם יהוה חלושמי
 ולתת את העיר הזאת בתופת בר אעמד
 לאתרא הדיו אג לליתבוהי ולמיתו ית
 קרתא הר אבתופת וחלושמי ירושלים

257R

ופני מלכי יהודה במקום התופת הטוב
 הטובאים לכל הבתים אשר קטרו על
 גנותיהם לכל צבא השמים והקדו נסכים
 לאלהים אחרים והיוו בתי זרוע ובתי
 מלכי ארצות יהודה כאשר תופת דמסאנ
 לכל בתי אדאקונו בסמיו על אוצריהו
 לכל חילי שמיא ונסכו נסכו לטענות
 עמיא ויבא ירמיהו
 מהתופת אשר שלחו יהוה שם להצבא
 ועמד בחצר בית יהוה ויאמר אלכל
 העם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישר
 אשר אל הנבי מביא אל העיר הזאת ואל
 כל עריה אתכל הרעה אשר רבדו
 עליה כי הקשו את ערפם לבלתי שמע
 את דברי ואתא מד מהתופת דשלחיה
 וימיו לאיתנבאה וקם בדרת בית מקדו
 ויאמר לכל עמיא כדן צמי צבא אקא
 ויש האנא מיתו על קרתא הדאוועל
 קדוהא ותכל בישתא דצרות עלהאמי
 אקשיאו מת קדוהו בדיל דלא לקבלא
 תפיתגמי וישמע פשחור כו אמר הכהן
 והואפקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו
 נבא את הדברים האלה ושמע פשחור
 בר אמר בהנא והוא מינא סגו מהנא
 בבית מקדשאנו וירמיהו מיתגמי מת
 פוטגמיא האוליו וכה פשחור את ירמיהו
 הנביא ותן אתו אל המהפכת אשר בשער
 במזן העליון אשר בבית יהוה ואלקדו
 פשחור מת דור נביא ויהב מתו לכיפתא
 ומרע שובט בצמון עילאה רבכרת
 מקדשאנו והו מימחות ויעא פשחור
 את ירמיהו מין המהפכת ויאמר אליו

257
 257
 257

וירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמדמי אם
 מצד מסביב והוה ביום ארבתרוחי ואפיק
 פשחור מת ירב מין כיפתא ואמר ליה ירב
 לאפשח רבי גל שמיך אילחין ותבנשוו עלך
 וקטליו בחרבא מסחחור
 אמר יהוה הנני מתעל למצור לך ולכל אהבין
 ונפלו בחרב אויביהם ועינוך ראות ואתכל
 יהודה אתו ביד מלך בבל והעלם בבלה חכם
 בחרב ארז ביד צבא האנא מסל לתבר
 לך ולכל ריחמך ויתקטלון בחרב בערלי
 רבביהו ועינוך חוזן ותכל דבית יהודה
 אמסר ביד מלכא רבבל ונעלין לבל וינ
 וימחונן בחרבא ונתתי את כל הסן העיר
 הזאת ואתכל יגיעה ואת כל יקרה ואתכל
 אוצרות מלכי יהודה אתו ביד אויביהם
 ובזוזם ולקחום והביאום בבלה ואיתיו
 ותכל עותר קרתא הדאוועל עמלה וית
 כל לי איתה ויתכל אוצרו מלכיא רבכרת
 יהודה אויסר ביד בעלי רבביהו ויבועטו
 וישבטו ויבולונן לבל ואתה פשחור
 וכל יושבי ביתך תלכו בשבי ובבל תביא
 ושם תמות ושם תקבר אתה וכל אהבין
 אשר נבאת להם בשקר ואת פשחור וכל
 יתבי ביתך תהכיו כשיביא ויבבל תתובל
 ותמון תמות ותמון תקבר את וכל רחמך
 ואתנביתא לחון בשקר
 פיתתגי יהוה ואפת חוקתגי ותובל הית
 לשחוק כל היום בלה לעג לי שבטותגי
 לו ואישתבשית תקיפתני וכלה לי הית
 ללעג כל יומי אבולחון מוחכין בי כי מדי
 ארבל אזעק חקיס ושך אקראכי הית
 דבר יהוה לי לחרפה ולקלם כל היום ארי

20

257

בזמן דאנא מתנבא אנא מדום קלוי ומצנח
 על חטופין ובחזיון אנא מתנבא ארר הוה
 פיתגמא דלני לוי לחוסהוין ולעיתא דלוי
 ואמרתי לא אוברט ולא ארבר עוד בשמו
 והיה בלבי כאש כוערת עצה בעצמותי
 ותלאותי בלב ולא אובל ואמרתי לא
 ארבר ונתהו לא אמילול עוד בשמיהו והיו
 פיתגמיהו בלבי כאש אבערא שטפיון
 ותגרמתי ולא איתו לסברא ולא זכולות כי
 שמיעת דבת רבוס מגור מסביב הגור
 ותגדעו כל אקט שלימי שומרו עליו אור
 ופונה ונכלה לו תקחה נקמתו מימי
 ארר שמיעת מילי כגא אררית בשוין מסח
 סח חו ותחזיקה כל אקט שלימי כמיו
 לאכשא לי מאוס וטעו ומכול ליה ונתפסע
 פת ענתא מימיה והוה אתו כעבור
 עריץ על כרודפי וישלו ולא זכולות
 מארמי לאה שכילו בלית עולם לא
 תשבת ולי מימיה בסעל כעבר תקח
 על כיון דרפי ותקלות ולא זכולות לימקם
 ובהתח לחדא ארר לא עלהו ותתפסעו
 איתכנעית עלם דלא תפקוק והוה צבאות
 בחו צדיק ראה בלית רלב אראה נקמת
 מהם כי אלוה גלית את רובי ווי צבא
 בחו קטוט גלמן קדמוהו בלמן רלב
 אחו פורענות דיק מיטחו ארר קדמך
 אמרית מת עורבני
 שורו למהו הללו את מהו כי הציב את
 גפש אבקו מיד מדעים שובח קדם מי
 אודוק י ארר שחוב ות גפש מסכין מ
 מין מבאשין ארר המס אשר
 ולדתו בו קום אשר ולדתו אמי אלוה

ל
פ
פ

ל
פ
פ

ל
פ
פ

ל
פ
פ

ל
פ
פ

ל
פ
פ

ל
פ
פ

ל
פ
פ

ברוך מיט זומא דאית ליה דית ביה
 זומא דליתת אמי לא יהי ברך
 ארר האיש אשר אשר את
 אב לאמר לך בוזר שמח שמחה
 לוי גברא דבשר ית אבא למימר
 איתליל לך בר רבר מדאח חדמיה
 והוה האיש ההוא כערוס אשר הפך
 והוה ולא נחכר ושמיע ועקה בבקר
 ותרועה בעת צהרים והוה גברא
 ההוא כקירי ארהפך בדתיה לא
 איתתבתא ושמיע עזחתא בעפרא
 ובבא בעיהו שיהרא אשר לא
 מתתני מדחם ותהו לי אמי קבר
 וחמה הרת עולם לוי דלא אמר
 עלך דמיתת מימיה וזות לי פיו אמי
 קבר וזות בדלא הוית למיה זה
 מדחם יצאת לך אות עמל חצו וחמו
 בבשת ימי למא דנו מבטוא נפיקת
 למיחו עמל חוון וספו בבהרא ימי
 הדבר אשר היה אליהו
 מאת והוה בשלח אליו המלך צדקו
 את פשחו בן מלכיה ואת צפניה
 בן מעשיה הכהן לאמר הנה נבא
 ההנה עים דרמזקני בן שלח לותה
 מילך צדקני מת פעבר מילך וית צפניה
 מעעכהנא למימר דרש נא בעליו
 את והוה כי נכובד רצי מלך בבל לחם
 עליו אולי ועשה והוה אתה ככל
 גפל אתיו והעלה מעליו ציל בעו
 עלנא קי ארר גבוב מלכא דבמיו
 קרבא בטא מאים ועבד מי עומנא
 ככל פרושתיה וסמלק מינעא ואמר

לא יחוס עליהו ולא יחמל ולא ירחם ואל
 העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני פתו
 לפניכם את דרך החיים ואת דרך המות
 ולעמא הדיותימר כד נצמי האנא מתיב
 קדמיכון ות אורח חיי ות אורח מותא
 היושב בעיר הזאת ולות בחר בו ברע
 ובדבר והינא תפל אל הכשרים הצרים
 עליוס יחה והיתה לו נפשו לשלל ויתוב
 בקרתא הדא ולות בחר בא ובכפנא
 ובמותא וד פוק וישמע לכבוד אור ציון
 עליוכו ויחי ותהי ליה נפשוה לשווא
 מי שמתו פני בעיר הזאת לרעה ולא
 לסובה נאס יהוה ביד מלך בכל תפלו
 ושרפה באש ארי חליתו בקרתא
 הדא לבישא ולא לטובא צד ביד מלך
 דבכל תמיסר ויקרינה בערא
 ולבית מלך יהודה שמעו
 רבר יהוה ולבית מלך שבט רב יהודה
 קבילו פיתגמא ריה בית דוד כה אמר
 יהוה דינו לבקר משפט והעילונו
 מיד עשוק פותעא באש חמית ובערה
 ואון מכבה מפני הע מעללוכם בית דוד
 לא ידעו לצפרא דינא ושיחבו
 אנסא מיד דאנים ליה דילמא ידלק
 באישות ארוגי ושיחו ולא יהו חיים
 מן קדם בישות עובדיו הנני אלה
 ישבת העמק צור המישור נאס יהוה
 האמרים מי יחת עלינו ומי יבאכמע
 במענותינו האנא שולח רוגו עלך
 ויתבא בתוקף אבק דיון כד נצמי
 דאמרו מן החות עלנא ומן מעור
 בבידתנא ופקדתי עליכם כפרי

ויפיהו אלהם כה תאמרו אל צדקיהו
 ואמר ידע להו כדיו תימרו לצדקיהו
 כה אמר יהוה אלהי ישראל
 הנני מסב את כלי המלחמה אשר
 בידכם אשר אתם נלחמים בס ארץ
 מלך בבל ואת הכשרים הצרים עליכם
 מחוץ לחומה ואספתי אותם אל תוך
 העיר הזאת כיד צמי אדארי עוואנא
 מכחיתמי קרבא דבידיוכו דאתו
 מצחוון קרבא בהוון עיכו מלכא דבבל
 ועיס כסדא ד ציוריז עליוכו מצדא
 לשורא ואיניש ותהוון לג קרתא הוא
 ותחמתי אני אתכם ביד נסויה ובוהע
 חוקה ובאף ובחמה ובק צה גדול ואנח
 קרבא אנא עומכוון ביד תקיפא וסדרע
 מדמיס וברעו ובחמה ובתקוה רב ויחמתי
 אתו שבי העיר הזאת ואת הארס ואת
 החמה ובדבר גדול ומותו ואימחית
 ותבו קרתא הדא וית אינשא וימרת
 בעור אבמותא פגאיה ימותו ואחריו
 נאס יהוה אתו את צדקיהו מלך יהודה
 ואת עבדיו ואת העם ואת הנשואים
 בעיר הזאת מן הדבר ומוחורב ומו
 חרעב ביד נבוכדנצר מלך בבל וביד
 ארביהם וביד מבקשי נפשם חכמלפי
 חרב לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא
 ירחם ובתר כן צמי אמסרתי צדקיהו
 מלך שויבטא דבית יהודה וית עבדוהו
 חתעליא וית דאישות ארו ובקרתא הוא
 מן מותא ומן חרבא ומן כפנא ביד נבו
 מלך דבבל וביר בעלו דבכיהו ובעור
 למיקטלהו ומחונכו לפיתגמא דחרב

622

מעל ימכם נאם יהוה והצית אש ביערה
 האכלה כל סביביה ונאסער עליכון כפירי
 עובדיכון אף ואלק אשתא בקר וחמא
 ותשוי ציבל כחרנהא כה אמר
 יהוה רב בית מלך יהודה ודברת שם את
 הרבר יהוה ביד צד הות לבית מלך שבט
 רב יהודה ותתגבי תפיו ות פיתגמא אהרו
 אמרת שמי עדר יהוה מלך יהודה הישב
 על כס ארור אתה ועבדך ועמד הבאים
 בשערים האלה ותציבל קבול פיתגמא
 הני מלך שיבט ארבות יהודה דיתבע
 כותפי דוד את ועבדך ועמד דעליו בת
 כתר עינא האילון כה אמר יהוה
 עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד
 עשוק וצרותים ואלמנה אל תוננו אל
 תדמסו ודכ נקי אל תשפכו במקום הזה
 בדמם ויעבדו דתא וצדקתא וישומו
 אנס אמר דאנסי ליה וצדקתא דתם וארמא
 לא תפנון ולא תיגמון דכ נקי לא תשדון
 בא תרא דדיו כי אם עשו תעשו את הדב
 הוה ובאו בשערי הבת הוה מלכים
 ישבים לרוח על כסאו רבנים בלבי
 בסוסים הוא ועבדו ועמו אמי אם
 מעבד תעבדו ות פיתגמא אהרו העלח
 בתרעי ביתא הויו מלכי דמתבין לרוח
 על בורסוה רביבנו מרתוכו ובסוסו
 הוא ועבדוהו ועמיה ואם לא תשמעו
 את הדברים האלה כי נשבעתי נאם יהוה
 כי לחרבה יהיה הבת הוה ואם לא תקבולו
 ותפיתגמי אהאילון במימיה קמבמת
 אמי אמי לחרב את בית אהרו
 כי כה אמר יהוה על בית

11

12

13

14

15

16

17

18

כה אמר יהוה אל ישראלים כי יצאו חסד ימיני מן ארץ
 כדור ארץ כדור ארץ כדור ארץ כדור ארץ כדור ארץ
 כדור ארץ כדור ארץ כדור ארץ כדור ארץ כדור ארץ

מלך יהודה גרע אתה כי ראש הלכנו אם
 לא אשיתב מדבר ערים לאנו שבה ארנו
 אנו על בית מלך שבט רבי יהודה אנו
 את חכוב קדמי בבית מקדשא דרס פתשו
 ברושו טוריא אמלא אושונו מידבר
 קדונו ולא איתתבא וקדשתי עלך כה
 משוחותים איש וכליו וברתו מבחר ארור
 והפילו על האש ואנומיו עלך מבחוקו
 ווינוה בידיה ויקטלוו שפר גברא כמא
 דקמיעו אנו חורשא דדמו לנרא ועבדו
 גנים רבים על העיר הזאת ואמר איש
 אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר
 הגדולה הזאת ויעבדו עממיו סגאון
 על קרתא דרא וימרונו גבר לחבריה על
 מה עבד ללכדיו לקרתא רבתא דרא
 ואמרו על אשר עזבו את בדת יהוה
 אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ועבדו
 וימרונו על דשבקו דת קמי ארמי אהרו
 וסגרו לטעות עממיה ותלחוננו אל תבנו
 למית ואל תמרונו לוכו ככה להלך כי לא
 ישוב עוד וראה את ארץ מולדתם לא
 תיבכו על מית ולא תדונו עליוהו ככו
 מיבכא לרגלי ארמי לא יתוב עוד ויהוה ית
 ארע וילדתיהו כה אמר
 יהוה אל שולם בן אשיהו מלך יהודה
 המלך תחת אשיהו אביו אשר יצאנו
 מן המינס הזה לא ישוב עוד שם ארנו
 אנו על שלום בר יאע מלך שבט יהודה
 דמלך תחת יאע אבדו דנפקמו אהרו
 דדיו לא יתוב עוד לתכיו כיבמ קוס אשר
 הצו את שם ימית ואת הארץ הזאת
 לא יראו עוד אלהיו באתר אדאעליאו

מלך יהודה גרע אתה כי ראש הלכנו אם
 לא אשיתב מדבר ערים לאנו שבה ארנו
 אנו על בית מלך שבט רבי יהודה אנו
 את חכוב קדמי בבית מקדשא דרס פתשו
 ברושו טוריא אמלא אושונו מידבר
 קדונו ולא איתתבא וקדשתי עלך כה
 משוחותים איש וכליו וברתו מבחר ארור
 והפילו על האש ואנומיו עלך מבחוקו
 ווינוה בידיה ויקטלוו שפר גברא כמא
 דקמיעו אנו חורשא דדמו לנרא ועבדו
 גנים רבים על העיר הזאת ואמר איש
 אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר
 הגדולה הזאת ויעבדו עממיו סגאון
 על קרתא דרא וימרונו גבר לחבריה על
 מה עבד ללכדיו לקרתא רבתא דרא
 ואמרו על אשר עזבו את בדת יהוה
 אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ועבדו
 וימרונו על דשבקו דת קמי ארמי אהרו
 וסגרו לטעות עממיה ותלחוננו אל תבנו
 למית ואל תמרונו לוכו ככה להלך כי לא
 ישוב עוד וראה את ארץ מולדתם לא
 תיבכו על מית ולא תדונו עליוהו ככו
 מיבכא לרגלי ארמי לא יתוב עוד ויהוה ית
 ארע וילדתיהו כה אמר
 יהוה אל שולם בן אשיהו מלך יהודה
 המלך תחת אשיהו אביו אשר יצאנו
 מן המינס הזה לא ישוב עוד שם ארנו
 אנו על שלום בר יאע מלך שבט יהודה
 דמלך תחת יאע אבדו דנפקמו אהרו
 דדיו לא יתוב עוד לתכיו כיבמ קוס אשר
 הצו את שם ימית ואת הארץ הזאת
 לא יראו עוד אלהיו באתר אדאעליאו

וישגורו את גבולותיה ותגדור השטח להלאה
 לתרעו ירושלים ^{עלי הלבעז וצעקי}
 ובשנת תתי קולך וצעקי מעבדים כי נשברו
 כל מאהבך סקי לבית מקדש או צחי ובתע
 טור בית ארמון קליד ועיחול על מצבתא
 ארי איתברו כל רחמך דברתי אליך בשלוחך
 אמרת לא אטמע יה דכד מצעוריד כי
 לא שמעת בקולי שלחית לוחיך את כל
 עבדל נביא אכד הוות יתבא שלוחא אמרת
 לית אנא מקבלא אולפו דא אורחתי כי
 מצעוריד ארי לא קבולת למינתי כלועד
 תרעה רוח ומאהבך בשבו ילכו כי או
 תבשא ותלמית מכל רעתך כל פרנסך ותמרון
 לכל רוחו חמה בשתי ארבו או בכין
 תיבחתו ותתבעו מקל בישתך וישכתי
 בלבנו מקוננתי בארזים מה נחנתי בביא
 לה חבלים חיל ביהורה דמתא בבית מקדש
 ביני מלכי אמר ביהא מאתעם ון ס
 בפיתו ליה עקא ויעהא בחבליו לילדא
 חי אני נאם יהוה כי אם יהיה בכחבו חומקם
 מלך יהודה חותם עליה ומיני כי משכ
 אתקנך קנים אנא צ' י' אלי אסיה כנה
 ביהוה מלך שבט רב יהו כגלה דעיוקא
 עליך מיני ארי מתמו בכי מרי אגלונך
 ונתתך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה
 יצר מפניהם וביד נבוכד רער מלך בכל
 וביר הכשדים ואמסרונך ביד רבעו לו
 למיקטלך וביד ראת רחיל מוקדמיהו ומו
 נבו מלך דבכל וביד ארכסדא ויהו לר
 אותך ואת אמר אשר יליתך על הארץ
 האחרת אשר לא מודתם שם ושם תמנות
 ואיטל טוליתך וית אמר הילדום לארעא

מתחמתו ומת וית ארעא הדא לאיחוי
 הו בונה ביתו בלא ^{עד}
 ועליתו בלא משפט ברעהו יעבד חנם
 ופעלו לא יסו לו ת דבני ביתו בלא קשיו
 ועליתו בלא אכד חו בחבריה מפלחמג
 ואניה לא תהיב ליה האמר אכסד ללבת
 מדות ועליות מרווחים וקרע לו חלונ
 וספון באר ומשוח בששור דאמר אנני
 ללבתו דמשוח אנעילון מרווחו ופעים
 ללחביו ומטול לבכמור ארמא ומצמר
 בסממניו התמלך כי אתה מתחרה באר
 אכד הלא אכל ושתה ועשה משפט וי
 ותקה או טוב לו האאת מדמי למיחור
 במלכא קדמיה אכד הלא אכל ושתיו
 וענך הו דקשורט ויכו בכין טבליה ח
 ויו עני או טוב הלא הו אהרעת נאם
 יהוה דו דו מסקו וחשך בכין הוה
 טב הלא הו ארעת ארעא כיה צ' י'
 כי אז עינך ולבך כי אס על בצער ועלום
 המו לשפוך ועל העשוק ועל המרוצה
 לעשות אריות עינך ולבך אלהו על
 ממנא למינך ועל רכמי למשפך ועל
 עשוקא ועל רכרענת נפשך למיעבד
 לכו כה אמר יהוה אל יהומקם
 בויא שיהו מלך יהודה לא יספרו לו הו
 אחי והו אחות לא יספרו לו הו ארו
 והו חורו בכין בדנצ' ה על יהוה בר
 יאע מלך שבט רב יהו לא יספרו ליה מ
 על אחי מ על אחת לא יספרו ליה מ על
 מלכא עני על מלכותיה קבדת המורקנ
 סחוב והשלך מיהו להשערי ירושלים
 מן ארמי שגרו וית גבולת חמרא ביו

20a

ק"ג
ב"ב

260R

ותבהא בעמרה לכו כה אמר
 יהוה צבאות על הצבאים הנני מאכיל
 אותם לענה והשקותים מי ראשבי מואת
 צבאי וישראל יצאה חנופה לבל הארץ
 בבין בדבן צא ה צבאות על צבאי שיקרא
 האנא מיתתי עליהו עקאמר רכגד ין
 ואשקיון כס דלונט מיט ברשן חיוו
 ארי מונבי ירוק נפקת חנופת אלולות
 ארעא כה אמר יהוה צבאות אל
 תשמיעו אל דברי הצבאים הנבאים לכם
 מהבילים המה אתכם חיוו לכם ודברו לא
 מפני יהוה כיו א מ צבא לאתקבלו פועמי
 צבאי שיקרא דמתצבון לכון מטעו אינח
 ותברו רשע לבחון ממוליון לאממימדא
 רוי אמרם אמר למנאצי דבר יהוה שלום
 יהיה לכם זבל הלך בשר ירות לבו אמרולא
 תבא עליכם רעה אמרו ב צבאות שיקרוחו
 לדמדבון קרבי מלול מ שלמא יהו לבון
 זבל ראול בהירחור לוביה אמרו לא
 תיתי עליכון ביטתא מי מי עמד בקור
 יהוה וירא וישמע את דברו מי הקשוב
 דברו וישמע ארי לאקמו דיתעלי לחו
 ר למין קי ולא חו ו לא שמעו ותפיתגמחו
 ולא אציתו למימרהו ולא קבילו
 הנה סערת יהוה חמה יצאה וסער מתחיל
 על ראש רשעים יקהל האמוותפת אמד
 קי בתו נפקאו על עול משתגש על ריש
 רשועיו וחול לא ישוב אף יהוה עד
 עשותו ועד הקימו מזמית לבו באחרית
 הימים ותקבוצו בה ביטה לא ותכלותא
 דמי ער דיעבד ועד דיקנים מחשבת
 רעותיה בסוף יומיא תימטבלו בר

קדשו מן קדם צבאי שיקרא איתבר וכו
 כמעו ועו בלעמי היותו כצבר ריו וכג
 וסבר ארמיטעו מן קדם המרהו מן
 קדו ומן קדם פיתגמי קוד פיה כימנאפס
 מלאה הארץ כי מפני אלה אכלה הארץ
 יכשו נאות מדבר ותהי מרו צתם רעה
 ונורתם לאכון ארי ונאין איתמילאת
 ארשארי מן קדם מוזבי דטקל חרובת
 ארעא יבישו ררות מדבדא ועל
 ומסען ברעות נפשוהו כי שונא מיתתי
 עליהו ותברייהו לא יצלחו כי צב
 נכיא צב כחז הנפר צב בביתו מי צאתי
 רעתם נאם יהוה ארי אפספר אפכוון
 גיבו אור חתהוון ארי אף בבית מקדשי
 גליון קרמי בי שותהוון א מ לכו יהוה
 דכס לחס כחלק קות באפלה ירחו
 ונפלה בה כי אביא עליהם רעה שנת
 פקדתם נאם יהוה בכינתהו אור חוון
 לחו כמי שרועין בקבלא ותקטרוו
 ופלה בה ארי איתתי עליהו ביטתא
 שנת סערו חוביהוון צב מ ובצבאי
 שמרוו ראיתו תפלה הנבאו בכעל
 ותעו את עמי את ישראל ובצבאי שני
 חיותי רשע מתצבון בשום טעותא
 ומטעו ית עמי ית ישראל ובצבאי
 וישראל ראיתו שערורה נאוף חלול
 בשקל חזקו דרו מרעים לבחמי שבו
 אוש מרעותו חולו כלם בסרסויל
 ושבחה בעמדה ובצבאי ירוק חיות
 שנו ונאון וביה לכו בשקל ומתקפח
 וי מבאשיו ברול האליהו צב
 מיטותיה חו קרמי כולהוון בסרות

10m

20

6

4

12

20m

10m

10m

איתכל לא לא שלחתי את הנביאים והם
 רצו לא רברבו אלהים והם נבאו לא שלחתי
 את נביי שיקראו ואינו רהטין לא באשאל
 מלילית עומהון ואינו מתנבזן שיקר ואם
 עמדו בסודי וישמעו דברי את עמי ויהי
 וישוכם מירדכם הרע ומרוע מעלליהם
 ואמרו קמו איתגלי לקון רומז קמו ואשמעו
 פיתגמי מתעמי ואתיבונן מאורחהוונע
 בישתא ונבישות עובריהון
 האלהי מקרוב אני נאם יהוה ולא אלהי
 מרחק אנא אהא ברית עלימא מבראשית
 אמר יי אנא אהא עתידנא לחדתא עלמא
 לצדיקיא אם יסתר איש במסתרים ואני
 לא אראנו נאם יהוה הלא את השמים ואת
 הארץ אני מלא נאם יהוה אם ידמו גבר
 לאיטמרא כיר בסיתרא וקדמי הלאגלו
 אהי הלאית שמיא וית ארע אקדו מלו
 אהי שמי עתו את אשר אמרו הנביאים
 הנביאים בשמי שיקר לאמר חלמתי חלמתי
 שמי עקדמי ותראמרין נביי שיקרא
 דמתנבזן בשמי שיקרא למימר פיתגם
 נבואה בחילמא איתחווה לי ער מיתו היש
 בלב הנביאים נבא השקר ונביא חרמית
 לבס עד אימתי איתבלהוונע נביאו ט
 שיקרא דמתנבזן שיקר ומתנבזן רשע
 ליבהון החשבים להשכיח את עמי שמי
 בחלמתיס אשר יספרו איש לרעהו
 באשר שוכחו אבתם את שמי בבצל
 דמי חשבין לאנשאה יתעמי שמי בחו
 בחלמיהון דמי שמתעו גבר לחבריה במא
 דשבקו אבהתהון ית פולחו שמי ומקמין
 בשוכ טעותא הנביא אשר אתו חלום

74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

בין
למית
חומות

ספר חלום ואשר דברו אתו ידבר ויזכר
 אמת מה לתבו את הבר נאם יהוה נביא
 רעומיה חילמא ישתעו חילמי אודפתו
 ודפיתגמי עומיה ימלל פיתגמי קשות
 הא כמא דפריש בין תיבנא לעיבורא
 בין פריש בין רשיענא לצדיקיא ויהי
 הלא כה דברי באש נאם יהוה ובפטיש
 יפצץ סלע הלא כל פיתגמי תקיפון נא
 באי שתא אהי ובפטישוא רמנפע עמפא
 לכו הנגי על הנביאים נאם יהוה מנעני
 וברו איש מאת רעהו בכז האנאש
 חוגו על נביי שיקרא אהי מתנבזן פתגמי
 גברמן חבריה הנגי על הנביאים נאם
 יהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם
 האנא שלח רוגי על נביי שיקרא אהי
 דמתנבזן ברעות ליבהון ואמרין כו אמר
 הנגי על נביי חלומות שיקר נאם יהוה
 ויספרום ויתעו את עמי בשקר דיהם
 ובפחזותם ואנכי לא שלחתיים ולא
 צויתים והעל לא יועילו לעם הזה נאם
 יהוה האנא שלח רוגי על דמתנבזן
 חילמין דשיקר אהי ומשתעו ומטעו
 ית עמי בשוקר יהוה ובקר ותחוו ואנא
 לא שלחתינן ולא פקדתינן ואהנא
 לא יחנן לעמא הדין אהי
 וכי ישאלך העם הזה או הנביא אומר
 לאמר מה משיא יהוה ואמרת אלהים
 אתמה משיא ונט שותי אתכם נאם יהוה
 וארי ישאלינך עמי אהדין או ספר או
 כהין למימר מאנבואתא בשמיא דהי
 ותימר להון כהין נבואתא וארטיש
 יתבין אמריי והנביא והכהן והעם

30

והנביא בייס פסוקין בן ומים והנביא הוא הנביא והבין

והנביא בייס פסוקין בן ומים והנביא הוא הנביא והבין	1	היתה תבוסת	1
	2	ויהי בקדוה סלך	2
	3	יעת צדק	3
	4	מקדוב אני	4
	5	זובח לצדיק	5
	6	נאין ספק	6
	7	והנביא בייס פסוקין בן ומים והנביא הוא הנביא והבין	7
	8	היתה תבוסת	8
	9	ויהי בקדוה סלך	9
	10	יעת צדק	10
	11	מקדוב אני	11
	12	זובח לצדיק	12
	13	נאין ספק	13

262R
261R
24

עלם ולא תיפקדוק
הראני יהוה
והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל
יהוה אחרי הגלות נבוכדנצר מלך בבל את
יבניה בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי
יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלם
ובני אכבבל אחיני לי הוא תרץ פלי תנין
מחתיו קיבל ארני בתראגלי גבו מלכא
דבבלית יבניה בר יהויקים מלך שיבנא
דבית יהודה ותרברבי יהודה ותאמניא
ותתרעני אמירופ ואובליגוז לבבל הדור
אחר תאנים טובות מאד בתאני הבכרות
והדור אחר תאנים רעות מאד אשר לא
תאכלנה מרע סלאחד תנין טובן לחדא
בתניא בכירן וסלאחד תנין ביטון לחדא
דלא מתאכלן מביטון
ולאמר יהוה אלי מה אתה ראה ורמיזהו
ואמר תאנים התאנים חטבת טובת מאד
והרעות רעות מאד אשר לא תאכלנה
מרע ולאמר לי מא את חזי חב ואמרית
תנין תניא טוב אתא טבן לחדא ודביטון
ביטון לחדא דלא מתאכלן מביטון
והו דבר יהוה אלי לאמר והנה פיתג גבמון
לי ענ לי כה אמר יהוה אלהי ישראל כתי
בתאנים הטובת האלה כן אמר את גלות
יהודה אשר שלחתי מן המיקום הזה ארץ
בשרים לטובה וכיר אק לי אקא וילכתניא
טבת האילן מן אישתמוודע ית גלות
יהודא גליתו מן ארץ הדיון לארע כ
כסדאי לטבא ושמתו עיני עליהם לטובה
והטובתים על הארץ הזאת ובמתים ולא
אהרם ונפעתים ולא אתוש ואישוי מומרי
עליהו לטבא ואתיביון לארעא הדא

אשר ואמר משא יהוה ופקדתי על האיש
ההוא ועל ביתו וספר ובהיו ועמא ומר
נבואתא בשמיא דלי ואסער על גברא
ההוא ועל ביתיה כה תאמרו איש על
רעהו ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה
דבר יהוה בדיו תימרו וגבר לחבריה וגבר
לאחוריה מאתוב לי ומאמלול לי ומשא
יהוה אל תזכרו עוד כי המשא יהוה לאיש
דברו והפכתם את דברי אלהים חיים
יהוה צבאות אלהינו ונבואה בשמיא
דלי לא תזכרו עוד ארז נבואתאמרו
לגבר ומקנים פיתגמי רעותיה ואתון
מדמו לטבאית פיתגמי אקא קמניא
לי צבאות אדנא כה תאמר
אל הנביא מה ענך יהוה ומה דבר יהוה
כדון תימר לנביאמה אתכד לי ומא לי
מלול לי ואכ משא יהוה תאמרו לכו
כה אמר יהוה יעו אמרכם את הדבר
הזה משא יהוה ואשלה אליכם לאמר
לא תאמרו משא יהוה ואכ נבואה
משמיא דלי תימרו בכיו מדכד לי
חלדאמר קוית פיתגמיא הדיון
נבואתא בשמיא דלי ושלחית לחתכו
למימר לא תימרו נבואתא בשמיא דלי
לכו הנני ונשיתי אתכם נשוואתטשתי
אתכם ואת העיר אשר נתתי לאבתים
מעל פני בכח האנא שלח רוגזי וארשוש
יתכו מירטש וארחה יתכו ותקרא
הדא דיהבית לכו ולאבהתכו מקביל
מימרי ונתתי עליכם חרפת עולם ונ
תליות עולם אשר לא תשבחו ואמרו
עליכו חיסודי עלם ותיחפיון איתפעות

262R

40

ואיבצונת ולא אפגור ואי קיימין ודלא א
 אימל טול ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני
 יהוה והיו לל לעם ואנכי אהיה להם לאלהים
 כי ישבו אל כל לבם ואיתו להוץ לב
 למידע דהלתי ארי אבא יי ויהו קדמי לעם
 ואנא איהו להוץ לאה ארי ותיבון לפולחני
 בכל ליבון וכתאנים הרעות
 אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה
 כו אתו את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו
 ואת שארית ירושלים הנשארים בארץ
 הזאת והישיבים בארץ מצרים וכתובא
 בישתא דלאמתאכלן מבישו ארי מידן
 אמ יי כיו אתן נת צדקיה מלך שבדב יהו
 וית רכבוהו וית שארא דירוף ואישתארו
 בארעא הדא ודיתבון בארעא רמי צרים
 ונתתים לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ
 לחרפה ולמשל ולשניצה ולקללה בכל
 המיקומות אשר אדוהם שם ואיתצננו
 לזועלבישא לכל מלכות ארעא לחיסודן
 ולמתל לשועי וללוטאכל אתו אדאגליו
 לתמן ושלחתי בם את החרב ואת הרעב
 ואת הדבר עד תמים מעל הארמה אשר
 נתתי להם ולא כתייהם ואיערי בהוץ ורת
 דקטלון בחרבא וכפנא ומותא עד דיסופון
 מעל ארעא ויהבית להוץ ולא כהתרוזו
 הדבר אשר היה על יד יהוה
 על כל עם יהודה בשנה הרביעית ליהו
 ליהוה קים בן אשיהו מלך יהודה היא
 השנה הר אשנת לנבוכדצר מלך בבל
 פיתגם נבו דהו עירל על כל עמי ארבות
 יהו בשת ארבי עיתא ליהו בר זאע מלך
 שבט דב יהו היא שתא קדמיתא לנבוכ

ל
 וסכובל
 דריא פולט
 עשרים
 ל
 וסכובל
 דריא פולט
 עשרים

לזעה ז

לזעה ז

25

ל
 סכובל
 דריא פולט
 עשרים

על יסופון דסכ וסכ הרביעית בעשיתת שלו שרחה

מלכא דבבל אשר דבר יהוה ויהוה הנביא
 על כל עם יהודה ואל כל שבוי ירושלים
 לאמר דאיתנכו ורם נבי אעל כל עמי
 רבית יהו ועל כל יתבי ירוץ למימי מן
 שלש עשרה שנה לויא שיהו בן אמו
 מלך יהודה וערה היום הזה זה שלש
 ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי וא
 ואדבר אליכם אשככם ודבר ולא שומעתם
 מן תלת עשרי פלון לויא בר אמוז מן
 שבט דב יהו ועד יומא הדין דנן עמון
 ותלת שבין הזה פיתג נבו מ קו עמי
 ומללית עומכו מ קדים ומלל ולא
 קבילתון ושלח יהוה אליכם את כל
 עבדיו הנביאים השכם ושלח ולא
 שומעתם ולא המיתם את אונכם לט
 לשמע ושלח ל לוחכו ותכל עמון
 נביא מקדים ומשלח ולא קבילתון
 ולא ארכינתון ית אודנכו לקבל א
 לאמר שובצא איש מידכו הרע
 ומרע מעל לים ושבן על הארמה
 אשר נתתי להם לבם ולא אכתיכם למד
 עולם ועד עולם למימר תובי מעונב
 מאורחיה בי שא ומבישות עבדיכון
 ותכל על ארעא ויהב ל לכו ולאסתמו
 למן עלמא ושר עלמא ואל תלכו אחרי
 אלהים אחרים לעבדם ולהשתחורת
 להם ולא תבעו אתי במעשה יריים
 ולא ארע לכם ולא תהכו בתרעות
 עממיא למיפלהוץ למיפגע להוץ
 ולא תרגו קדמי בעובדו ויבון לא
 אבאיש לכוץ ולא שמיעתם אלי נב
 יהוה למען הכעיקני במעשה דיכם

262 R

וקראתי על הארץ והיא את כל דבר אשר
 דברתי עליה את כל הכתוב בספר הזה
 אשר נבא דמיחה על כל הגוים ואמרת
 על ארעא הו אית כל פיתגמי דגרות עליה
 ית כל דכתוב בסופרא אחדיו דאית נבוי דר
 על כל עמימיא כי עברו בם גס דמיחה גוים
 רבים ומלכות גדלים ושלמתי להם בפעלים
 ובמעשה ידיתם ארי אפילו בהון אף אישון
 על מיוסגי איו ומלכיו רבדיו ואשלים
 להון באגרותיו וכעוברי ידיו
 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלו קח את
 כוס היין החמה הזאת מידי והשקיתתה
 אתו את כל הגוים אשר אנכי שלח אתך
 אלהם ארי מיד צמי אהא דעליו קבולית
 כפא דחמק לוסא הרוי מו קדמי ותשקי
 ותמה ית כל עמימיא דאנא שלח יתך
 עליהון ושותו והתגעשו והתהללו מפני
 החרב אשר אנכי שלח בינתם וישתחו
 וישתגשו ויטרפו מוקד דקסליו
 כחובא דאנא שלח ביניהון ואקח את
 הכוס מיד יהוה ואשקה את כל הגוים
 אשר שלחתי יהוה אלהם וקבולית ית
 כסא מן קמי ואשקית ית כל עמימיא
 דשלחתי ללותהון את ירושלים ואת
 ערי יהודה ואת מלכותה ואת שריה לית
 אתם לחרבה לשמיה לשרקה ולקללה
 ביום הזה ית דרועות קורני ארבי יהודה
 וית מלכה וית רב רבהא למיתן ותהון
 לחרבא ליצוד לאישתמימו וללוטא מומא
 הדין את פרעה מלך מצרים ואת עמיו
 ואת שריו ואת כל עמו וית פרע מלך
 דמצראי וית עברוהו וית רב רביהו וית

לרע לכם ולא קבוליתן למימדי צמי
 ביה לארעא דמי כעוברי ידיו מ
 לאנשא לכון לבן קה אמר
 יהוה צבאות יעו אשר לא שמי עתם
 את דברו בכזב אמי עבד שלח דלא
 קבוליתן פיתגמי הגמי שלח ולקחתי
 את כל משפחות צפון באם יהוה ואל
 נבוכדנצר מלך בבל עבדו והביאתים
 על הארץ הזאת ועל שביה ועל כל
 הגוים האלה סביב והחרמתי סן שמתי
 לשמיה ולשרקה ולחרבות עולם האנא
 שלח חדרות כל מלכות צפונא אמר
 ונצבת מלך דב עברו ואמיתו של
 ארעא הו אעל יתבהא ועל כל עמימיא
 האליו סחסו ואנמרונו ואישתמימו
 לעד ולא אישתמימו ולחרבא לעולם
 והאבותי מהם קול ששון וקול שמחה
 קול חתן וקול כלה קול רחמים ואור צמי
 ואבד מינהון קל בעוקל חידו אקל
 חתני וקל בלו קל סיעו דמשבחן געוהו
 טעיו והיתה כל הארץ הזאת לחרבה
 ולשמיה ועברו הגוים ה אלה את מלך
 בבל שבעים שנה ותהו כל ארעא הו
 לחרבא ליצוד ויפלוהו עמימיא האליו
 ות מלכא דבבל שבעין שניו והיה
 במלאת שבעים שנה אפקד על מלך
 בבל ועל הגוה ההו אנא יהוה את עונם
 ואל ארץ בשדים ושמימי אותן לעב
 לשמיות עולם ויהו כד ושלמיו
 שבעין שליו אסער על מלך דבבל
 ועל עמיא ההו אב ית חוביהו וע
 ארע כסדאיו ואישתמימה לערות עמם

262 R

ועל געמייה בן וסימיון עלא שמעתי גבתי

כל עמיה ואת כל מלכי הערב ואת כל
 מלכי ארץ ערץ ואת כל מלכי ארץ פלשתים
 את אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת
 שארית אשדוד ותכל מלכי סומכנותא
 ותכל מלכי ארע ערץ ותכל מלכי ארע
 פלישתאית אשקלון עזה עקרון שארא
 ראשדוד את ארום ואת מואב ואת בני
 עמון ות ארו ומוה בני עמון ואת כל
 מלכי צד ואת כל מלכי צד ואת כל מלכי
 האר אשר בעבר הים ותכל מלכי צד ות
 כל מל צד ותכל מל מסא רבענדאומא
 ואת דדן ואת תימא ואת מוז ואת מלק ציני
 פאה ודר ותמל וזבו וכל מקפי פאתא
 ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב
 השכנים במדבר ותכל מל ער ותכל מל
 ערבא רשון בשכונין במדברא ואת כל
 מלכי מדר ואת כל מלכי עולם ואת כל
 מלכי מדר ותכל מל וזו ותכל מלעו ותכל מל
 מדר ואת כל מלכי העפון הקרובים וזו
 והרחוקים איש אל אחיו ואת כל מלכות
 הארץ אשר על פני הארמה ומלך ששך
 ושתה אחריהם ותכל מלכי ציפון
 הקרובין ודר חוקין וצר לאחוז ותכל
 מלכות ארעא רעל אפי ארעא ומלכא
 רבבל ושתה בתריהון ואמרת אלהים
 כה אמר יהוה עבאות אלהי ישראל שתי
 ושכרו וקדו ותפלו ולאתקומו מפני א
 החרב אשר אנכי שלח ביניכם ותומר
 להון כמד צבא אקאדע שתי ודרו
 ואי שתגשו מן עקא ופלו ולאתקומו
 מן קדם דקטלון בחרבא רעא שלח ביני
 ותיה כי יביאנו לקחת הקום מידך לטותת

16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ואמרת אלהים כה אמר יהוה צבאות
 שתי תפתי ויהי ארץ וסרבו לקבלא
 כסא מן ידך לישתי ותומר להון
 אה צבא מישתא תישתן מי הער
 בער אשר נקרא שמי עליה אנכי
 מחל להרע ואתם הנקה תנקו לאתקו
 מי חרב את קורא על כל יושבי הארץ
 נאם יהוה צבאות ארץ האקדאומא
 שמי עליה אנא משד לאבא שאומא
 מדמן מזבאת מזבון לאתחכות אר
 דקטלון בחרבא אנא מכלי על בלתי
 ארעא אה צבא ואתה תנבא אלהים את
 כל הדברים האלה ואמרת אלהים יהוה
 ממרום ישאג ומי עון קדשו ותן קול
 שאג ישאג על גוהו הדרל כדרכים ועו
 אל כל יושבי הארץ ואת תיתנבן להון
 ותכל פיתגמא האלון ותומר להון
 ממרום אנכי ומי מדר קדשית הים
 מימריה אכלאה וכלי רחמן בוחו וע
 ארע בית טובי צניה האכנחתי מסערא
 רמרימין קלהון כן יתה העא וליתת
 ארעא בא שאון עד קעה הארץ בירי
 ליהון בעים בשפט הוא לכל בש
 הרשעים נתנם לחרב נאם יהוה משא
 איתרע שובא עד סתפי ארעא אר
 דנא קדו בעממא מיתפרע הוא ל
 בוסרא רשועי ארבהון מסרין לקטל
 אה אה אמר יהוה צבאות הנה
 רעה יצאת מנצי אלגי וקער גרוליער
 מירכתי ארץ כיה צבא אה אנשטא
 נפקא מעס לעס ועממין רכרין ותון
 בצלי מספי ארעא והיו חללי יהוה

263R

ביום ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ
 לא יספרו ולא יאמרו ולא יקברו לרמו
 על פני הארץ והיו קטלי ארמו
 קלבי וקא ההוא מימי ארעא ועד סוף
 ארעא ולא יסתפרו ולא יתבטחו ולא
 יתקברו לרמל מברד על אפי ארעא והיו
 הללו הרעים והעקו והתפלשו אדירי
 הצאו כי לאו זמיכם לטבח ותפצתכם
 תפלקם ככלי חמדה אולילו מלכא ויצחו
 חופו ויטבח בקיטמי את קיפוי עמי ארע
 טלמו וזמיכו לקטלא ותמת ברחו ות
 ותפלו רחוקו רצון כמץ חמדתא
 ואבד מנעם מן הרעים ופליטה מארדו
 הצאו ויבד בית עירתי מן מלכא וע
 ויחזת מתקפי עמי קול צעקת הרעים
 וילת ארדו הצאו כי שורד יהיה את
 מרעיתם קל מוחת מלכא וילת תקיפי
 עמי ארד אביו מן עמיתו ורמו
 נאות השלום מפני חרו את יהיה ויצ
 ויצו מרחי שלמהו מוקדם תקוה
 וצאו דרו עוב כפפר סוכו כי היתה
 ארע לשומה מפני חרו הוניה ומפני
 חרו אפי ולא מלך מברכיה ארע הות
 ארעוהו לצרו מוקדם חרב סצאה דהיה
 כחמר מרוה ומו קדם תקוה רוצויה
 פליט פליט פליט פליט פליט פליט פליט
 מראשית ממלכות יהויקים בן אשוח
 מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה
 לאמר ברוש מלכות יהויקים בן אשוח
 מלך שבט רב זהו הזה פיתגמא הדיו
 מוק ולימיר בה אמר יהוה עמד
 מוצר בית יהוה ודברת על כל ערי

והודה הבאים להשתחוות בית יהוה את כל
 הדברים אשר צויתך לדבר אלהם אלתגע
 דברי כח צמי קום בדת בית מקדש ארדו
 ותנביו על כל קדתי ארבות יהוה ועל וצבית
 מקדש ארדו ותכל פיתגמי ארד פקדתי לא
 לאיתנבאה להו לאותי מצע פיתגם אולו
 ושמעו וישובו איש מדרכו הרעה ונחמתו
 אל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם
 מפני רע מעלליהם מאיס ושמיעו ותסון
 צר מאורחיה ביטתא ואתיב מז ביטתא
 ראנא מחשב למיטבד להו מוקד ביטות
 עובדיהו ואמרת אלהם בה אמר יהוה
 אם לא תשמעו אלי ללכת בתורת אשור
 נתתי לפניכם ותימר להו כיה צמי אם
 לא תקבלו למימר למיך באורית רחמת
 קדמיכו ושמעו אל דברי עבדי הנביאים
 אשר אנכי שלח אליכם השכם ושלח
 ולא שמעתם לקבל את פיתגמי עבדי צמי
 ראנא שלח להתכו מוקדם ומשלח ולא
 קבילתו ונתתי את הבית הזה כשילהואת
 העיר הזאת אתו לקללה לכל גוי הארץ
 ואיתנו ביתא הדיו כשילו ות קרתא הוא
 איתנו ללוטא לכל עמי ארעא
 ושמעו הקהלים והנביאים וכל העם את
 דמיהו מדבר את הדברים האלה בבית יהוה
 ושמעו בהצא וספריא וכל עמי ארדו מיה
 מתנביו ות פיתגמיא האולו בבית מקדש א
 דרו והתכבלות רמיהו לדבר את כל אשר
 צוה יהוה לדבר את כל העם ויתבטו אותו
 הקהלים והנביאים וכל העם לאמר מוח
 תמות והזה כד שיצו מר לאיתנבאה ות
 כל דפקודי למללא עכ כל עמי אוחו ויהיה

למיטבד

לפניכם

ל

26
 מלכותו בן וסימון קרית צמא בראשית ירעש וכל יוסע כותש

כהני אוספריא וכל עמי אלמימר ממת תקות
 מדוע נבאת בשם יהוה לאמר בשלל יהוה
 הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאן יושב
 ויקהל כל העם על ירמייהו בבית יהוה
 מדיו איתנבלית אב שמי אדוי למימר בשל
 זהל בית אהריו וקרת אהר אתיחרב מבלי
 יתיב ואיתבמש כל עמי אעל ירמייהו בבית
 מקדשא דוי וישמעו שרי יהודה את
 הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית
 יהוה וישבו בפתח שער בית יהוה החורש
 ושמעו רכרבי יהודה תפית צמי אהאליו
 וסליקו מבית מלך לכי מקדש דוי ותבו
 במעלצ ארתר עבית מקדש דוי מדינחא
 ויאמרו הכהנים והנביאים אל השרים
 ואלכל העם לאמר משפט מות לאיש
 הזה כי נבא אל העיר הזאת באשר
 שמעתם באזניכם ואמרו בהני אוספריא
 לברביא ולכל עמי אלמימר חובת דיו
 דקטו ולצבא הדיו אתינבו על
 קרת אהר אכמא דשמעתון באורמכו
 ויאמר ירמייהו אלכל השרים ואל כל
 העם לאמר יהוה שלחני להנבא אלהבית
 הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר
 שמעתם ואמר ידע לכל ברביא ולכל
 עמי למימר יי שלחני לאיתנבא על
 בית אהריו ועל קרת אהר אתכל פיתנמיא
 דשמעתון ועתה היטובו דרביכם
 וייעלויכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם
 וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליכם
 ובעו אתקיע אורח תכוון ועובדכוון וקבלו
 למימר אדוי אהכוון ויתוב יי מרובי שתא
 דמיליל עליכוון ואני הנני בידכם עשור

t
 כ
 t
 10m

כקוב וכישר בעיניכם ואנא האנא
 מקור בידכוון עיבי דולי כמא דתקו
 וכמא דכשר בעיניכוון אך דרע שיעו
 כי אם ממיתים אתם אתי כי דס נק
 אתם מתנים עליכם ועל העיר הזאת
 ועל שבייה כי באמת שלחני יהוה
 יליכם לדבר באזניכם את כל הדברים
 האלה בכם מיידע תידעו אסקט ליו
 אתו יתי ארי הסוכני אתו יהכני עליו
 ועל קרת אהריו ועל יתנבא ארי בקשות
 שלחני יי עליכוון לאיתנבא קרוביכוון
 את כל פיתנמיא אהאליו
 ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים
 ואל הנביאים אין לאיש הזה משפט
 מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו
 ואמרו רכרביא וכל עמי אלהני אוספריא
 לית לצבא הדיו חובת דיו דקטו ארי
 בשמי אדוי אהנא מיליל עמינא ויהמו
 אנשים מוקני הארץ ויאמרו אל כל
 קהל העם לאמר וקמו צבא מכוני ארעא
 ואמרו לכל קהל דעמי למימר מיכה
 המר שתי היה נבא בימי חזקיה מלך
 יהודה ויאמר אלכל עמי יהודה לאמר
 בה אמר יהוה צבאות ציון שדה חורש
 וירושלם עינם תהיה וחר הבית לכמות
 יער מיכה דמימר ישא יהוה מיתנבו
 בימי חזקיה מלך שבט דבית יהודה
 ואמר לכל עמי אדוי יהוה לפי כדאמי
 צבא ציון תקל תיתכרו וירוע לצבא
 תהו וטור בית מקדשא לחישת חורשא
 ההמית הפיתנהו חזקיהו מלך יהודה
 וכל יהודה הלא יתא את יהוה וחר

אתפ

27

1 1
 לביתך את אבותי ביר העם להמיתו ברכ
 יר אחיכם בר שפן הות עיכם ירכ ברול
 ולא למימסר יהיה ביר אדעמא למיטלוח
 בראשות ממילת יהוה
 בוגא שיהו מלך יהודה היה הדבר הזה
 אל ירמיהו מאת יהוה לאמר בריש
 מלכות יהוה בראש מלך שבט יהוה
 הזה פיתגמא הדיו עיכם ירכ מלך למימ
 קה אמר יהוה אלו עשה לך מוסר ורת
 ומוטות ונתתם על צאנך כוד אלו
 עיכך לך חנקון ונריון ותיתגמון על חק
 ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מצאב
 ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך
 צידון ביר המלכים הבאים היושלים
 אל צדקיהו מלך יהודה ותשלחונו לות
 מלך ראד ולות מלך רב ולות מלך רבני
 עם ולות מלך רצ ולות מלך רעידון ביר
 אנגריא ראתו לרוע ולות צדק מלך שב
 רב יהודה וצויתך אותם אל ארצותם
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 כה תאמרון אל ארצכם ותפקידו ותהון
 לות ריבונתהון למימסר ביר צבא אקא
 דיע בירן תימרון לריבונתון אנכי עשית
 את הארץ את הארץ ואת הכהנה אשר
 על פני הארץ בבחי הגדול ובזרעו נ
 הנטמה ותתיה לאשר ישר בעיני אנא
 במימדי עבדותי את ארעאת אינשא
 ות בעירא ועל אפי ארעא בחילי רבא
 ובאוד עי מרמיא ויהבתה לרבשור
 קרמי ועתה אנכי נתתי את כל הארצות
 האלה ביר בכבוד נצר מלך בכל עבדי
 וגם את חקת השדה נתתי לו לעובדיו

את פני יהוה ונחם יהוה אל הרעה
 אשר דבר עליהם ואנחנו עשינו רעה
 גדולה על נפשתינו המיהטל קטלוח
 חוק מלך שבט דביהו וכל דבת יהוה
 הלא כחול מלך ונתב יומד בישותא
 המלול עליהו ונחמא צמיז לאותא
 בישתא רבתא על נפשתיא אנא וגם
 איש היה מתבא בשם יהוה אוריהו
 בו שמיעיהו מקרית הערים ונבא
 על העיר הזאת ועל הארץ הזאת
 ככל דבר ירמיהו ואה גברא הזה
 מתבא בשמיא ריה אוריה בר שמיעיה
 מקרית יערים ואיתנכי על קרתא
 הראועל ארעאהדא בכל פיתגמי
 רמיה השמיע המלך יהויקים וכל
 גבוריו וכל השרים את דבריו חבקש
 המלך המיותו וישמע אוריה וימא
 ויבחה ויבא מצרים ושמע מלכא
 יהוה וכל גבורהו וכל רכבוא ית
 פיתגמיהו ובעא מלכא למיקטליה
 ושמע אוריה ורחיל וערק ואת אלמנ
 וישלח המלך יהויקים אנשוכמיע
 מצרים את אלנתו בן עכבור ואנשים
 אתו אל מצרים ושלח מלך יהויקים
 גבריו למינצית אלנבר עכב וגבריו
 שומיה למיצר וימיצונו את אוריהו
 ממצרים ויביאוהו אל המלך יהויקים
 ויבחו כחרב וישלך את גבלתו אל קבר
 בני העם ואפיקו את אורי ממצרים
 ואתוהו לות מלך יהוה והטליה מחוצא
 רמי אית גבילתיה לקברי גליא אור
 אחיכם בן שפן היתה את ירמיהו

עמון

עמון

עמון

עמון

עמון

עמון

ביאסיה י הסימקון רבא מלכות מלכות . כל ירמיה
 ויחוקר עובד רבי בירמיהו עמון לך מוסדות ומוטות
 עד אמאכ בן קוליה נלמסר וכל קריא בכבוד רצו

עמון זה בן וסימ העולמי מונבא ויכס דבר דבריו מימי
 ועמון הלימי

ובעו אנא זכרית ליה כל מדותא האילין
 ביד נביכ מילכ דבכל עבדו ואתית חיתכו
 והבית ליה למיפלחיה ועבדו אותו כל
 העים ואת בנו ואת סו כנו ש באעת ארעו
 גם הוא ועבדו בו גויכ רביס ומילכוכ
 גדליה ופלחון יהיה כל עממא וית
 מדיה ויתבר בריה עד דמטו עידן
 תבר ארעיה את הוא ופלחון ביה עממין
 כג איו יעלכו רברבו והיה הגוי והממכה
 אשר לא ועבדו אותו את נכוכד נער
 מילך בכל ואת אשר לאיתו את צוארו
 בעול מילך בכל בחרב ברעב וברבר
 אפקד על הגוי ההוא נאם יהוה עד תמי
 אהם בידו ויהי עם ומלכו דלא יפלח
 יהיה ית נביכ מילכ דבכל ויהי דלא יתן
 ית צואריה בניד מילכ דבכל בחרבא
 ובכפנא ובמיותא אסער על עמא ההוא
 אג י ער דאיתסר ותהון בידיה ואתס
 אל תשמיעי אד נביא יכס ואל תקמיכס
 ואל תלמתיכס ואל עננכס ואל כשפיכס
 אשר הם אמרים לכם לאמר לא תעבדו
 את מילך בכל ואתו לא תקבליו מן
 נביאיכו דשוקרא ומן קסמיכו ומן
 חלמי חלמיכו ומן ענניכו ומן חרשיכו
 דאינון אמרו לכו למימר לא תפלחון
 ית מילכא דבכל כי שוקר הם נבאים לכם
 למיעו דרחק אתכם מעל ארמיתכם
 והרחיקו אתכם ואבדתם ארי שוקרא
 אינון מתנבז לכו בדיל לא תקראיתכו
 מעל ארמיתכו ואיטלפויל מתכו יג
 ותעבדו והגוי אשר יביא את צוארו
 בעול מילך בכל ועבדו והנחתו על

10m

בסוף

ארמיתו נאם יהוה ועבדה וישב כה
 ועמא דיעלית צוריה בניד מילכ
 דבכל ופלחניה ואשריניה על ארעיה
 אג י ופלחה ויתבבה ואל צוריה
 מילך יהודה רברתי בכל הדברים ההוא
 לאמר הניאו את צואריכם בעול מילך
 בכל ועבדו אותו ועמו וחיו ועס צור
 מילך שוכר דכ יהו מלילות בכל פיתעמא
 האילין למימר אעילו ית צור יכו
 בניד מילכא דבכל ופלחון יהיה ועמיה
 ואית קמיכו למה תמותו אתה ועמך
 בחרב ברעב וברבר כאשר דבר יהוה
 אל הגוי אשר לא ועבד את מילך בכל
 למא תקטלו את ועמך בחרבא
 בכפנא ובמיותא כמי אדמילול י על
 עמא דלא יפלח ית מילכא דבכל ואל
 תשמיעו אל דברי הנביאים האמרים
 אליכם לאמר לא תעבדו את מילך בכל
 כי שוקר הם נבאים לכם ולא תקבליו
 לפיתעמי נביי שוקרא דאמרין לכו
 למימר לא תפלחון ית מילכא דבכל
 ארי שוקרא אינון מתנבז לכו כי
 לא שלחתים נאם יהוה והם נבאים
 בשמי לשקר למיעו הדיחו אתכם
 ואבדתם אתם והנביאים הנבאים לכם
 ארי לא שלחתינו אג י ואינון מתנבז
 בשמי שוקרא בדיל לאיטלפויל יתכו
 ותעבדו אותו ונביי שוקרא דמיתנבז
 לכו ואל הכהנים ואל כל העם הזה
 דברתי לאמר כה אמר יהוה אל ת
 תשמיעו אל דברי נביאי הנבאים
 אליכם לאמר הנה בלי בית יהוד

כל י מעשה בסימא וסימון ואל הכהנים
 תנעם חסב תיטיב בחרב ית נעך

(28)

וישבים מבבל עתה מהרה כי שקד
 הנה נבאים לכם ולכהן ולכל עם ארץ
 ישראל למימר ביה אב לי לא תקבלון
 לפיתגמי נביאכוון דשוקר אדמתנבן
 לכו למימר האמנו ביה מקדשא דני
 מיתתנבן מבבל כען בפריע ארשקרא
 אמנו מתנבן לכו אל תשמעו אלהב
 עבדו את מלך בבל וחוה למה תהיה העיר
 הואת חרבה לא תקבלון כיעוז פלחית
 בלכא דבבל ואתקיימו למאנתו קרתא
 דרא חורבא ואם נבאים הסואם ישוער
 יהוה אתם ופגעו נא ביהוה צבאות לבנת
 באר הכלים הנותרים בבית יהוה ובמית
 מלך יהודה וירושלם בבבל ואם מתענן
 איתו ואסאית פיתגמי אדני עימהו
 כשורבשו במימר אדני צבא ביהוה לא
 יוכלון מימיא דאישות ארו בבית מקדש
 דני ובית מלך שבט דבית יהוה ובירוש
 לבל מיסה אמר יהוה צבאות על
 עממדיים ועל הים ועל המכוונות
 ועל יתר הכלים הנותרים בעיר הזאת
 אימיר אמר צבא על עמודיא ועל
 ימא ועל בסוסיא ועל שאר מניא
 דאישות ארו בקרתא דרא אשר לא
 יתם נבוכד נאמר מלך בבל פולות
 אתוכניה בן יהויקום מלך יהודה
 מירושלם בבבל ואת כל חרי יהודה
 וירושלם דלא שבנו נבוכ מלך בבל
 מר אגלו ית צניה בריהויה מלך ש
 שיבט דב יהו מירושלם לבל ויתרענן
 יהו וירושלם כי כה אמר יהוה יעבאות
 דאיתגליאו לבבל אמר מדינ לאתנא דרא אמר

יהוה ובית מלך יהודה וירושלם ארי מיר
 א יוי יצבאות אהא דישל על מיא
 דאשתארו בבית מקדשא דני ובית מלך
 שיבט דבית יהודה ובירושלם בבבל ונכחו
 ושמה יהו שר יזכ פקדי אתם נאכ יהוה
 והעלותים והשיטתים אל המקום הזה
 לבל יתבלון ותנן יהו ער יומא דישל
 דוכרעוז קדמי אמר לי ואסקינן וארביטן
 לאתרא דדיון ויהו בשנה
 הדיא נראשית מלכת יצדקיה מלך יהודה
 בשנת הרביעית בחדש החמישי אמר
 אלי חנניה בן עזור הנביא אשר מגושן
 בבית יהוה לעני הכהנים וכל העם לאמר
 והנה בשנת הדיא בריש מלכות יצדקיה
 שיב דבית יהודה בשנת רביעית ברחא
 חמישית אמר לי חנניה בן עזור נבי שקרא
 דמגב ע בבית מקדשא דני לעני סהנא וכל
 עמא למימר כה אמר יהוה יצבאות אלה
 ישראל לאמר שברתי את עול מלך בבל
 כיד א לי יצב יהא דיק למימר קפריית
 ער מלכא דבבל בענוד שנתים ימים אני
 משיב אל המקום הזה את כל כלי בית יהוה
 אשר לקח נבוכד נאמר מלך בבל מן המקום
 הזה ויבאם בבל פסוק ג' ויגון שנין אמר
 מתנן לאתרא דדיון ית כל מיני בית מקדשא
 דני דשנת נבוכד מלכא דבבל מן אתרא
 דדיון ואובלי נון לבבל ואתיכניה בן יהויקום
 מלך יהודה ואת כל גלית יהודה הפאום בבבל
 אנן מפיב אל המקום הזה נאמר יהוה כי
 אשבו את עול מלך בבל ויתכניה בן יהוה
 מלך שיבטא דבית יהודה ויתכניה בן יהוה
 דאיתגליאו לבבל אמר מדינ לאתנא דרא אמר

יי ארץ איתר יתמר מלכא דבבל ויאמר
 ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעני הטוב
 ולעני כל העם הערבים בבית יהוה ואמר
 ירמיה נביא לחנניה נבי שיקרא לעני סגור
 ולעני כל שבא וזה מין בבית מקדשא
 דהוה ויאמר ירמיה הנביא אלן כניעשה
 יהוה יקם והוה את דברי אשר נבאת
 להשיב כל בית יהוה וכל העלה מבבל אל
 המקום הזה ואמר ירמיה נביא אלן כן
 יהי רעוא מקדס הו דקטיב הו את פגיש
 דאיתנביאתה לאתנביא מני בית מקדשא
 דהו וכללותא מבבל לאתרא הדין או טמע
 נא את הדבר הזה אשר אנכי דבר באמר
 ונאני כל העם ברם טמע בשן פתגמא
 הדין דאתא ממלל קדמך וקדם כל עמא
 הנביא את אשר הו לפני ולפניך מן השם
 וינבאו אל ארצות רבות ועל ממלכות
 גדולות למלחמה לרעב ולדבר נטויהונו
 דברי וקדמך מן עמא ואיתנביאו על
 מדין סגור ועל מלכות ורכו לירבא
 ולביטא ולמותא הנביא אשר ינבא לפלוג
 נבוא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו
 יהוה באמת נביא מאן דיתנביא לפלוג
 במיני פיתגם נביא יהודע נביא דשלחיה
 הו בקשוט ויקח חנניה הנביא את המטה
 מעל ינבאר ירמיה הנביא וישבורהו ותפיס
 חנניה נבי שיקרא ית נבוא מעל ינבאר
 וירמיה נביא והבריה ויאמר חנניה לעני
 כל העם לאמר כה אמר יהוה לכה אשבור
 את על גבי נבוכד נאני מלך בבל כעוד שעת
 שנתעם ימים מעל ינבאר כל הגיב וילך
 וירמיה הנביא לדרך ויאמר חנניה לעני

10m

ירמיה הנביא

בסוף

כל עמא למימר כיד צליל כליו אתבר
 את מהנבוכ מלך בבל בסוף מרתון
 שניז מעל צד כל עממי אואל חנניה
 נביא לאור חיה והו דברי יהוה
 אל ירמיה אחרי שבו חנניה הנביא את
 המטה מעל ינבאר ירמיה הנביא לאמר
 והוה פיתגם נבוכ מלך בבל עוס ורם פתג
 ותבר חנניה נבי שיקרא ית נבוא אמעל
 צד ית נבוא לך הוה ואתה אל
 חנניה לאמר כה אמר יהוה מוטותע
 שברת ועשית תחתיהן מוטות ברל
 אחיל ותעמר לחנניה כל ימי ימיך
 דאע תברתא ותעביד חילופיהו מין
 דבריה ככה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל אל על ברזל נתי
 על ינבאר כל הגיב האלה לעבר את
 נבוכד נבוכ מלך בבל ועברוהו ותם
 את חית השדה נתמי לו ארז כידע
 צל יי צבא איתא דיש מר דפרו
 והבית על צד כל עממיא האירלך
 למיפלח את נבוכ מלכא הבבל וישלח
 ויפלו חנניה ואף ית חות ברזא והבית
 ליה ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה
 הנביא שמע נא חנניה לא שלחך
 יהוה ואיהו הבטחתה את העם הזה
 על שקר ואמר ירם נבוא חנניה נבי
 שיקרא שומע כען חנניה לא שלחך
 ואת ארזי עמא ית עמא הדין על
 שיקרא לכו כה אמר יהוה הנבי
 משלחך מעל פני הארמה השועה
 אמה פית מיסרה דברת אל יהוה נבוכ
 כד צל יי האשט מלך בבל מעל אפי

1
 שם ואל תמעטו קבו נשין ואוליךו בקו ובט
 וקבו לבני לון נשין ות בנתכוו קבו
 לעטין וילדו בקו ובט וסג תמו ולי
 תזערו ודרשו את שלום העיר אשר
 הגליתו אתכם שמה והתפללו בערה אל
 יהוה כי בשלמה יהיה לכם שלום ותבע
 ות שלם קרתא דאגליתו תכזו לתמו
 וצלו עליה ק"מ ארי בשלמה יהי לבן שלם
 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
 1
 ישראל אל ישו או לכם צבאות אשך
 בקרבכם וקוסמיוכם ואל תשמעו אל
 חלמתיכם אשר אתם מחלמים ארזכו
 א"י צבא אדא דיע לא יסעו לבן בנימן
 דשקרא רבתיכו וקסמיוכו ולא תקבלו
 מן חילמי חלמיכו דאתון מחלמין כי
 בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחתי
 נאם יהוה ארי שקרא אתון מתנבז למן
 בשמי לא שלחתינו א"י
 10
 כי כה אמר יהוה כי לפי מילאת לבבל
 שבעים שנה אפקד אתכם והקימתי
 עליכם את דברי הטוב לה שוב אתכם
 אל המקום הזה ארי כדן צ"מ ארי לפוס
 מישלם לבבל שבעין שמן מיעול דמזמן
 קרמי ואקים עליכו ית פיתגמי תקנא
 לאתבא יתכו לאתרא הדיו כי אעבי
 דיעמי את המחשבות אשר אנכי חשב
 עליכם נאם יהוה מחשבת שלום ולא
 לרעה לתת לכם אחרית ותקוה ארי קרמי
 גליו ית מחשבתא דאנא מחשב עליכו
 א"י מחשבת שלם אולא לכושא למיתן
 לבן כות וסיבור וקראתם והלכתם והתפללתם
 אלי ושמיעתי אליכם ותיעלו קדמיל ואקבל

29
 ארעא בשתא הודא את מאית ולשתא
 הודא את מתקבר ארי פסא מילתא
 קיי ומית חנניה הנביא בשנה ההיא
 בחדש השביעי ומית חנניה נבי שקרא
 בשתא ההיא ואיתקבר בירדא שביעאה
 ואלה דברי הספר אשר שלח
 ירמיה הנביא מירושלם אל יתר וקני
 הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל
 כל העם אשר הגלה נבוכד נאצר מיו
 מירושלם בבבלה ואילין פיתגמי ספרא
 דשלח ירמיה מירושלם ליה שאר סבי
 גלותא ולות כהני אולות ספרא ולות כל
 עמא דאגלי נבוכ מירושלם לבבל אחר
 צאת וכניה העלך והגבילה והסרוסם
 שרי יהודה וירושלם והחרש והמסע
 מירושלם בתר דגלא יבנה מלכא
 ומלכא דברבא ארברבי והו וירושלם
 ואמנא ותרעיא מירושלם ביד אלעשה
 בו שפן ומיריה בן חלקיה אשר שלח
 ערקיה מלך יהודה אל נבוכד נאצר מלך
 בבבלה לאמר ביד אלעשה בר שפן
 וגם חלק דשלח ערק מלך שבטוב
 יהו וית נבוכ מלך ובבל לבבל למימר
 כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 לבל הגולה אשר הגליתו מירושלם
 בבבלה כיד צ"מ צבא אהא דישלם לבל
 גלותא דאגליתו מירושלם לבבל בתים
 ושט ותזערו צנות ואכולו את פרמין
 בע כמן ותבבו וצו צעו ואכולו ית
 אשתן קחו נשים והולידו בנים וצנות
 יהו לבניכם נשים ואת בנותיכם תעו
 לאנשים ותלדנה בנים וצנות ורבו

267R

30

שיקראו לאפקידותי וקדמי גל ומימי
 סקיד אמר ואל שמי ענה
 הנחמי תאמר לאמר ולשק דמי חלום
 ממיר לכה אמר והנה עבאות אלה
 ישראל לען אשר אתה שלחת בשמי
 ספרים אל כל העם אשר בירושלם ואל
 צעקה בומעשיה הכח ואל כל הכהנים
 לאמר כל צעתי צבא אקאדוע למי חלה
 ושלחת בשמי איצו לות כל עמי
 דבר ופלות צפנ בר מעל כהנא ולתכל
 כהנא ויהו עתק כחו תחת יהודע
 הכו להיות פקודים בית יהוה לכל איש
 משוגע ומתעבא ותתקו אתו אל המהפס
 ואל העיני וי מציד כהו חלה יהו כהנא
 למימי משוגעא וכהנא בית מקדש דיו
 ולעזר דמי שתי ומיטופש ותיתקו ותיה
 לכתובא ולעז צינא ועתה ליה לא
 געת בירמייהו הענתותי המיתעבאלכם
 ובעו ליה לא נפתא בירק רמענ ומתעב
 למי מי עלכו שלח אלינו בכל לאמר
 ארובה היא בני בתים ושבו ונטעו צנות
 ואמרו את פרוקו ארזי עלכו שלח ותקא
 לכל למימי ארובה היא בני בתו ותיע
 ויטו ענין ואיכו לית איבהו ויקרא צפנה
 וקו את הקשר הוה באצמי ירמייהו הנביא
 קרא צפנה כהנאית איצו אתה קדם
 ויהו דבר יהוה אל
 וימיהו לאמר ותה פיתגנבו מוק איע
 ותל שלח על כל הגולה לאמר כה אמר
 יהוה אל שמי ענה הנחמי לען אשר צבא
 לם שמי ענה ואני לא שלחתי ויבכו
 אתכם על שקר שלח לות כל בני עילתא

למימי כל צעתי על שמי ענה הנחמי חלה
 דאיתגבו לכו שמי ענה ואנא לא שלחתי ואמרו
 מתכו על שיקרא לכו כה אמר יהוה הנצ
 פקו על שמי ענה הנחמי ועל זרעו לאתיה
 לו איש וישב בתוך העם הזה ולא יראה
 בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה כי
 סרה דבר על יהוה בכו בה צעתי הנחמי ענה
 על שמי ענה הנחמי ועל צעתי לאתיה ליה
 גברתי כעני עמי הנחמי ולא יחוי בטובא
 דאתא עתיד למעבר לעמי צעתי הנחמי כסניא
 מליל קמי הדבר אשר היה אל
 וירמייהו מאת יהוה לאמר פיתגנבו דהנה
 עיני רב מן קמי למימי כה אמר יהוה אלתי
 וישד אל לאמר כתבלך את כל הדברים אשר
 דברתי אליך אלספר כיה צעתי הנחמי ענה
 למימי כתבלך יתכל פיתגמי ארמי לית
 עינך על סיפרא כיהנה ימים באים נאם
 יהוה ושבתי את שבית עמי וישד אלויהוה
 אמר יהוה והשוכתים אל הארץ אשר
 נתתי לאבתם וירשנה ארץ האבותי אתה
 צעתי ואתם יתגלות עמי וישד יהוה צעתי
 ואתם ינו לארץ ארמיית לאכה תקו ויהו
 וחסנונה ואלה הדברים אשר
 דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה ואילין
 פיתגמי ארמי ליה על ישר ועל יהודה
 כי כה אמר יהוה קול חררה שמי ענה פחו
 ואין שלום ארץ כיה צעתי הנחמי ענה
 דחלא ולית שלם שאלו נא יראו אם יולד
 זכר מזדוער איתי כל גבר ודיו על חלצו
 כילדה ונחפכו כל פנים לירקו שאלו כענ
 וחו אסילוד דבר ארמיית חויתי כל גבר יהודי
 מחתו על חרציה כילודתא ומשתעין כל

אין לך לית דאין דיתך לרחמא ערך
אכו לאס ליקת לך כל מאהבך שכוון
אותך לאור רופו לי מבת אויב המתך
מוקר אכור על רוב עונך עצמו חטאתך
כלד חמד איתנפחה מי שאל בשלמך
לא תבעו ארי מחת סנאה אלקיתך
מקור אכור אין על דסנאו חובך תקט
חטאך מה תזעק על שברך אנוש
מכאובך על רוב עונך עצמו חטאתך
עשית אלה לך מה את מצוחחא על
תברך מיירעא מחתך על דסנאו
חובך תקופו חטאך עבדות אלו לך
לכו כל אכליך יאכלו וכל צורך כלם
בשבי ילכו והיו שסוף למשכה וכל
בוזך אמן לכו בכין כל אנפך ותאנסו
וכל סנאך כולהו בשויבא חכונ ויחון
עדה לעד וכל בוזך אימפר לבוא מי
אעלה ארובה לך וממכותך ארפאך
נאם יהוה כי נדחה קרא לך ציון היא
דורש אין לה ארי איתך אסו לך ומי
וממחתיך אסינד אבי ארי מטלפולא
קרו לך ציון היא תבע לית לה
כה אמר יהוה הנני שכל שכות אהל
זעקב ומשכנתיו ארחס ונבנתה עיר
על תלה וארמון על משפטו ישב כיד
אני האנא מת יבגלות ארעיה דזעקב
ועל קרית חי ארחס ותיתבני קרתא
דירוע באתרה ובית מקדשא מכד חון
ליה ושתכלל ויצא מהסמורה וקול
משחקים וחרביתים ולא ימעטו והנ
והכברתים ולא יצערו ויסגון בחונמיה
תודת אוקל רב שכחיו ואסעטו ולא

אפי אלמיהו כירקנא הוי כי צול היום
ההוא מ'אין כמיהו ועת צרה היא לזעקב
ומימנה יושע נה ארי רב וימא הקואולית
דכחתי ויעידן עקא היא לזעקב ומימנה
ותפרק והיה כלום ההוא נאם יהוה צבאות
אשבור עלו מעל צוארך ומסרתך אתך
ולא יעבדו בקועד וריום ויהי בעידן ההוא
אני צבא איתבר נר עממי אמ צור יכחון
וחתקיון איפסק ולא ישתעבדון בישרא
עד עממיא ועבדו את יהוה אלהיהם
ואתרו מילכס אשר אקום להם ויפלו
קני אהון וישתמעו למי שיחא בר דוד
מלכות דאקום להון
ואמה אלתר אעבלי יעקב נאם יהוה וא
תחת ישראל כי הנני מושיע מרחוק
ואתיר עבד ארץ שבים ושב ועקוב ושקט
ושאנן ואין כחרי ואת לא תידחל עבדי
יעקב אבלי ולא תיתבר ישראל ארי האנא
פריק לך מרחוק ותבנך מארע עלנותהו
ותבון דבית זעקב וישקטון וישקטו להו
לדוחנן ולית דמעדי כי אתך אני נאם יהוה
להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים אשר
הפוסתך שוכ אתך לא אעשה כלה ויס
ויסרתך למשפט ונקד לא אנקד ארי
בסעדה מימדי אבלי למיפרקך ארי
אעלוד צמיר אבכל עממי ארברתך
לתמו ועימך לא איעבד נמי אואיתתי
עלך חסדיו לא לפותך ברם ברין חסד
ושי צאה לא אישו עונך
כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחלה
מכתך ארי כיד אבלי תקנף תברך ממיעא
מחתיך אין דן דינך למיזר רפואת בעלה

10m

27

16

15

17

268R

מעורר ואת קיפיו ואלהו חלשיו
 חיו בניו בקרב ועד תו לפני תפח ופקודת
 על כל חיו ויהיו בעלי כיד מלקדמיו
 וכשתהיו קרבי תתקו ואסער ביסוא
 על כל דמקיהו ויהיה אדלד מיטוב
 ומשלו מקדבו יצא והקרבתו ועגש
 אל מיטו הוא זה ערב את לבו לגשת אל
 נאס יהוה ויתר באמל כהו משהו ומע
 ומשיחיהו מכהו ותגלי ואיקר ביטו
 ויהנהו לפולחני ארמו הוא יודאמע
 לאות קרבא לפולחני ארמו ויהיה לו
 לעס ואעבי אהיה לכם לאלהים ותהו
 קרבי לעס ואנא איהו לבו לא
 הנה סערת יהוה
 חמה יצאה קער מתגורר על ראש
 ושעים וחול האמות אמוקד יו
 ביע נפקא על עול מתבניש על ריש
 רשעו וחול לא ישוב חרוץ אף יהוה
 עד עשותו ועד הקימו מזמות לבו
 באחרית הימים תתבוננה לא יתוב
 תקוהו ויאדלי עד דיעבד ועד דיקים
 מחטבת לביה בסוף יומי אמיסת כלו
 בה בעת יהוה נאס יהוה אהיה לאלהים
 לכל משפחת ישראל והמה יהוה לו לעם
 מעתה יהיא אפי לי איהו לאס לכל חיעת
 ישראל ויעו יהו קרבי לעם
 כה אמר יהוה מוצאחו במדבר עם עש
 שרוד חרב הלוד לחד געו ישראל
 מרוב יי דיהב רחמיו לעמא ראפיק כ
 משערים סופיק עור כיהו במדבר אפד
 הו כד מערין מוקדם דקטלוו בחרמא
 קר במימריה לאשראה בית פחאיש

מרחוק והנה נראה לי ואהבת עולם אהבתך
 על כן משכתיך קסר אמרת ויהי מלקדמיו
 ואתגלי על אכהת נביא אימר להוהא
 רחמית על מי ארחמיית ותכוו על כל דברית
 ותכוו בטובו עד אכנר וכעת בתולת וע
 ישראל עד תעדי תפיד ויצאת במחול
 משחקים עד איקיימינה ותיתקיימו
 במיך היעוד תיתקנו בתוקונו ותפקין
 בסיעת משבחיו עד תשע מרמיס בהו
 שמרוו נשעו נשעים וחללי עד תי צבי
 כרמיו בטורי שמר צובו שיתליו ואחילו
 כיוש יום קדאו בצרים בהר אפרים קומו
 ותעלה ציון אל יהוה אלהינו ארי אור
 אריכות וימי אופל טובא דעמד לכוונ
 לפיות לצדיקא דנצרו אורית מלקדמיו
 חולקוהו בארעא ריש יהוה מוקדו לטע
 נחמתא דאתיו אמרו אמת נקוב נפק
 ליצו ועתחזי ק לי אקנא
 כי כה אמר יהוה רבו לי עקב שמחה וקול
 בראש הגנים השמימי הללו אמרו חשע
 יהוה את עמך את שארית ישראל כד יג
 שבחו רבית ועקב בחיודו אהו צו בריש
 גל לעני כל עממי אבסרו שבחו ואימו
 פרק לו מת עמיה ות שארא דער הנני מ
 מבי אתם ביארץ צפון וקב צתים מוכות
 ארץ במ עור ופסחה וילדת יחדו קהל
 ער לי שובו הנה האנא מימתי להו מוארע
 ציפונא ואיכנשילון מימי ארעא דהו
 בהו עירין ותערין וסגון בהו מעריין
 ויגלון כחדא במי שורמן פגאין יתוכו
 הלכא בבכי יבואו ובתחננים אובילם
 אוליכם אל נחלו מיס בדרך ישראל לא

11

11

11

11

11

11

יכשלו בה כי היתני לי ישראל לאב ואפרים
 נבדו הוא במיתליהו הכד הן כבן גלו
 ובמתבהו מביני גלותהו בדחמיו פגאון
 אקריביון אידבריון על פציו מיא
 באור התקטלא יתקלח בה ארץ הוד
 מימרו לישראל כאב ואפרים חנוב הוא
 קדמי שמעו דבר יהוה עמם
 והגדו באמם מירחק ואמרו מזרה
 ישראל יקבצנו ושמדו ברעה עדרו
 קבלו פיתגמא דליעממא חסון בגמון
 מרחיק ואמרו פון דבריה ליעבשעו
 ויטהינה ברעאל עד קיה כי פרה יהוה
 את יעקב ואלו מיד חוק ממנו ארץ פרק
 ית דבש יעקב ושריביון מיד התקפיו
 מיטהו וזאו ורננו ככרוס כיו ונהו אל
 טוב יהוה על דג ועל תירוש ועל יטור
 ועל כנע צאובקר והיתה נפשם כטורה
 ולא יוספו לדאבה עיר ויהוה וישבחון
 בטור בית מקדשוא דיתכני בעיה ויתפסון
 בטובא דיתקבלהו זי בעיבורא ובחמרא
 ובמי שוהא וככני עאו ותמרו ותהו נפשון
 מליא תפגוקין בגענת שיה אדמירא ותא
 יוספון לינסא עור או השמח בתורה
 במחול ובחורים וקנים יחרו והפברגי
 אבל לששון ונחמתים ושומחתיס מוענכ
 בבין חורין כנששתא דיע כיר בחגון
 ועל ימין ופכין כפוד אואהפוד אבל הו
 לביע ואינחמינו ואיחורינו מריוטורו
 חותקי נפש הכחנים רשו ועמי את שובי
 ישבעו נאס יהוה ואיסבע נפש כהעא
 תפגוקין ועמי בית ישראל טובי דיהבת
 להו יכבעו אפי
 בה אמר יהוה

b

פסוק
לפסוק

פסוק
לפסוק

פסוק
לפסוק

b

פסוק
לפסוק

קול ברמה נשמע נהו בבי תמחורוכ
 רחל מבכה על בניה מאטה להחוס על
 בניה מאטה הנחם על בניה כי אינו
 ביד אב וקל ברזס על מא אושתמע
 בית ישראל רבנו ומתאמרו במר ירעה
 נביאכר שליח יהוה נבזר ארון רב
 קטילא מירמתא איליא או דכבן כמור
 דו טולס כמא על בניה מפרכא לא
 לאיתנחמא על בניה ארו גלו
 בה אמר יהוה מצע קולד מבני ועמד
 מדמעה כי יש שבר לפעולתך נאם
 יהוה ושבו מארץ ארוב ביד ועמי מצע
 קליד מלמבני ועמד מלשגרא דמעו
 ארו יאית הו אגר לעובדי אבהתך
 צדיקיא אמר לי ומתוכון מארע בעלי
 דבביהו ויש תקוה לאחריתך נאס יהוה
 ושבו כנים לגבולס ואית סיכור לסוכך
 צמי ומתוכון בני אלתחומיהו שבע
 שמעתי אפרים מתנוד יפרתני ואוסר
 כעל לא למד השיבני ואשובה כי
 אתה יהוה אלהי שמיע וגלי קדמי בית
 ישראל רבנו ומתאמרו על דאויטלטלו
 אמרין איתתתא עלנא חסרין וזלא
 אלי פנא כעל לא מליחניר כח אתנא
 לפילחני דתוב ארו את יי אדנא כי אחרי
 שובי נחמתי ואחר הוד עני ספקתי על
 ירך בשתי וגם נבלימתי כי נשאתי חפת
 מעורי ארו כד אנחנא מיבין לאורי תא
 מת חס עלנא וכדו דאית גלי לנאטפחנא
 על ירכנא בהיתנא ואף איתכנענא ארו
 קבילנא חיסודי חוכנא דמל קדמי יהוה
 דקיר לי אפרים אס ילד שעטועס כו

27 269R

במועדי ה' ויהי נפש עיפה וכל נפש
 דאכה מלאתי ארץ פקעות נפש משלוח
 וכל נפש יצפה עליו יסוב על זאת הקעו
 ואראה ושפת ערסו אמר נבא על דא
 בסודתא דרובי נחמתא רעותיהו למית
 אתערית נחית תבית רמכית ושנ
 הנה וימיס באים נאם יהוה
 חרעו את בית ישראל ואת בית יהודה
 ודע ארם חרע בהמה הא יומיא אתו אמר
 ואיקיים ית בית ישראל וית בית יהו אכענן
 באינשא ואכלהונו בעירא והיה כאשר
 שקדתי עליהם לעמש ולעטף ולהרוס
 ולהאבד ולהרעבו אשרק עליהם לבנות
 ולקוע נאם יהוה ויהי כמא דחשכוד
 עליהו למיעקד ולתעא ולפגרא יאבא
 ולאכשאכו יהו מיכר עליהו לכב
 ולקטפא אפי' בים הים לא
 דאמרו עוד אבות אכלו כסר ושנ בנים
 תקהיעו ביומיא האנו לא ימרו עוד
 אסתא חסו ובעא לקן כי אב איש בעוס
 30^m בית כל האדם האוכל הקוסר בקהילת
 שינוי אלהו אינש בחובה ימות כל
 אינש דחשפו הנה ימות
 30^m הנה ימיס באים נאם יהוה ונחתי את בית
 ישראל ואת בית יהודה בידת חוד שקד
 הא יומיא אתו אפי' ואת עים רבית ישראל
 ועים רבית יהודה קיימא אונותא לאפנית
 אשר כלה את אפתם ביום החויק ביום
 להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפח
 את בדיתי ואנכי בעלתי כס נאם יהוה לא
 כקמפא דעירית עכ אבחתהו ביומא
 דאתקפית בדוחו אקתהו מארעא

מדרבנן וכו' וזכור אזכרני עוד על כוונתי
 מעל לו רחם ארמנו נאם יהוה הכבר
 חליב קדמי ישראל הלארבי רחום הוא
 אלי בזמן דמי שני פיתגמי אודתי על
 לביה למיעבדהו מידכר דכדנא לא
 לא סבאלת עוד עלכן אתגללונו
 רחמי עליהו רחמא ארחם עליהו אפי'
 העיבי לך ציונים שמי לך
 תמרוים שיתי לכך למסלה חרד הלכת
 שתי סתלת ישראל שוכי אל עכיר
 אלה כעשיתא דזכר אדכרי לך עובר
 אסתך תקבא שפוכי תחוננו במדר
 שוא ליביה איסתכלי בעובדיו רעבות
 אסתקעו דכיועלית ארע רחיקא כרו
 מוכי בני שותא דללאריתא ותתבין
 יקדנה אליו עד מתלתתחמקין חסת
 השבבה בירא יהוה חרשה בארץ
 נקה תסובבגר עד אימת ארד
 מתחכנא למתב כעשיתא דסעאיו
 פוטתא ארו האבדו יי חודתא מארעא
 ועא בית ישראל יתעקו באודיתא
 כה אמר יהוה צבאות אלהו
 ישראל עוד ואמרו את הדבר יהוה
 בארץ יהודה ובערנו בשוכי את שמו
 שמתם וברכב יהוה עתה צדק הר
 קדשו כול אפי' נבא אקאדויע עוד
 פתוחת פיתגמא חרין בארעא רבית
 חרדו בקדויה כדאתעב ותגלוסתו
 זכור כי בידך קוספין ויהו טורא קדישא
 חסובה יהוה הוכל עמו חרדו אפדים
 ושעו בערה ויתבא בה דבית יהודה
 וכל קדויהו כדראיבריו ונשלחו

דבר יום שבתו אלה עשרי נחום לך למטה

רמ צדק דאין אשנאית קממי ואנא
 איתרעתי בהון צדק דאת הברית אשר
 אכרת את בית ישראל אחר הימים ההם
 נאס יהיה נתי את תורת בקרבם ועל לבם
 אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיה
 לי לעם ארץ ריו קמל אדאיתרעס בני
 ישראל בתי יומי אהאיון צדק ואיתנות
 אריתי במ עיהון ועל ליבהון אכתבינה
 ואיתני להון לאק ואיתני הון קרבי לעם
 ולא למידו עוד איש את רעהו ואיש
 את אחיו לאמר רע את יהוה מי כלם יעו
 אתי לכקטנם ועד גרלכם נאס יהיה כי
 אמלח לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד
 ולא ילפח עוד גרתי חכיה וצדק
 אחיה למימי רע למידת מונק אר
 כלהון מלפון למידע דחלתי למי עיהון
 ועד רבהון צדק אר אי שבוך לחוביהון
 חט איהון לא ידכוו עוד
 כה אמר יהוה מנו שמש לאור יומים חוקת
 ירח וכוכבים לאור לילה רגע חס וחסו
 עלי יהוה עבאות שמו כיה צדק דאתקן
 שימשא לאנהא בימיא גזירת סתרא
 וכוכביא לאנהא בליאניא בימא אנהא
 גילה יהוה צדק שמייה אס ימושו החקים
 האלה מלפני נאס יהוה גם ורע ישראל
 ישבתו מיהות גר לפני כל הימים כמא
 דלית אפטר די עידון קממיהא האילון
 מן קדמי צדק אהרע רוב לא זכרון
 כלימהו עם משמש קדמי כל יומיה
 כה אמר יהוה אס ימרו שמים
 מלמ עליה חוקתו מוסדו ארץ למינה
 גם אני אמאס בכל ירע ישראל על כל

צדק וחסו

אילון

אילון

אילון

אילון

אילון

אילון

אשר עשו נאס יהוה כיה צדק כמא
 דלית אפטר דירע איתש משחור
 שמי אמל עליא ואת לא למבדוק וכוו
 ארעא מלדע אהבימירי לאורח קבלי
 ורעא ורע על כל דחבר קממי צדק
 הנה ימים נאס יהוה ונכחה
 העיר ליהוה ממעל חננאל עד שער
 הפנה הא וימא אתו צדק ותתבלי
 קרתא ירושלם קי ממעל פקוס עד
 תרע ויתא ורעא עד קוד המדהעו
 על גבעת גרב וקב געה ויהי נפיק
 עוד חוט שיחבימנא לקיבלוה עד
 מסי לגבעת אדס מיכאל גרב ויהו ממעל
 לבריכת עירליא וכל העמק הפגרים
 והר שזן וכל השרמות עד נחל קדרון
 עד פנת שער הסוכים מורחה קדש
 ליהוה לא יפתש ולא יהרס עוד לעולם
 וכל מי שרא אתר דצפלו כמון פיגרי
 משרית אתוראה וכל אודיאתא עד
 נחלאר קדרון עד ויתת תרע בית הירמא
 דמלכא מדינחאה קד שאקדו לא
 ותעקר ולא יתפגר עוד לעולם
 הדבר אשר היה אל ירמיהו
 מאת יהוה בשנת העשירית לצדקיהו
 מלך יהודה היא השנה שמונה עשרה
 שנה לנבוכד ראער פיתגם נבוא דהוה
 עיס ומלמון קי בשתא עשיריתא רע
 מלך שבט דבית יהודה היא שתא תמט
 עשר שנים לנבוכ ואו חיל מלך עיס
 על ירושלם וירמיהו הנביא היה מלוא
 בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה
 ובמו משיר מת מלך דככל צדקיהו על

270R

וישראל וירם נבא אהיה בל ברית בית
 אמר ארבעות מלך שובט דבוק אש
 מלאו עד קנה מלך יהודה לאמר מדוע
 אתה נבא לאמר מה אמר יהודה הנבטו
 את העיר והאת ביד מלך בכל ולכדה
 דאמר ערקי מלך שובט רב יהו למי
 מדן את מתבני למימר כידנו אמרו
 האנאמר ותקרתא הדא ביד מלך דבמ
 וכבשונה וצדקה מלך יהודה לא
 מלך מיד הכשרים כי הצנו ונתו מר
 מלך בכל דבר פיו עספיו ועינו את עינו
 דאמר וצדק מלך שובט דב יהוד לא
 ושתוב מיד ארבעות ארז אתמסרא
 ותמסר ביד ארבעות המלל פומיה עם
 פומיה ועיניהו מת עיניהו וחמין וכל
 וילך את צדקה וישם יהיה ער פקדו
 אותו נאם יהודה כי תלחמו את הכשרים
 לא תצלחו וכל וכל מת צדק ותמ
 חיי ער ויעל הדבקה קדמי צדי אר
 תצחו קרבא עם כסדאי לא תצלחו
 ויאמר ירמיהו יהיה דבר יהוה
 אלי לאמר ואמר דב הנה פיתגמי ארזי
 עמי למימר הנה הנמאל בו שלום חזק
 כאלו לאמר הנה לך את שדה אשר
 בעטות כי לך משפט הגאולה לקנות
 הא הנמא בר שלום אחסד אתי לתק למי
 ובין לך מת הקלל ובעטות ארז לך חזק
 אונסתי למזבן ויקרא אלי הנמאל בו
 חזי ברך יהוה אל חער המיטה ואמר
 אלקה נא את שדי אשר בעטות אשר
 בארץ נמיון כי לך משפט הגאולה
 הגאולה קנה לך וארע כי דבר

והנה הוא ואת אל חתי הנמאל בר אחי כפי
 בפיתגמי ארזי לרדת בית אמר או אמרו
 ומו בעונית חקלו דבעטות דבארע שובט
 בנמין ארזי לך חזק ארזתא ולך אחסנתא
 ובין לך ויל עית ארז פיתגמי ארזי הוא וי
 ואקנה את השדה מאת חתי אלבו דיהוה
 אשר בעטות ואשקה לו את הכסף שבעה
 שקלים ועשרה הכסף והכנית את חקלא
 מן הנמא בר אחי דבעט ותקלית ליה לית
 כספא שבעה מלך ועשרא פולעו ורבתא
 ואכתב בספר ואחתם ואער עדים ואשקל
 הכסף במאזנים וכתבית בשטר אוחתמית
 ואסהדות פה דיו ותקלית כספא במחמא
 ואקח את ספר המקנה ואת החתום המענה
 והחקים ואת הגלוי ונסיבית מת שטר
 דבני מת דכתב בעיז וחתיים כהלכתא
 וכד חזי ות שטר אפתיקא ואינו את ספר
 המקנה אל ברך בו מיה בו מיהסיה
 לעיני הנמאל ידו ולעיני העדים
 הכתבים בקפר המקנה לעיני כל היהודים
 הישבים בחצר המיטה ויה בית דב
 שטר ארבעה לבר ברך בר מיח לעיני
 הנמא בר אחי ולעיני סהדי ארבעת מין
 בשטר ארבעי לעיני כל היהודי ותקן
 ברית בית אמר נא ואמנה את ברך
 לעיניהם לאמר ופקדית מת ברך לעיניהם
 לבימרי בה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 לקוח את הספרים האלה את ספר המקנה
 הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם
 בכלי חרם למער ועמדו ימים רבים מיד
 ארז צדק דיקא דיש כפית שטר אהאלין
 ותשטר ארבעי דיו ותכתוב בעיז

כספא
מלך
קדמות

ל
הנה

ל
הנה

ל
הנה

והתים ונת שטרא פתיחא הדין ותיתעון
 במאן חספה בדיל המתקין יוק ופגאון
 כיכה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 ענה וקנו בתים ושרות וכרמים בארץ
 הזאת ארי כדא יי צבא קא חיל עדי זדבון
 בקיו ותקליו וכרמיו בארעא הדא
 ואתפלל אל יהוה אחרתתו את
 קפר המקנה אל ברוד בוגרה לאמר ונלותו
 ק' בתר דיהבית ית שטרא הזבית לכר
 נרה למימר אהה ארע יהוה הנה אתה
 עשית את השמים ואת הארץ בכחה העז
 וכוח עך הנטויה לא יפלא ממך כל דבר
 קביל בעתו מ' אדום האאת עברת ירת
 שמיא ונת ארעא בחילך רבא ובארעך
 מרמא לא יתקא מן קרמך כל פיתגם
 עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל
 חסד בניהם אחרים האל העז ל והגבור יהוה
 צבאות שמו עמד טרבו לא לפת דריו ופשלם
 חובי אביו לב לא בר משלמין למחטו בתרחון
 אה א רבא גברא מ' צב שמייה גדול העצה
 ורב העלילה אשר עניך פקחות על כל דת
 בני האדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעללו
 דרב רבון מלכותו וסגאין עובדוהו קדמך
 גלמו כל אוחות בני אנתשא למיתו לאינש
 כבאור חתיה וכפירו עובדוהו אשר שמית
 אתה ומופתים בארץ מצרים ער היום הזה
 ובמשדאל וכארם ותעשה לך שם ביום הזה
 דשוליתא אתיו ומופתיו בארעא דמי ער ים
 עד יומא הדין ולישרא עברת פרושו בע
 בני אינשא ועברת אלק שום ביומא הדין
 ותו צא את עמך את ישראל אל מארץ מצרים
 באמת ובכיפתים וביר חזקה ובאורוע נטויה

ובענין
ה' ט' י'

20m

ה' ט' י'

כל יימיו ויביתם ביום ביום ד' לכן חסד אשר שמית חסד לא רובא עד היום
וה' קרא ימות ד' י' כל המעשים בלא יסבחו יען אשר עשו י'

ובמורא גדול ואפי קתא ית עמך יהוה
 מארעא דמי צרים באתיו ומופתיו ונת
 בקיפא ובארע מרמם ובחזותא רבא
 ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת
 לאבתם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש
 ויהבת להון ותארעא הדא דקיימתא
 לאסתהון למיתו לחו ארע ענדא חילך
 ודבש ובאור וירשו אתה ולא שמעו
 בקולך ובתרותך לא הלכו את כל אשר
 צותה להם לעשות לא עשו ותקרא
 אתם את כל הרעה הזאת ועלו ואחסנו
 יתה ולא קבילו למימרך ובאוריתך לא
 הלכו ית כל דפקידתא לקון למיעבדוהו
 עברו וערעת להון ית כל בישתא הדא
 הנה הסוללות באו העיר לכרה והעיר
 ביד הכשרים הנלחמים עליה מפני
 החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה
 והנך ראה האמי ליתא צברו על קותא
 למכבשה וקרתא אית מסרת בידא
 דכסדאי דמגחיון קרבא עליה מן קדם
 דקטלון בחרבא וכפנא ופוטא ודי
 והמלילתא הוה וקרמך גל ואתה אמת
 אלי ארע יהוה קנה לך השדה בקסף
 חער עדום והער נתנה ביד הכשרים
 ואת אמת לל' אדום זכו לך חקלא
 בכספא ואסחיד סהרין וקרתא ציה
 אית מסרת בידא דכסדאי
 ויהי דבר יהוה אל ירמי יהוה אמר יהוה
 פיתגם רמך עירך למ' הנה אני יהוה
 אלהי כל בשר חכמי ופלא מלודי הא
 אנא י' א' כל בישתא חמו קדמי יתקא
 כל פיתגם לכונה אמר יהוה הנע עתך

271 R

את העיר הזאת ביד הכשדים וצד נ
 נכוד ראצו מלך בבל ולכדה בליוכד
 אב יי צבא האמא מפל ית קרתא הלא
 מירארכסדאו וצד נכוד מלך בבל
 ונכשדו וכו' הכשדים הנלחמים על
 העיר הזאת והציתו את העיר הזאת
 באש ושרפוה ואת הכתוב אשר קטרו
 על גנותיהם לבעל והקיצו נפשים לאותם
 אחרים למען הכעסני והעלון בסדאו
 רבע חון קרבא על קרתא הלא אחר לקון
 ותקרתא הלא אבנרא ויוקד ונה ויר
 כמלא דאקרו בוסמיון על אוצרו חון
 לבעל ונסיכו נכסיו לטעת עממיו
 כדיל לארצא קדמי כי הו בני ישראל
 ובעי יהודה אף ענשים הרע בעניו כג
 מעורתיהם כי בני ישראל אף נכעיקים
 אתי נמעשה ידיו הם נאם יהוה ארזהו
 בני ישראל ובעי יהודה ברם עבדו רביש
 קדמי מעוריהו ארביש ישד נכסיו חון
 קדמי בעבדו יד יהוה אף כי על אפי
 ועל חמתי היתה לי העיר הזאת לכזוהים
 אשר בעי אתה ועד היום הזה להסיקו
 מעל פני ארץ רועי וחמתי חל בקד תאמתי
 לדומא רבעי ונה ועד יומא הריו
 לאגליותה מיקבל מימיו על כל עת בני
 ישראל ובעי יהודה אשר עשו להכעסני
 חמתי מלביהם שדיהם כהני הם ועמיהם
 ואיש ויהוה הן טבי מרושלים על מלכות
 על ישראל ובעי יהודה בעבדו לארצא
 קדמי אקון מלכי חון ורברבי חון מונתיו
 תביא חון רשי קדא ואניש יהודה ותת
 ויחלם ויפס אל ערף ולא פניס ולמו

אתם השכם ולמד ואינכם שמעו לקחת
 מוסר ואחרון בפולחני קדל ולא שוואו
 דחלתי לקביל אפיהו ושלחתי לחתמוהו
 כל עבדיו נביאי מקדמים ופליק ולא אקונו עין
 לקביל אאלפדו וישומו שקו ציהם בבית
 אשר נקרא שמי עליו לסמיאו ושמי או
 שיקו ציהו בבית אדאיתקרו שמי עלוהו
 לסאבותיה ויצרו את בצות הבעל אשר
 בעא בזהם להעביר את בצותם ואת בצותהם
 באש למלך אשר לא צויתים ולא עלתה על
 לבי לעשות התועבה הזאת למען החסור
 את יהודה ובעי ית בצות בעליא רבחילת
 בר הים לאעברא ית בצותו וית בענהו א
 למלך ולא פקידות באורתי ולא רעוא
 קדמי למעבד תועבותא הלא אבדיל לחכא
 ית דבית יהודה ועתה לכוכה אמר
 יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת אשר
 אתם אמרים נתעבד מלך בבל בחרב
 וברעב ובדבר ובען בקין כיר צמי אקאומי
 על קרתא הלא אקו אמריו אותם סרת
 ביד מלכא רבב בחרבא ובכפנא ובמותא
 הנע מקבצם מכל הארצות אשר הו חתים
 שם באפי ובחמתי ובקצף גדול וחשמתים
 אל המקום הזה והו שבתים לבטח האנא
 מכניש להו מכל מדינתא דאגלית חון א
 לחון ברועי ובחמתי ובתקוה רב ואתיבינו
 לארצא הריו ואשר יטו לרוחם והיו לי
 לעם ואנא אהיה להם לאלהים ויהו קדמי
 לעם ואנא אהיו לחון לאק ועתה להם לב
 אחר ודרך אחר ליראה אתי כל הומים לטו
 להם ולבצתם אחרתם ואותו לחון לובא
 חל ואורחא חד למידחל קדמי מלכותא

ויטב להון ולבניהון בתריהון וברתי להם
 ביות עולם אשר לא אשוב מאחריהם
 להיטובי אתם ואת יראתי אתו בלבבכם
 לבלתי קור מעלי ואיעזר להון קים עלכם
 הלא יתוב מומר מבתריהון לא יטבא להון
 ונתחלתו איתין בליבהון ברול דלא ינסון
 מבתר פולחני וששתו עליהם להיטוב
 אותם וטעמיהם בארץ הזאת באמת מכל
 לבי ובכל נפשי וחדו מומר עליהון
 לא יטבא להון ואקמינו בארעא דהא
 בקטוטי מומר וברעותי
 כי כה אמר יהוה כאשר הכאתי אל העם
 הזה את כל הרעה הגולה הזאת כן אנכי
 מיבא עליהם את כל הטובה אשר אנכי
 ובר עליהם ארי כידני אג' כי אדאיתתו
 על עמא דדיו ית כל בי שתא רבא דהא
 לין אנא מייתי עליהון תכל טבתא דאנא
 ממילי עימהון ונקטה השדה בארץ א
 הזאת אשר אמרו שמימה היא מאין
 אדם ובחמה נתנה ביד הכשדים ויחבטון
 חקליו בארעא דהא דאנא אמרון עדיא
 היא מבלי אינשא וכעירא איתמקרת
 בירא דכסדא שדות בכספיקט וסתוב
 בכפר וחתים ודער עדים בארץ בינו
 ובסביבי וירושלם ובערי יהודה ובערי
 ההר ובערי השפלה ובערי הנגב אשר
 את שבותם נאם יהוה חקליו בכספא ונפון
 וינפון בשפרא ויחתימו ויפחדו מהדן
 בארע שובט בעמון ובפחרם וירושלם
 ובקירו יא דבית יהודה ובקירו טורא
 ובקירו שפילתא ובקירו דרומא ארי
 אתיב ית גלנתהון אמר יי

40m

י
ב
ג

א

ב

ג

וזה דבר יהוה אל ירמיהו שנית הוא
 עזרנו עזר בחצר המטרה לאמר
 והנה פיתג נבו מן קל עיר תעיינות
 והוא עד מען כלי בדרת בית אמריא
 לכי כה אמר יהוה עשה יהוה יוער את
 להכירה יהוה שמו מיד אמי דעכיה
 בר איתתה לא תקטתה וי שפיה קראת
 ואעטק ואמרה לה גלת ובצורת לא
 ידעתם צלו קדמי ואקביל עלתם ואחיו
 להרביבו ונפיון דלא ידעתו
 כי כה אמר יהוה אלתי ישראל
 על בני העיר הזאת ועל בני מלכי
 יהודה הנתלים אל הסלית ואל החרב
 ארי כד אמר אדא דיע על כתי קרתא
 הדאו על בני מלמא דבית יהודה
 דמתרעו בהון ויפדיו מיליתא דתתא
 שורא מוקדם דקטליון בחורבא באים
 לחלוק את הכשדים ולמלאב את פיגרי
 האדם אשר היביתו באפי ובחמיתו ו
 ואשר הסתרתו פני מהעיר הזאת על
 כל רעתם אתם לאנחא עים כסדא ו
 ולמליותהון ית פגרי בני אינשא דאיתתו
 ברוגי וכחומתו דכלוקית שכינתו
 מקדמא דהא על כל בי שותהון הנני
 מעלה לה ארוכה ומרפא ופאתיכ וגלית
 להם עתרת שלום ואמת האטא מייתי להון
 אכו ופורקו ואסימו ואנילי להון תב
 תיובתא ואחוינון דיהכו בארע שלום
 וקשוט והשבתו את שבות יהודה ואת
 שבות ישראל ובניתם כבראשונה
 ואתיב ית גלנות יהודה וית גלנות ישראל
 ואיקוינון מיד בקדמיתא וסחרתם

וזה דבר יהוה אל ירמיהו שנית הוא
 עזרנו עזר בחצר המטרה לאמר
 והנה פיתג נבו מן קל עיר תעיינות
 והוא עד מען כלי בדרת בית אמריא
 לכי כה אמר יהוה עשה יהוה יוער את
 להכירה יהוה שמו מיד אמי דעכיה
 בר איתתה לא תקטתה וי שפיה קראת
 ואעטק ואמרה לה גלת ובצורת לא
 ידעתם צלו קדמי ואקביל עלתם ואחיו
 להרביבו ונפיון דלא ידעתו
 כי כה אמר יהוה אלתי ישראל
 על בני העיר הזאת ועל בני מלכי
 יהודה הנתלים אל הסלית ואל החרב
 ארי כד אמר אדא דיע על כתי קרתא
 הדאו על בני מלמא דבית יהודה
 דמתרעו בהון ויפדיו מיליתא דתתא
 שורא מוקדם דקטליון בחורבא באים
 לחלוק את הכשדים ולמלאב את פיגרי
 האדם אשר היביתו באפי ובחמיתו ו
 ואשר הסתרתו פני מהעיר הזאת על
 כל רעתם אתם לאנחא עים כסדא ו
 ולמליותהון ית פגרי בני אינשא דאיתתו
 ברוגי וכחומתו דכלוקית שכינתו
 מקדמא דהא על כל בי שותהון הנני
 מעלה לה ארוכה ומרפא ופאתיכ וגלית
 להם עתרת שלום ואמת האטא מייתי להון
 אכו ופורקו ואסימו ואנילי להון תב
 תיובתא ואחוינון דיהכו בארע שלום
 וקשוט והשבתו את שבות יהודה ואת
 שבות ישראל ובניתם כבראשונה
 ואתיב ית גלנות יהודה וית גלנות ישראל
 ואיקוינון מיד בקדמיתא וסחרתם

272 R

ארעא מיד בקדמיתא אכ"י
 כה אמר יהוה עבדות עווד יהיה במקום
 היה החרב מאין אדם ועד בהמה וכל ענין
 בה רעים מרביצים צאו מיד אלני צנא
 עוד יהיבאת אהרין דחרוב מבלו איתשא
 ומבלי בעיר אובכל קיר ויהוון דירונת בית
 בית מי שרין רעיון וחוטיו דענא בער
 החרוב בער השפלה ובער הנגב ובארץ
 בנימן ובכניז וירושלם ובער יהודה עוד
 בעברנה הנאז על ידי מונת אמר יהוה
 בקירוני טור אובקירו שפילתא ובקירוני
 דרובא ובארע שיבט בנימן ובכחני
 ירושלם ובקירו ארבת יהודה עוד יתקח
 עמא עליהו משיחא אכ"י
 הנח ימים באים נאם יהוה והקמתלי את
 הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל
 ואל בית יהודה הא יומיא אתו אכ"י
 ואקים יתפית גמ אתקנא דמילולית על
 בית ישראל ועל בית יהודה בימיס ההם
 ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה
 ועשה משפט וצדקה בארץ ביומיא
 האינא ובעתה היא אקים לדוד מע
 משיחא דצדקא ויעביר היו דקשוס
 וזכו בארשא בימים ההם תישע יהודה
 וירושלם יס תשכן לבטח וזה אשר יקרא
 לה יהוה צדקנו ביומיא האינא ויתפרקון
 רבות יהודה וירושלם תישעו לרוח צוודין
 שמה דיהוון קרו לה יתעברו לנא וכיון
 מונקין בענה כה אמר יהוה
 לא וברת לדוד איש יושב על כסא בית
 ישראל ארו כד צב ולא יפקוק לדוד
 צבר יתוב על כורסי מלכותא דב ישראל

מכל עונם אשר חטאו לי וכל חתי לכל
 שונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו
 בי וארכיטון מכל חוביהוון דחבו קדמי
 ודברו בנימירי והיתה לי לפס ששון
 לתלה ולתפארת לכל גימ הארץ אשר
 ישמעו את כל הטובה אשר אנכי
 עשה אתם ופחרו ורגזו על כל הטובה
 ועל כל השלום אשר אנכי עשה להו
 ויהוון קדמי לפס דחרונא לתושבות
 ולקדמי עלי עממי ארעא דשימיעות
 כל שבטא דאנא עביר עימיהוון ויחושון
 וירחלו על כל שבטא ועל כל שלמא
 דאנא עביר להוון
 כה אמר יהוה עוד ישמע במקום
 היה אשר אתם אמרים חרב הוא
 מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה
 ובחופת ירושלם הנשמות מאין אדם
 ומאין יושב ומאין בהמה כדצבני
 עוד ושמע באתרא הדין דאתון
 אמרון חרב הוא מבלו איתשא
 ומבלי בעיר אובקירו יארב יהודה
 ובטורן וירושלם דצרוון מבלו איתשא
 ומבלי יתב ומבלי בעירא קול ששון
 וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול
 אמרים הודו את יהוה עבדות כי
 טוב יהוה כי לעולם חסדו בימיס
 מזה בית יהוה כי אשיב את שבת
 הארץ כבר אשנה אמר יהוה קלביע
 וקל חידווא קל חתעו וקל כח קל
 אמרון אודו קד לי ארו טב לו ארו
 ועלי אטובותיה מעלי הודתא לבית
 מקדשא דיו ארו אתוב עת גלות

L73R

את עבדו ואיש את שפחתו חפשיים לבלתי
 עבדו ביום עבודו וישמעון שלוחו וספס עורכו
 רכובו אוכל עמו אדעו בקהלתא לשריה
 גלית עבדיה וגברת אמתייה בני חיריו
 בדיל דלא פלחון בהון עור וקבילו שלחו
 ויטובו אחריכון וישיבו את העבדים ואת
 השפחות אשר שלחו חפשיים וינבשוטו לעבדים
 ולשפחות ויכלו בתר כיו ואת כיו את עבדיה
 ותאמתייה ופטריו בני חיריו וינבשוטו
 לעבדיו ולשפחות ויהו דבר יהוה
 אלירכיהו כי את יהוה לאמר ויהו פיתג
 עורו מן קרן למימר כה אמר יהוה אלירי
 ושר אל אנכי ברתו ברית את אבותיכם ביום
 הוציא אתם מארץ מצרים מבית עבדים
 לאמר כה אמר יהוה אלירי אנא גדרית קלעם
 אבהתכון ביום אדאמתייהו ויהו סאדעא
 דמיצ מבית עבדותא למימר מקץ שנעשית
 תשלחו איש את אחיו העבדי אשר ימכר
 לו ועבדו שש שנים ושלושה חפשיים עשה
 ולא שבעו אבותיכם אלירי לאהטו את אנכי
 מקוף שבע שנים כשילחוני ובריתא חייב
 ושרא דחובו לה ויכל חובו שנית שנים
 ותפטרוניו בר חיריו מעימר ולא קביל
 אבהתכו למימר ולא ארבו ענת אודנהו
 ותשובו אתם היום וקעשו את היסוד בעו
 לקרא דרור איש ירעהו יגברתו בהתלכני
 כבית אשר נקרא שקי עליו ותכלתו אתו
 ימארו ועבדו סמוך כשר קביל למימר
 חייב להבניה ועבדו קביל קביל כביתא
 דאית קרו שני עליו ותשובו ותחילו את
 שני ותשובו איש את עבדו ואיש את
 שפחתו אשר שפחתו חפשיים לנפש

כרם קביל פיתג ארו צדקהו מלך שב
 רכי יהודה כר אילעלך לא תיתקמלנה
 בהו בא בשלום תמות ונמי שרפוח
 אמתייהו חפשיים חראשנים אשר היו
 לפטריו ושרפולך והו ארו וספריו
 לקי דבר את דברתי נאס יהוה בשלמא
 תמות וכיקרת אבהתך מלך אקדמא
 יהוה קדמך כיו יהוהו לך ויה עלמלמא
 וספריו לק ארו פיתג אאנאמילי לתא
 ודבר ורמיהו הנביא אל
 צדקהו מלך יהודה את כל הדברים
 האלה כדורשלים ומלולירק נבאעים
 צדקהו שב דכיהוית כל פיתגמיה
 האילון ברוך וחיל מלך בכל בלחמיסעל
 וירושלם ועל כל ערו יהודה הנותרות
 אל ימיש ואל עוקה כיתה נשאויבער
 יהודה ערו מצער ומי שירית מלך רב
 מצחון קרבא על ירופ ועל כל קרית ארז
 יהודה איותא אעליל ועל כואר אעו
 אשטרא בקריתא דהו קריתו ברית
 הדך אשר דיה אלירי יהוה מאת
 יהוה אחרי ברית הלילך צדקהו ברית את
 בלחמיסעל בירושלם לקרא להסדרור
 פיתגמיה דיהוה עיבור מן סן בל דער
 מלך צדקהו עיבור עמי אדברושלם
 למימר לחו חירי לשרא איש את עבדו
 ואיש את שפחתו העבדי והעבדיה חפשיים
 לבלתי עבדו ככיהודי אחוהו איש לשרא
 נמי עבדיה וגברת אמתייהו בר שר
 נמי שרא בני חיריו בדיל דלא פלחון
 גבר נאחוו יהודא וישמעון כל השרים
 ויעב אשר באו בכרית לשרא איש

ותבשו אתכם להזות לכם לעבדים ולשפחה
 ותבתיחו ואחילטון את שמי ואתיבתיחו צרות
 עבדיה וגפרית אמתיה הפטורקון בני חריו
 לפטורקון וכבשקון טהון למיהון לכו לעבדון
 ולאמיהון לכו כה אמר יהוה אתם לא
 שמתם אל לקרא דוד איש לאחיו ואיש
 לרעהו הנני קרא לכם דוד נאם יהוה אל
 החרב ואלהרעב ואל הדבר ונתתי אתכם
 לעוה לכל ממלכות הארץ בכיו כיו צמי
 אתון לא קבלתון למימרי למימרי חירו וצד
 לאחיהו וגפר לחבריה האנאמבלי לכו חירו
 צמי מן חרבא ומן כפנא ומן מותא ואיתון
 יתבון לזיע לכל מלכות ארעא ונתתי את
 האנשים העבדים את ברית אשר לא הקימו
 את דברי הבית אשר ברתו לפני העל אשר
 ברת לשנים ועבדו מן בתריו ואיתון ית
 גברא דעברו על קמי דלא קימיו תפית
 פיתגמי קמיא דגרו קמי עוגא דהפקון
 לתריו ועברו מן פלגיה שרי יהודה ושמי
 וישלם הקריסים והקהנים וכל עם הארץ
 העברים מן בתרי העל רבבי יהו דבתי
 ורופר בתיא וכחא וכל עמיא דארעא ד
 עברו מן פלג עילא ונתתי אתם ביד
 אויביהם וביד מבקשי נפשם ויהוה נבלתם
 למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ
 ואימפר יתהון ביד בעלי דבכיהון וביר די
 דבען למיקטלהון ותהי כבדנהון משגרא
 למיכל לעופא דשמיא ולכעורא דארעא
 ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו אתון
 ביד אויביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל
 מלך בבל העלים מעליכם וית צדק מלך
 שבט דכ יהו ויתרברבוהי אמפר ביד בעלי

1
1003

20m

1003

1003

1003

1003

דבכיהון וביר דבען למקטלהון וביר
 משיריהו מלך דבבל דאיסתלקא מימיו
 הנני מצוה נאם יהוה והשכבתם אל העיר
 הזאת ותלחמו עליה ולכדוה ושורפוה נאם
 ואת עיר יהודה אתן שמה מאין ושכ
 האנאמפקיד צמי ואתיבתיחו על קרתא
 הר אויביהון קרבא עליה וכבשקון וקדוה
 בעורא ותקדוה אדכית יהו איתון לערו
 מכלי יתיב הרבר אשר יהוה
 אל ורביהו מן את יהוה בימי והתקומו
 יאשיהו מלך יהודה לאמר בית נבו
 דהע ירמזק מביומי זהו צד יאעמק
 שב דכיהו לכ הילך אל בית הרבבים
 וברית אתם והביאוהם בית יהוה אל
 אחת הלשכות והשקית אתם מן איזו
 לות בני בית רבב ותמליל עיניהון ות
 ותעלינון לבית מקדשא דמי לחדאמו
 לשבתא ותשקו ותהון חמדא ואקחאת
 יאזניה בן ירמיהו בן חכ צניח ואתאזו
 ואת כל בניו ואת כל בית הרבבים
 ודברית ית יאזת בר ירמיהו חכ צניח
 אחוהו ונת כל בניו ונת כל בני בית
 רבב ואבא אתם בית יהוה אל לשכת
 בני חנו מן יגד ליהו איש האלהים
 אשר אצל לשכת השרים אשר מעל
 ללשכת מעשיהו בן שלום שמר הקח
 ואעילית יתהון לבית מקדשא דמי
 ללשכת בר חנו בר יגדל נביא דמי
 לשכת רבבי ארמי על לשכת בר מעל
 בר שלום אמרכלא ואתו לפני בית
 הרבבים גבי עינס מלואים מן וכוונות
 ואומר אליהם שותו מן ויחכית קוס

1003

מינות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו
 אלו ארי אקומו בני יוב בר רכב יתפקדת
 אביון דפקודיו ועמא הדין לא קבילו
 למיכרו לכו כה אמר יהוה אלהי צבאות
 אלהי ישראל הנני מביא אל יהודה
 ואל כל יושבי יהושלם אתפל הרעה
 אשר דברתי אלהם ולא שמעו ואקרא
 להם ולא עשו בבית כדנצא אלהי צבא
 אלהי דיש האנא מייתי על אעט יהודה
 ועל כל יתבי ירושלת כל בישתא דעירת
 עליהון חלק דשלחית לחתהון ית כל
 עברתי בכי אול לא קבילו ואיתגביא להון
 ולא תגבי וילית הרבבים אמר דמי יהוה כה
 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען
 אשר שמעתם אל מינות יהוה צבא אביכם
 ותשמרו את כל מצותיו ותעשו את כל
 אשר צוה אתכם ולכתי בית רכב אמר
 ירב כדנצא אלהי צבא אלהי דיש חלקו קבל
 דקבילתון לתפקודת ית אבוכון ועשרתון
 ית כל פיקודיהו ועבדתון ית כל דפקוד
 יתכון לכו כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל לא יכרת איש ליהוה בבזרכב
 עמד לפני כל הימים בבין כדנצא אלהי צבא
 אלהי דיש לא תפקוד גבר לחון
 כי רכב משמש קדמי כל יומיא
 היה בשנה הרביעית ליהוה קים
 בני אשמהו מלך יהודה היה הרבי יהוה
 אל ירמיהו מאת יהוה לאמר ויהוה
 בשתא רביעית אלהי בר יאשמלך
 שבט דב יהוה הזה פתגמא הדון עוב
 ירב מוקד למי קחלך מגלת ספר
 וכתבת אלהי את כל הדברים אשר דברתי

ל' כ"ג

ל' כ"ג

ל' כ"ג

(36)

אלהי על ישראל ועל יהודה ועל כל
 העים מיום דברתי אליך מימי ראשית
 ועד היום הזה סבל מגלת ספרא ותכתוב
 עליה ית כל פתגמא דמילולית עומד
 על ישראל ועל יהו ועל כל עממא מן
 חמא דמילולית עומד מימי ראשית
 ועד יומא הדין אלהי ישמע בית
 יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב
 לעשות להם לפעו ישובו איש מדות
 הרעה וכל חתי לעתם ולחטאתם מא
 אים ישמעו דב יהו ית כל בישתא
 דאנא מחשב למעבד להון בדיל
 דיתכונ גבר מאורחיה בישתא ו
 ואי שמוק לחוביהון ולחטאיהון
 ויקרא ירמיהו את ברוך בן
 נריה ויסבב ברוך מפי ירמיהו את כל
 דברי יהוה אשר דבר אליו על מגלת
 ספר וקרא ירמיהו ית ברוך בר פריח
 וכתב ברוך מיפומא דירב ית כל פתגמא
 דמי דמילול עומד על מגלת ספרא ויעוה
 ירמיהו את ברוך לאמר אע עמד לא
 אוכל לבוא בית יהוה ופקוד ירב ית
 למימר אנא כלו לית אנא קביל למיעו
 לבית מקודשא דיהו ובאת אנה וקראת
 במגלה אשר כתבתה מפי את דבר
 יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום
 תכ באזני כל יהודה הבאים מעיריהו
 תקראם ותתי את ותמקרי במגלתא
 דכתבתא מיפומי ית פיתגמא דירב
 עמא בית מקודשא דיהו ביום דיומא
 ואת קד כל בית יהו דאתו מקודשא
 דמקודשא אולי תכל תחנתם לפני יהוה

ל' כ"ג

275R

וישבו איש מדרכו וירעה כי גדול האה
 והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה מאי
 מתקבל בעיניהם ויקחו ויתכבדו ויגבר מאוחזיה
 ביטהא ארו רב חגיא וחזיתא דגור א על
 עמא הדיו ויעש ברך בוצר יה ככל אשר
 עוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר את רבי
 יהוה בית יהוה ועכר ברך ברך ככל
 דפקדיו וירב נביא למיקרי בספר א
 פיתגמיא דיו בבית מקדש דיו
 ויהי בשנה החמישית ליהויקים בן
 יאשיהו מלך יהודה בחודש התשיעי
 קראו עם לפני יהוה כל העם מירושלם
 וכל העם הבאים מערי יהודה בירושלם
 והיה בשתא חמישייתא ליהוה בר יאשיהו
 מלך שבט דב יהוה בירחאת שיעאר
 גור עמיא קי כל עמא בירושלם וכל עמא
 דאקו מיקריא דב יהוה בירושלם ויקרא אמן
 בספר את דברי ירמיהו בית יהוה בלשנת
 גמריהו בושפון הספר בחצר העליונת
 שער בית יהוה החדש באוץ כל העם
 וקרא ברך בספר את פיתגמי ירמיהו
 מקדש דיו בלשנת גמרי בר שפון פרא
 בירחאת עילאה במעלנא דתרע במת מקדש
 דל פירחאה קדם כל עמא וישמע מיכיהו
 בוגר יהוה בושפון את כל דברי יהוה מעל
 הספר ושמע מיכיהו בר גמרי בר שפון את כל
 פיתגמיא דיו מעל ספר אומר בית יהוה
 על לשכת הספר והנה שם כל השרים שבים
 אל שומע הספר ודל יהוה בושפון ואלעט
 בעבור גמריהו בושפון וער קהו בן
 עננה וכל השרים וחת לבית מלכא ללע
 וישבת ספר א והא תמן בלרביא תמן

אל שומע ספר א ודל בר שמעו ואל נתן
 עכב וגב בר שפון ועד קברתו וכל רביא
 ונגד להם מיכיהו את כל הדברים אשר שמע
 בקרא ברך בספר באוץ העם וסו להחמיש
 את כל פיתגמיא ושמע כד קרא ברך בספר
 קדם עמא וישלחו כל השרים אל ברך את
 יהוה בושפון יהוה בושפון יהוה בושפון לאמר
 המגלה אשר קראת בה באוץ העם קהו
 בירך ויר ויקח ברך בוגר יהוה את המגלה
 ביר ויבא אליהם ושלחו כל רביא לתב
 את יהוה בר נתן בר שלם בר משה לימור
 מגילתא וקדמתא בן קדם עמיא פקדי ביר
 ואיתא ונפיע ברך ברך ותמגילתא ביר
 ואתא לחתהו ויאמר אליו שבנא וקראת
 באוץ ויקרא ברך באוץ ויאמר ליה
 קים כען וקריהא קדמנא וקראת קדמיהו
 ויהי בשמע את כל הדברים פסרו איש אל
 רעהו ויאמרו אל ברך הגר נגד למלך את
 כל הדברים האלה ויהוה במשמעוהו ותכל
 פיתגמיא תהו גבר חסריה ואמרו לברך
 חונאה נחוי למלכא ותכל פיתגמיא האילון
 ואת ברך שאלו לאמר הגר נא לנו איד סבת
 את כל הדברים האלה מפיו ותברך שאלו
 למימר חוי בען לנא אידון בתבתות כל
 פיתגמיא האילון מפומיהו ויאמר להספר
 מפיו וקרא אליו את כל הדברים האלה ואנ
 כותב על הספר ברך ויאמר לחון בר מפומיהו
 קרי לית כל פיתגמיא האילון ואנא בתיב
 על ספר א בר יותא
 ויאמרו השרים אל ברך קד הספר אתה
 וירמיהו ואיש אל ברך איפה אתם ואמרו
 רביא לברך איהו איטמר את וירמ

דבינו ד כן וסוף חסד מיר ארזים ויטכע וכל גלגל דכותות
 דן אל גמריהם את ספר ער סופר וספר ימינו ויכינו ביסין ל ליה
 ודאן ספר ערין תרדיון דרביי חומים וכל מלכים חומים

ואני לא ידעתי איכה אקווי ויבאו אל המלך
 חציה ואת המגילה הפקידו בלשכת אלישמע
 הספר ויצרו בארץ המלך את כל הדברים
 ואתו לות מלכא לדרתא את מגילתא
 פקדו בלשכת אליש ספרא וחי אוק מלכא
 ותכלית גמלא האילין וישלח המלך את
 יהודי לקחת את המגילה ויקחה מלוי שבת
 אלישמע הספר ויקראו יהודי בארץ המלך
 ובארץ כל השרים העמדים מעל המלך ושלח
 מלכא את יהודי למיפס את מגילתא ונסכה
 מלוי שבת אליש ספרא ויקראו יהודי קמלך
 וקבל רבבא דקיימין מעלוי מלכא והמלך
 ישב בבית החרות בחדש השמיני ואת
 האח לפניו מבצעת ומלכא אתבמת סתמא
 בירחא תשועא והתנורא קדמוהו מלכא
 והוה כקדו איהודי שולש דלתות וארבעה
 וקדמיה בתער הספר והשילך אל האש אשר
 על האח עד תכל המגילה על האש אשר
 על האח והוה כד קרי יהודי תלת פעין ואר
 וארבע בדעהא באומייל ספרא וחי למלכא
 הלגמרי עד דשלימת כל מגילתא על ערא
 דעל עמדי ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם
 המלך וכל עבדיו השמיעים את כל הדברים
 האלה ולא תהו ולא ביצעו את לבדיהו
 מלכא וכל עבדיו דשמי עין ותכל פתגמא
 האמליו ונס אלפתו ודליתו תמיהה והתפעעו
 במלך לבלתי שרף את המגילה ולא שמעו
 אליהם ואת אלכ ודל תפצעו סגמל סתמא
 דלא לאוקדאת מגילתא ולא קבל מיטון
 ויננה המלך את מרחמאל בן המלך ואת
 שריו בן עזראל ואת שלמיהו ובן עזראל
 לקחת את ברוך הספר ואת מרמיהו הנביא

20m

מדלוקין

מדיקין

ויספרים והוה ופקיד מלכא את דרמא
 בר מלכא ושר בר עזר וי שלמבר עזרא
 למרבר יתבר ספרא וי רב נביא ואינו
 עליהו מ
 וימיהו אחרי שרף המלך את המגילה ואת
 הדברים אשר כתב ברוך מפני ירמיהו
 לאמר והוה פתגמון מ עוביית בתרו
 דאוקד מלכא את מגילתא ואת פתגמא
 וכתב ברוך מפני ארירק לב שוב קח לך
 מגילה אחרת וכתב עליה את כל הדברים
 הראשונים אשר היו על המגילה הראשונה
 אשר שרף והתקיים מלך יהודה טובבס
 לך מגילא אוהרי וכתוב עליה ית פתגמא
 והוה על מגילתא קדמיתא דאוקד והוה
 מלך שבט דב יהוד ועל ההתקיים מלך
 והוה תאמר בה אמר והוה אמה שרפת
 את המגילה הזאת לאמר מהו ע מתבת
 עליה לאמר באיבא מלך בכל וחסות
 את הארץ הזאת והשבות מימנה אדם
 ובחמה ועל יהתק מלך שבט דב יהוד
 תימר כד צמי את אוקירתא את מגילתא
 דראלם מדיון כתבת עליה לב מימיהו
 מלך דב ויחבלת את ארעא דאויבטר
 מינך אינשא ובעמרא
 לכזכה אמר והוה על יהוה קים מלך והוה
 לא יהיה לו יושב על כסא דוד וכל רי
 תהיה מיטלכת לחרב ביום ולקר חבליה
 בבין בר אבי על יהתק מלך שבט דב יהוד
 לא יהיה ליה יושב על כסא דוד ונבלימיה
 תהי משגא אל שר באמימי אולגידא
 בלילגא ופקדתי עליו ועל ירע ועל
 עבדיו את עתם ואת את עליהם ועל

והוה מלך יהודה ויבא אל המלך וישב על כסא דוד וכל רי תהיה מיטלכת לחרב ביום ולקר חבליה בבין בר אבי על יהתק מלך שבט דב יהוד לא יהיה ליה יושב על כסא דוד ונבלימיה תהי משגא אל שר באמימי אולגידא בלילגא ופקדתי עליו ועל ירע ועל עבדיו את עתם ואת את עליהם ועל

ושב ירושלים ואל אוש יהודה את כל הרעה
 אשר דברתי אליהם ולא שמעו ואסער
 עליה ועל בנותיה ועל עבדיה ואת חוביה
 ואימה עליה ועל יתבי ירושלים ועל ארצה
 מת כל בישתא דגוריה עליה ויהיו ולא קבילי
 וירמייהו ללקח מגלה אחרת ומתנה
 אל סוד בוערהו הספר וכתב עליה מפני
 ורמייהו את כל דברי הספר אשר שרת
 וחקים מלך יהודה באש ועוד נקח עליהם
 דברים רבים בהמה וירמייהו נפיק במגלה
 אחרת ויהבה לבר בר נר ספר אונתה על
 מפני אדור מיהו וכל פיתגמי סופרא
 ואוקיר והווי מלך שבט דכיהודה צמא
 ועד איתוספו עליהו חפיתגמין פגאין
 כותהו ומלך מלך צרקיהו
 כי יאשיהו תחת כעלהו בו חקים אשר
 המלך נספר צמא מלך בכל בארץ יהודה
 ומה מלכא צרקיהו בר יאע חלה בנר יהוה
 דאמלך נבוכ מלך דבבל בארעא דבניהו
 ולא שמיע הוא ועבריו ועכה ארץ אלהיהו
 והוה אשר דבר ביד ורמייהו הנביא ולא
 גמיל הוא ועבדוהו ועמא דארעא לפיתגמא
 ויהי דמלול ביד ורמ נביא וישלח המלך
 צרקיהו את יהובל כז שלמייהו ואת צפעיהו
 כז מעשיה הכהו אל ורמייהו הנביא אל אמר
 הספיל נא בעדני אל יהוה אלהיני ושלח
 מלך צרקיהו יהו בר שלכו צפעבר מעל
 כהנא לוח ורמ נביא אל צלו בעו ענתא סל
 והנא ורמייהו בא ויצא בתוך העב והלא
 נתני אותי בית הבלנא ורמ עליה ונפיק בע
 עמא ולא יהבו יתיה בית אמרייהו וחיל
 פיעה ויצא ממצרים וישמעו הכשדים

ב כ ז
מ ש כ ז
ד ו ט י

הצרים על ירושלים את שמיעם ועלו מעל
 וירושלים ומשירית פרעה נפקא ממצרים
 ושלמעו בסדאי דצמיהו על ירושלים ונת
 שומעיהו ואיסתלקא מעל ירוש
 והוה דבר והוה אל ורמייהו הנביא לאמר
 והוה פיתגמ קמי ע ורמ נביא אל כה אמר
 יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה
 השלח אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה
 הוצא לכם לעזרה שב לארץ מצרים כד צמ
 כל צמא דיע כרון תמרון למלך שבט דכיהו
 ושלח נתכו לקדמי למיתבע אולפו מן קדמי
 האמי שירית פרעה ותפקא לכו לסקיער כמא
 לארעהו למער ושבו הכשדים ונלחמו על
 העיר הוואת וכל כרוה ושרפוה באש ויתבוהו
 בסדאי ויגחון קרב על קרתא דהוה ויכשונה
 ויקרונה בערא כה אמר יהוה
 אל תשאנו נפשתיכם לאמר הלה זלכו מעלינו
 הכשדים כמלא לכו מירצמי לאתי טעוה
 נפשתיכו לנ איסתלקא ויסתלקו מיינא בסד
 אר לא יסתלקו כי אם הכיתם את כל חיל
 כשדים הנלחמים אתכם ונשארוכם אני
 אנשים מדקדים איש באהלו וקומו ושרפו
 את העיר הוואת באש אל אסתלקו לוח נת
 כל משירית בסדאי ויגחון קרבא עמיכו
 ושת ארוו כהו גבריו מ טע עמ גבר במשונה
 וקומו ויקרוו נת קרתא דאבנא והוה
 בהעלות חיל הכשדים מעל וירושלים מפני
 חיל פרעה והוה בר איסתלקא משירית
 בסדאי מעל וירמ נביא שירית פרעה
 ויצא מירמיהו מירושלים ללכת
 ארץ בנימין והלק משכ בתוך העב ונפקוהו
 מירושל למיחל לארע שיבס בנימין לפלגא

18

ב כ ז
מ ש כ ז
ד ו ט י

ב כ ז
מ ש כ ז
ד ו ט י

ב כ ז
מ ש כ ז
ד ו ט י

אחפנתיה דאית ליה פמן בגו עמא הוה הוא
 בשער בנימו ושם בעל פקודות ושמו וראיה
 בן שלמיה בן חנניה ויתפש את דמיה והביא
 לאמר אל הבשרים אתה נפל וזהו הוא מצד
 שויבט בנפשו ותמונה אמתא ושמיה ירד
 בר שלק בר חנני ואחר ית זרע נביא למימר
 לכסראו את משתמע ואמר ורמיהו שקר
 אינני נפל אל הבשרים ולא שמע אליו ויתפש
 יד אהבירעיהו ויביאהו אל השרים ואמר
 זרע שיקרא את אמר לית אנא משתמע לכסר
 ולא קמל מיניה ואחר ירא אה מרמיה ואתיה
 לות רבדביא ויק צפיה שרים על ירמיהו והכו
 אתו ותתע אותו בית האסור בית יהונתן הספר
 כי אותו עשו לבית הכלוא ודעו רבדביא על
 זרע ואלקיא ויתיה ויהבו זתיה בבית אסורי
 בית זהנתן ספרא ארי יתיה עבדו לבית אסורי
 כי בא ירמיהו אל בית הקבר ואל החיות וישב
 שם ירמיהו ימים רבים ארי עליה לבית
 אסורי ולענו מן חננתא ויתב פמן זרע חמין
 סגאין וישלח המלך צדקיהו ויקחהו ויש
 וישאלהו המלך במיתו בסתר ויאמר הש
 דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר
 ביד מלך בבל תבטן ושלח מלך צדקיהו
 וישאליה מלכא בביתיה בסיתרא ואלמנה האת
 פיתגמא מן קרי ואמר ית אית ואמר ביד
 מלכא רבבל תמקס ויאמר ירמיהו אל
 המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדך ולענ
 הזה כי נתתם אתי אל בית הכלא ואמר זרע
 למלך צדקיהו מאחית לך ולעבדך ולעמא
 הדיו ארי והבטן ית לבית אסורי ואין
 נביא חכ אשר נבאו לכם לאמר לא יבא
 מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת ואין

זכ

זכ

הכלא

זכ

זכ

זכ

זכ

זכ

נביא יכונן דשיקר אדאית נביא לכו זמיר
 לא מתי מלכא רבבל על יכונן ועל ארעא
 הרא ועתה שמע נבא ארני המלך תפל נב
 תחינתו לצנר ואל תשוב בני יהונתן
 הסופר ולא אמות שם וכעז שמע בעז
 ריבני מלכא את קבל בעז בעות קדמו
 ולא תתיבני בית זהנתן ספרא ויאמרת
 פמן ויעז המלך ופקדו את ירמיהו
 בחצר המטרה ונתנו לו כפר לחם ליום
 מחוץ האופים עד תס כל הלחם מזהו
 וישב ירמיהו בחצר המטרה ופקדו
 מלכא צדקיה ופקדו מת זרע בדרת בית
 אסירא והבין ליה פיתא דלחמא ליתא
 משוק נחתומיא עד דשליכ כל לחמא
 מדקרתא ויתב זרע בדרת בית אסירא
 וישמע שפט יהו בזמיתו תרלוהו בן
 פטחור ויכל בן שלמיהו ופטחור בן
 מלכיה את הדברים אשר ירמיהו מוצר
 אל כל העם לאמר ושמע שפט בר מית
 ועל בר פט ויכל בר שלק ופקדו מלכיה
 ית פיתגמא זרע מלול עיכ כל עמא
 לך כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ומות
 בחרב ברעב וברבד ויהי צא אל הנשדים
 וזיה ויתתה לו נפשן לשלל ויהי כיד ארי
 דיתע בקרתא דא ימות בחרבא נכפשא
 ובמותא וד פוק ושתלע לכסראו ויחו
 ויהי ליה נפשיה לשיבא ויתקום
 כה אמר יהוה הפל הנתו
 העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה
 ביד ארי ואתמכר את ממכר קדקא
 דרא ברמ שור מית מלכא רבבל וינשע
 ויאמרו השרים אל המלך וימת נא את

20

38

L 77R

האיש הזה כי על כל הווא מדבר את הווא
 אנשי המלחמה הנשארין בעיר הזאת
 ואת ידי מלחמה לדבר אלהם בדברים
 האלה כי האיש הזה אינו יודע לשלום
 לעם הזה כי אם לרעה ואמרו רבביא
 למלכה אתה יתקן לבעז גבר אהרן ארז
 כי הווא מדבר את ידיו גברו עבדו קוצא
 דאישתארו בקוצא דהא וית ידו בלעמא
 לכל לא עיניהו בפית גביא האילון ארז
 גבר אהרן ליתיהו תבע לשלמא לעמא
 דהוון אילחון לבי שא ויאמר המלך צדקוון
 הנה הווא בודכס כי אין המלך יוכל אתכס
 ובר ואמר מלך צדק האהווא מקור במוון
 ארז לית מלכא זכיל לאתבא תמון פיתגס
 ויקחו את ירמיהו ושליכו אותו אל
 הכור מלכיהו המלך אשר בחצר המטרה
 וישלחו את ירמיהו בחבלים ובכור אין
 מלכא אכ טוס וטבע ירמיהו בטוס
 דברו וית ידו ויתיה לנכא רמלכיהו
 מלכא וברית בית אסירי אושרבוכו
 וירמיהו באטוניה ובנכא לית מילא אי
 אלהו טוניה וטבע ידו בטעא וישלע
 עבר מלך הכורו איש פדים והוא בבית
 המלך כי נתנו את ירמיהו אל הכור
 והמלך יטב בשער בעמו וישלע עב
 עבר ארמלכא צדקיה גבר רב והוא
 בבית מלכא ארז וקח יתיה לנכא
 ומלכא יתב פתרע שיכט בעמו ויעא
 עבר מלך מבית המלך ודבר אל המלך
 ויאמר ונפק עבר ארמלכא מבית מלכ
 ומילא עים מלכא לך ארני המלך הדעו
 האנשים האלה את כל אשר עשו לית

10

11

12

13

לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הכור
 וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד
 בעיר רובו מלכא אכאישו גבר אהרן ארז
 ית כל דעבדו ליתיה גביא את דרמיהו לנכא
 פבר מית באתריה מוקדם בפנא ארז לית לחמא
 עוד בקוצא ויענה המלך את עבד מלך המטרה
 לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית
 את ירמיהו הנביא אמן הכור בקרס ומור
 ונפקר מלכא את עבד ארמלכא דצדקו למוס
 דבר עימד מיבא תתיו גבריו ותמיקות
 ידו גביא מונכא עד לאומות ויקח עבד
 מלך את האנשים בידו ובא בית המלך אל
 תחת הארז ויקח משם בלוי הסחכות
 ובלוי מלחים ושלחם אל ירמיהו אל הכור
 בחבלים ודבר עבר ארמלכא את גבריה
 עימיה ועל לבית מלכא לתחות או צראותבי
 מיתמו בלאי טפסו ובלאי שחקו ושרבוכוון
 לית ידו לנכא באטוניה ויאמר עבר מלך
 הביטו אל ירמיהו שיש נא בלוי הסחכות
 והמלחים אל תחת אצלות ידו מתחת לחם
 לחבלים ויעש ירמיהו כן ואמר עבר ארמלכ
 צדקיה לירז שחוקו בלאי טפסו ושחקו ומוות
 מדבקו ידו מלרע לאטוניה ועבר ירמיהו
 ומשכו את ירמיהו בחבלים ועלו אותו מן
 הכור וטב ירמיהו בחצר המטרה ונעדרות
 דלכא טוניה ואפיקו יתיה מונכא ויתב
 ידו בדת בית אסירי
 וישלח המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו
 הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר
 בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל
 אני אתך דבר אל בכחד מקמי דבר ושלח
 מלכא צדקיה ודבר ית ידו לותיה למעלנא

14

15

16

17

18

19

20

21

22

תליתאה רבבית מקד שואריו ואמר מלך
 לידע שואיל אנא מינד פיתגמא לאתבכא
 מינ פיתגם ויאמר ירמיהו אל צדקיהו
 אגיד לך הלאהמת תמיתע וכי איענד
 לאתשמע אלי ואמר ירמיהו לעדקארי אחו
 לך הלא מיקטל תיקטלונני וארלי אמלכין
 לאתקבל מיני וישבע המלך צדקיהו אל
 מרעיהו בכתר לאמר חו יהוה את אשר
 עשה לנו את הנפש הזאת אם אמיתך ואם
 אתנך ביד האנשים מכקשים אתנמשך
 וקנים מלך צדק לירק בסיתרא למיני קנים
 הואלי ותדקנים לנאת נפשאתא איליו
 אם איקטלונך ואם אימסרונך ביד זכריא
 דבע למיקטלך ויאמר ירמיהו אל צדקיהו
 כהאמר יהוה אלהי עבאית אלהי ישראל
 אם יעא תעא אל שרי מלך בכל חותך
 נפשך והער הואת לא תשרת באש חיה
 אתה וביתך ואמר ירמיהו ל צדק בך צדק
 עבאית צדקארי פאם מיפוק מיפוק לתוכי
 מלכא דבבל ותתקים נפשך וקרתא חדא
 לאתקודך כנערא ותמחו את ואיש כיתה
 ואם לאתעא אל שרי מלך בכל ונתסד
 הער הואת ביד הפשדים ושדפה באש
 ואקה לאתמלט מידם ואם לא תיפוק לת
 רבכלי מלך דבבל תיתמסר קרתא חדא
 בידא דכסדאי ואת לא תישתוב מידהו
 ויאמר המלך צדקיהו אל
 ירמיהו אני דאג את היהודים אשר נפלו
 אל הכשדים פויתנו אתו בידם והתעללו
 ואמר מלך צדק לירם אנא גיחמיו יהודאי
 דאי שמתיעו לכסדא דירמיהו ימסרון ותו
 בידהו ויתעלכו בן ויאמר ירמיהו לא

כח ואלא
 המלה
 המלה

המלה
 המלה

המלה
 המלה

המלה
 המלה

המלה
 המלה

יתע שמע נא בקול יהוה לאשר אני יודע
 אליך ויטב לך ותהו נפשך ואמר ירמיהו
 לא ימסרון קביל בעו למימד אהו דאנא
 ממליל עימד הוטב לך ותתקיס נפשך
 ואם מיאז אתה לעצאת מה הדבר אשר
 הראני יהוה ואם מסרע את למיפוקון
 פיתגמא דאחויני מי והנה כל הנשים
 אשר נשארו בבית מלך יהודה מינאת
 אל שרי מלך בבל והנה אומדות הפיתק
 וכלו לך אנשי שלומך הוטבעו בנוץ
 רגליך נסוע אחר והאכל נשי אדאי
 דאי שתארא בבית מלך שיכט ארבת
 יהודה מתפקון לות רבדכי מלכא דבבל
 ואינן אמריון אטעוד ויכילו לך אינש
 שלמך אי שתקעא בבהת ארעלך אינמוא
 לאוחרא ואת כל נשוד ואת כמד מוצאם
 אלהכשדים ואקה לאתמלט מידם כי
 ביד מלך בבל תתפש ואת הער הואת
 תשרת באש ויתכל נשך ויתבער מתקון
 לכסדאי ואת לאת שתוב מידהו ארי
 ביד מלכא דבבל תתאחר ותקרתא חדא
 תתוקד בנערא ויאמר צדקיהו
 אל ירמיהו איש אל ידע ברבדים
 האלה ולא תמות ואמר צדק לירמיהו
 איתש לא ידע בפיתגמי אהאיליו ולא
 תמות וכי ישמעו השרים כי דברתו
 אתך ובאו אליך ואמרו אליך הגדה
 נא לנו מה דברת אל המלך אל תבחר
 מיננו ולא נמיתך ומה דבר אליך המלך
 וארי ישמעון רבדכי ארי מלילות
 עימד ותתק לותך וימרון לך חולען
 לנאמה מלילות עים מלכא לאתכסו

כח ואלא
 המלה
 המלה

כח ואלא
 המלה
 המלה

כח ואלא
 המלה
 המלה

כח ואלא
 המלה
 המלה

ידע יט בן וסיכ אלה פבואתו בעד סודי כן סג יסואט
 יכבין יצמד ויסיף יעצב בטרם בטרם והסכל מסר ונרע נפיק
 נבול

מינא ואלא עקטלינך וקא מלך לעמך
 מלכא ואמר אליהם מפל אני תודעתו
 לפני המלך לבלתי השיבני בית והועתק
 למות קום ותימר להון בש אנא בעי
 קו מלכא בדילד לא לאתבותי בית יהוה
 לפמת המין ונכאו בלה שרים אל דרמיהו
 ושאלו אותו ונע להם את כל הדברים
 האלה אשר עשה המלך ויחרו שוממינו
 כולא נשמיע הדבר ואתו כל רברביא
 לות דל ושאלו זתיה וחזו להון ככל
 פיתגמיה האילון דפקיד מלכא ושתיקו
 מינה ולא אישתמע פיתגמיה וישב
 וינחה בחצר המטרה עד זוס אשר
 נלכה ירושלים והיה באשר
 עלמה ירושלים ותיב ורבודת בית
 אכירא עד זוס אד איתבבישת זרופ
 והיה בר איתבבישת ירושלים בשנה
 הששית לצדקיהו מלך יהודה בחודש
 העשירי בא נבוכד ראצ מלך בבל
 חילו אל ירושלים ונערו עליה בשתא
 השועתא לצדק מלך שיבט דב זהחיה
 ברחא עשור אה אתא נבוכ מלך ובבל
 וכל משוריה לודג וצרו עליה בעשות
 עשה שנה לצדקיהו בחודש הרביעי
 בששנה לחודש הבקעה העיר בחוא
 עשו שנין לצדק ביר קארביעא ד
 משעה לירחא איתבועת קרתא
 ובאו כל שרי מלך בבל ויסבובשעו
 התוך מגל שר אצו סמער נבו שר סבים
 ונפרים נרגל שר אצו רב מגובל ש
 שארית שרו מלך בבל ואתו כל רברבי
 מלכא ובבל ותיבו בתרעא מציעאה

639

639

בקהלות שמיני אדאישתמי עו עלוהו
 ות שאר עמא דאישתאר אגלו נבון
 רב קטולא לכל וכו' והעבד הרליס אשר
 אז להם מאומה השאר נבון ארור
 טבחים בארץ יהודה ויתן להם ברמים
 ותניס ביום ההוא ומו עמא חשיביא
 דלת להן מידעם אשר נבון ארור
 רב קטולא בארעא דב' יהו ומינין לם
 למיהו מפלחין בחקלון ובכרמין ביומא
 ההוא ויצו נבון ראיך מלך בכל על
 וציהו ביד נבון ארור רב טבחים לאמר
 ופקיד נבו מלך רב על מלך ביד נבו רב
 קטולא קחני ועליך שים עליו וא
 תעש לו מאומה רע כי אם באשר ידבר
 אליך בן עשה עמו ובריה וענק שון
 עלוהו ולא תעביר ליה מידעם ביש
 אלהו במא דמלך ליל עמיד בן עבד
 עמיה וישלח נבון ארור רב טבחים
 תבוטבון רב פורים ונרע שראער
 רבמט וכלרבי מלך בכל ושלח נבו רב
 קטולא ונבו רב פורים ונשרא רבמט
 וכלרבי מלך אדבכל וישלחו ויקחו
 את רמיהו מחצר המטרה ויתנו את
 אל עליוהו בן אחיקם בן שפן להוציאהו
 אל המית וישב בתוך העם ושלחו
 ודיונת חרם מדרת בית אסורא ויהו
 ויהל עליוהו בן אחיקם ברשפ לאפקותיה
 למתא ויתב בג עמא
 ואחרמיהו היה דבר יהוה בהיות עמו
 מחצר המטרה לאמר ועיני ירכ הוה
 נבמק' כד הוה כלו בדרת בית אסורא
 לך הלוך ואמרתי לעבד מלך הכוש

ס-מ
מ-ס
כ

מ-מ
מ

מ-מ

מ-מ

m

מ-מ

מ-מ

מ-מ

מ-מ

מ-מ

מ-מ

מ-מ

מ-מ

מ-מ

מ-מ

מ-מ

מ-מ

מ-מ

מ-מ

עליך ואם רע בעיניך לכו איתי בכל חדר ראה
 כל הארץ לפניך אל טוב ואל הישר בעיניך לכת
 שמה לך ובעז הא שריתך יומי ארומן עוקיא
 ועל ידך אם תקין בעיניך למיתא עימי לב איתא
 ואישוי ית עיני עליך ואם ביש בעיניך למיתא
 עימי לבכל איתמנע חוי כל ארעא קדמך
 לתקין ולר כשר קדמך למיזל לתמן איתול
 ועודני לא ישוב ושבה אל גדליה בן אחיקם
 בן שפן אשר הפקיד מלך בכל בערי יהודה
 ושב אתו בתוך העם או אל כל הישר בעיניך
 לכת לה ויתן לו רב טובחוס ארוחה ומשאת
 ושלחהו ואם ליתא את עמי למתב ותוב לות
 גדל בר אחי בר שפן דמיני מלכ דב בקדוואת
 יהו ותוב עימיה בגו עמיא או לכל הישר בעיניך
 לפקל איתול ויתב ליה רב קטור לומטן ומעוזן
 ושלחיה ויתב ורמייהו אל גדליה בן אחיקם
 המצפתה וישב אתו בתוך העם הנשאר ים
 בארץ ואת איתר לות גדליה באחיק למצפיה
 ויתב עימיה בגו עמיא וישתארו בארעא
 וישמע כל שרי החמילים אשר
 בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בכל
 את גדליה בן אחיקם בארץ ובק הפקיד אתו
 אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא
 הגלו בגלה ושמעו כל רבני חילוולתא דו
 סוקלא אינח וצריהו ארי מיני מלכא דב
 ית גדל בר אחי בארעא וארי מיני עימיה
 צריא וצריא אוטפלא ומחשיכו עמיא
 דארעא מידלא איתגליאו לבכל ויבאו אל
 גדליהו המצפתה ושמעו אל בן נתגלו דו
 ויוחנן בן קרח ושריה בן תחומית ובני עמי
 הצופתי ויאמרו בן המצפתה המה ואנשיהם
 ואתו לות גדל למצפיה וישב ברנת ויוח בר קר

ח

ב

ל

ב
ל
ב
ב

ב

ה

ו
ל
ב
ב

נבניתו רבין וסיב ושלכו ויבאו מלא חומי ירי ועמיהם

ושר בר תחובת עיני רמז צטו פא חותם
 מעבת אינון וצריהו וי שלע לוח גר לוח
 בן אחיקם בן שפן ול אנשיהם לאמי אל
 קיר או מענד את הכשרים שבו בארץ
 ועברו את מלך בכל ויטב לכם וקלס לוח
 גדל בר אחי בר שפן וצריהו למיני לא
 תידחלו מלמיפלח לכסר אי תיב סאריא
 ופלחו יתמי לכא רבבל ויטב לכו ואניו
 יושב במצפה לעמיד לפע הכשרים אשר
 יבואו אלינו ואתם אספו יין וקין ושמן
 ושפיו בכליכם ושכו בערוכם אשר
 תפשתם ואנא האנא יתב במצפיה ל
 למיקם קר כסדאי דיתון עלטא ואתון
 כעשר חמלא ודבילתא ומי שחא ושון
 במעכו ותיבו בקורויכו דאחרתון וק
 כל היהודים אשר במצפיה ובבני עליו
 ובארזים ואשר בכל הארצות שמעו
 נתן מלך בכל שארית ליהודי הכפר
 עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן
 ואף כל יהודאי דבמזאב ובבני עג וכל
 ודבכל מדינתא שמעו ארי שבת מלך
 דב שארא לרב יהו וארל מיני עדיהו וית
 גדל בר אחי בר שפן וישבו כל היהודים
 מכל המקומות אשר נדחו שם ויבאו ארץ
 יהודה אל גדליהו המצפתה ויאמרו יונקן
 חזקה ביאד ותבנו כל יחנר אי מכל איתיא
 דאיתברדו לתמן ואתו לארעא דב יהו
 לות גדל למצפיה ויבשו חמר אוכלתא
 סג לחדא ויוחנן בר קרח וכל
 שרי החמילים אשר בשדה באו אל גדליהו
 המצפתה ויוח בר קרח וכל רבני חילוולתא
 רבחקלא אתו לות גדליה למצפיה ויאמרו

ח

ל

ב

ח

ב

ב

אליו הידע הדע כי בעל סמלך בני עמון
 טלה את ישמעאל בן נתניה להכתוב נפש
 לאה אמיו להם על ליהו בן אחיקם ואמר
 ליה המידע תודע ארי בעל סמלך אדבע
 עמו שלחתי שם בר נתנל למקטלך נפש
 ולאחיקם ליהו גרל בר אחיקם ויחנן
 בן קרח אפר אל גר ליהו בסתר במצפה
 לאמר אלה נא ואכה את ישמעאל בן
 נתניה ואיש אל יודע למה יכה נפש
 תפצו כל יהודה הנקבצים אליך ואברה
 שארות יהודה ויהו בר קרח אפר לך
 בעת אבמציפא למיב אגול בעו
 ואמחו ותושל בר נתנ ואינש לא ידע
 למא יקטלניך נפש ויתבררו כל רביו
 דאיתכעשו לחתך הוביד שאראדך
 יהו ואמר על ליהו בן אחיקם אל יוחנן
 בן קרח אל בעשה את הדבר הזה כי שקר
 אתה דבר אל ישמעאל ואמר גרל בר
 אחילון בר קר לא תעביד נה פיתגמא
 הדין ארו שיקרא את ממלל על יפם
 ויהי בחדש השבועי בא
 ושמעאל בן נתניה בן אלי שמע מודע
 המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים
 אתו אל גר ליהו בן אחיקם המצפתה
 ויאכלו שם להם יחרו במצפה והיה
 ברחא שביעאה אתא יפם בר נתנ
 אילך מודעא דמלכמת אודברו מלכא
 ועשרה גברין עימיה לת גרל בר אחי
 למציפא ואכלו תמן לחמא בחודאבמיע
 ויהי ושמעאל בן נתניה ועשרת הא
 האנשים אשר היו אתו ויכו את גר ליהו
 בן אחיקם בן שפן בחרב ויכית את אשר

הפקיד מלך בכל בארץ וקם ישמעאל בר
 נתנ ועסרא גבריהו עימיה וימחו את גרל
 בר אחי בר שפן בחרבא וקטל יהיה רמין מלך
 ובכל בארעא ואת כל היהודים אשר היו
 אתו את גר ליהו במצפה ואת הכשרים אשר
 נמצאו שם את אנשי המלחמה הנה ישמעאל
 ונת כל יהודאי רהו עימיה עיכגר לבמצפא
 ויתכסו אי דאישותכחו תמן ויתגברל כמחז
 קרבא קטל ישמעאל ויהי ביום השני להמית
 את גר ליהו ואיש לא ידע והיה ביום ארבע
 למיקטל את גרל ואינש לא ידע ובאו אנשים
 משכם משילו ומשמרון שמינס איש מן
 מגלחי וקו וקרעי בגדים ומתגדים ומעוה
 ולבנה בידם להביא בית יהוה ואת גבריא
 מיע ומיע ומיע תמנו גבראכד מגלחי דקעו
 ומכוועיו לבושיהו ומתהממיו וקורבנא
 ולבונתא בידהו לאיתאה בית מקדש דיהו
 ויעא ישמעאל בן נתניה לקראתם מזה מצפה
 הלך הלך וכה יהי כפוש אתם ויאמר
 אליהם באו אל גר ליהו בן אחיקם ונפק ישע
 בר נתנ לקדמותהו מן מצפיא אגול מיל
 ובכי והיה בר ערע נתהו ואמר להו עוילו
 לות גרל בר אחי ויהי כבאם אל תוד העיר
 וישחטם ישמעאל בן נתניה אל תוד תוד
 הוא והאנשים אשר אתו והוה במיעלהו
 לך קרתא ותכיסונו ישמעאל בר נתנ לג
 גבא הוא וגברא דרעמיה ועשרה אנשים
 נמצאו בכ ויאמרו אלי שמעאל אל תמיתנו
 כי זש לנו משמותיכ בשדה חמים ושערים
 ושמן ודבש ויחלל ולא המיתם בתוך אחיקם
 ועשרה גברין אישותכחו בהו ואמרו ליעל
 לא תמקטלונו ארי אית לנא משמורין

4

כחתי אחימי ושערי ויטעו ודבש ואתעמ
 ולאקטלינו בני אחיהון והבור אשר השליך
 שני ושמיאל את כל פתרי האנשים אשר
 הכה ביד גרמיהו הוא אשר עשה המלך
 אסא מעני בששאל מלך ישראל אתו מלא
 ישמעאל בנותניהו חללים תבאודימא
 בני ישראל כל מיצרי גברא דקטל בידו
 הוא רעבד מלך אסא מר עליוהי בעני
 מלך דויפ יתיה מלי ישמעאל בר עת קטליו
 וישבו שמיאל את כל שארית העם אשר
 בני צפה את כות הגלך ואת כל העם הנכ
 הנשארים בני צפה אשר הפקיד נבחראון
 רב שבחיה אתגו ליהוה בן אחיקם וישבם
 ושמיעאל בנותניהו וילך לעבר את בני עמון
 ושבא ושמיעאל כל שאר דעמא דאוי
 דאישתארו בני צפיה וית כעת מלכא ותכל
 עבא דאישתארו בני צפיה דמני נבחר רב
 קטליו עיכ גל בר אחי ושבעו ושמיאל
 נתג ואול למיעבד לות בני עמון
 ושמיעל יוחנן בן קרח וכל שרי החמלים
 אשר אתו את כל הרעה אשר עשה ושמיעאל
 בנותניהו ושמיעל וית ברק וכל רבני חילותא
 דעימיה ית כל בישתא דרעבד ושג ברנות
 ויקחו את כל האנשים וילכו לתלחם עם
 ישמעאל בנותניהו וימציאו אתו אל מים
 רבים אשר בגבעו ודברו ית כל גבריא
 ואנורל אנורעים ושמיעל ברנת ואשכח ותיה
 על כריפת מיקו פגיאין רבני ויהי כראות כל
 העם אשר אתו ושמיעאל את יוחנן בן קרח
 ואת כל שרי החמלים אשר אתו וישמחו
 והיה בר חור כל עמא דעיכ ישג ית יוחנן
 וית כל רבני חילותא דעימיה וחדואו וילסט

בן בק
 מלך ישראל
 ושמיעאל

א

כל העם אשר שבה ושמיעאל בנותניהו
 וישבו וילכו אל יוחנן בן קרח ויתג
 ואישתארו בל עמא דשג איתג מומע
 ותבר ואילו לות יוחנן בן קרח וישמעאל
 בנותניהו נמלע בשמונה אנשים ממו
 יוחנן בן קרח וילך אל בני עמון וישב
 נתג אישתאוב בתמיני גבריו מוק יוב
 ק ואול למיעבד לות בני עמון
 ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החמלים
 אשר אתו את כל שארית העם אשר
 השיב מאת ושמיעאל בנותניהו מן
 המצפה אחר הכה את גרמיהו אחיקם
 גברים אנשי המלחמה הנשים וטח
 וקריחים אשר השיב מגבעו ונכיב
 יוח בן קרח רבני חילותא דעימיה
 ית כל שאר דעמא דאתוב מלות ושג
 בר נתג מומע פיא בתי דקטל לית גבריא
 בר אח גבריו גברו עבד יקרבא ושג
 וטפלא וברביא דאתוב מגבעו וילכו
 וישבו בגרות כמיהם אשר אצל בית לחם
 ללכת לבוא מצרים ואילו ויתגו בגרות
 דיהב דוד לכמיהם בר בר וילי גלעדא
 דבכטר בית לחם למיול למיעל למצו
 מפל הכשרים ביו או מפנה הכלי הכה
 ושמיעאל בנותניהו את גלעדו בן אחיקם
 אשר הפקיד מלך בבבל בארץ מוקדים
 בפדאני ארי דחילו מן קדמיהון ארי קטל
 ושג בר עת ית גל בר אח רמיני מית רב
 בארעא וישגו כל שרי החמלים ויוחנן
 בן קרח ויוציה ביה ושעיה וכל העם מ
 מקסו ועד גזל וקריבו כל רבני חילותא
 ול ברק וית בר הוי וכל עמא מועירא

42

281R

ושרבא ויאמרו אל ירמיהו הנביא תפל
 נא חזיננו לפניך והתפלל בעדנו אל
 יהוה אלהינו בעד כל השארית היאת
 כי נשארנו מעט מהרבה כאשר ענין
 ראות אותנו ויאמרו ליהוה נביא התקבל
 מעו בעותנא הדמד וצלי עלנא קו אהא
 שלכל טרא ארי אישתאנא זעור
 מסג כמאדעית חזקו יתנא ויגד לנו
 יהוה אלהיך אתהדרך אשר נלך בה ואת
 הדבר אשר נעשה ויחזי לנו אהרות
 אורחא דנעך בה ויתפיתגרא דנעביד
 ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי
 הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם בדברכם
 והיה כל הדבר אשר יענה יהוה אתכם
 אגיד לכם ולא אמנע מקם דבר ואמר
 להון ויב נביא שמעית הא אנא מצליק
 ק אהון כפיתגריכו ויהי כלפיתגרא
 דהמב יי תבון איחוי לבון ולא אמנע
 מיתבון פיתגם והמיה אמרו אל ירמיהו
 זה יהוה בעל לעד אמת ותאמן אכלאנכל
 דבר אשר ישלחך יהוה אלהיך אליו
 כן נעשה ואינו אלהו ליהו נביא יהו
 מיב דין נא לסקוד קטוט ומהיכו אס
 לאכל פיתגרא דישלחך יי אהר ליתנא
 כון נעביד אס טוב ואסרע בקולו יהוה
 אלהינו אשר אנו שלחים אתך אליו
 נשמע למעו אשר יטב לנו כי נשמע
 בקול יהוה אלהינו אס טוב ואסביש
 למימר אהו אהנא דאנחנא שלחיוןתן
 לקדמויה בקביל בדיל דיוטיב לנא ארי
 נקביל למיך דין אהנא
 ויהי מקץ עשרת ימים והיו דבר יהוה

אל ירמיהו והוה מקוה עסרא יומיו והוה פ
 נב כ ד י ע ד ב ו יקרא אל זוחט בן קרח ואל
 שרז החמלים אשר אתו ולכל העם למקסן
 ועד גדול וקרא ליו ברק ולכל רבני חילותא
 העומיה ולכל עמי אלמוזערא ועד רבא וי
 ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל
 אשר שלחתם אתי אליו להפיל תחנתכם
 לפניו ואמר להון כיו צב יי אהא דישלחטן
 תלו לקדמויהו למיבצע בעותסן קדמויהו אם
 טוב תשובו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא
 אהרס ונטעתי אתכם ולא אמושכי נחמתי
 אל הרעה אשר עשיתי לכם ואם מיתב תשובו
 בארעא דא ואכמ תבון ולא איפצ ואקנים
 יתבון ולא איש לטול ארו תבית מן בישותא
 דעבדות לבון אל תיראו מפע מלך בכל אשר
 אתם יראים מפניו אלתיראו מפני נאם יהוה
 כי אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם
 מידו לא תמה חלון מן ק מל רב דאתו דחלון
 מן קדמויהו לא תירחלון מיניה צב יי ארי בטע
 כסעדכון מימר לי מפרק יתבון ולשיתבא
 יתבון מיד יהוה ואמן לכם רחמים ורחם אתכם
 והשיב אתכם אל ארצתכם ואמן לבון דחמיו
 ורחים עליכון ויתב יתבון לארעכון ואם
 אמרים אתם לא נשוב בארץ הזאת לכלתי
 שמע בקול יהוה אלהיכם ואם אמרו אתו
 לא ניתוב בארעא דא בר ילד לא לקבלא
 למיך דין אהו לאמר לאכי ארץ מצרים
 נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר
 לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב למיך
 לא אולהין לארעא דמצר מעול דלא מחו
 עברי קרבא וקל שופר לא נשמע וללחמא
 לא ניכפן ותמן נמב ועתה לבן שמעו דבר

דבר ד רבין בק וסיכ פתי דידך ושן יעל ומתב חכמה

יהוה שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל אם אתם שונם תשימו פני
 פניכם לבא מצרים ובאתם לגור שם ובען
 בכין קבילו פיתגמי דני שארא דב יהוה
 אמר יי צבא יהוה אם אתם שונם תשימו
 אפיכח למיעל למי עילון לאיתותבא
 תמן והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה
 שם תשיג אתכם בארץ מצרים וחרעב
 אשר אתם יראים ממנה שם ידבק אחריכם
 מצרים ושם תמותו ותהי חרבא דאתון
 דחלון מינה תמן תרביק יתכון בארעא דמצ
 ובפנא דאתון יצפון מינה תמן ידבק
 בתריכון בארעא דמצר ותמן תמותו ותהי
 כל האנשים אשר שמו פניהם לבוא מצרים
 לגור שם ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא
 יהיה להם שרוד ופליט מפני הרעה אשר
 אני מבוא עליהם והיו כל צבא ארשויו
 ית אפיהון למיעל למיעל לאיתותבא תמן
 יתקטלון בחרבא כפנא ובמיתא ולא יהי
 להון שאר ומשיזיב מזקדס בישתא דאנא
 מיהתי עליהון כי כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל באשר נתן אפי וחמתו על
 יטבלי יהושלם כותתו חמתו עליכם כבא
 בבאכם מצרים והייתם לאלה ולשמידה
 ולקללה ולחרפה ולא תראו עוד את המקום
 הזה ארי כד אפי יי צבא יהוה כבא דחל
 דתני וחמתו עלי תכני ידע כן יחול רוגז
 עליכון כמי עילון למי עילון למי עילון
 וללוצא ולחיסודין ולא תיחזון עוד יתאמא
 הדין דבר יהוה עליכם שארית יהודה אל
 תבואו מצרים דרע תרעו כי הערתו בכס
 בכם היום גידת פיתגמי ארני עליכון

אפיכח
 אפיכח
 אפיכח

אפיכח
 אפיכח

אפיכח

ותן צבא יהוה צבאות אפי

שארא דב יהוה לא תיעלון למי עילון
 מידעון ארי אסודית בכון יומא דין כי
 התעיתם בנפשותיכם כי אתם שלחתם
 אתי אל יהוה אלהיכם לאמר התפלל
 בעריו אל יהוה אלהינו וכל אשר יאמר
 יהוה אלהינו כן הגד לנו ועשינו ארי
 אטעיתו בנפשותכון ארי אתו שלחתו
 ותי לק יי אהבון למי עילון אפיכח
 וכל רמיר יי אהבון חיו לנא ונעמד
 ואנך לבס היום ולא שמעתם בקול יהוה
 אלהיכם ולכל אשר שלחתי אליכם
 וחיותי לבון יומא דין ולא קבילתו לומר
 דני אהבון ולכל דשלחתי לחתמו ועשו
 ידע תרעו כי בחרב וברעב ובדבר תמותו
 במקום אשר חפצתם לבוא לגור שם
 וכעו מידע מדעון ארי בחרבא ובפנא
 ובמיתא תמותו בארעא דאתון דחל
 למיעל לאיתותבא תמן
 ויהי בכלות ירמיהו לדבר אל כל העם
 את כל דברי יהוה אלהיכם אשר שלחו
 יהוה אלהיכם אליהם את כל הדברים
 האלה ויהוה כד שיער דרם למילא עיני
 כל עמא ותכל פיתגמי ארני אהבון יי
 רשלחתי יי אהבון לחתמו ותכל פיתגמי
 האילון ויאמר עזריה בזה השעיה
 ווחנו בוקר חוכל האנשים הודים
 אמרו אל ירמיהו שקר אתה מדבר
 לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לאתם
 מצרים לגור שם ואמר עזריה הוי
 ויו בר ק וכל צבא ארשויה אמרו לו
 שיקרא את מתנביו לא שלחך יי אהבון
 למי לא תיעלון למיעל לאיתותבא תמן

20

43

11

ער חוס היה ואין בהם ויטב בד אגני צל
 אהא דיק אתון חותיו יתכל בי שתאראתי
 על ידוע ועל כל קיורי ארב יהו ואינו חרבה
 ויכא הדיו ולית כהיו יתיב מפני רעתם
 אשר עשו להבעיכם ללכת לקטר לעבד
 אלהים אחרים אשר לא ידעוכם המה אתם
 ואכתובם מן בישתהון דעבדו לארעא
 קדמי לפהק לאסק אבוסמיו למיפלה לפעות
 עמי אדלאר שניו אינו אתון ואכתוב
 ואשלה אליכם את כל עבדי הנביאים השכם
 ושלה לאמר אל נא תעשו את דבר התועבה
 הואת אשר שתאתי ושלחית לנותכון נתמ
 עבדי נביאי מקרים ומשלח למימר לאבעו
 תעבדון ית עיסק תועיבת אהדיו דרחיקית
 ולא שמיעו ולא הסו את אונם לשווב מדעתם
 לבלתי קטר לאלהים אחרים ולא קבילו ולא
 ארכיעו את אודנהו לפתב מי ששתהו בדיו
 ולא לאסק אבוסמיו לטעות עמי א ותק
 חתי ואפי ותבער בערי יהודה וכוהנות
 ורושלים ותהינה לחרבה רשמימה ביום
 הזה והל חתיו וחיתיו ודלק בקירונא דבית
 יהודה ובשוקי ירוש ותהא לחרבה ולשו
 ביוכא הדיו ועלה כה אמר יהוה
 אלהי צבאות אלהי ישראל למה אלתם
 עשים רעה גדולה אל נפשתיכם להכרית
 לכם איש ואשה עולל חונק מתוך יהודה
 לבלתי הומו לכם שארית ובעז כד צב יי
 אהא צבא אהא דיק למא אתון גרמיו משא
 רבתא על נפשתיכון לשיצאה לכוו גבר וא
 ואיתא שלים ותיק מנג בית יהודה ברול
 ולא למיעבק לכוו שארא להבעיכם במעשה
 ידכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים

סגל
רעו

+

ל

ידעו מעין
 ושרתו
 עתה
 וברע
 ייחיה

אשר אתם כאים לגור שם למען הכרית
 אתכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל
 גוי הארץ לארצו אקדמי בעבור יחמו
 לאסק אבוסמיו לטעות עמי אראר
 רמיר דאתון אתון לאיתותב אפמניו
 לשיצאה לכוו וברול למיהויכוו לוקא
 ולחיסודיו בכל עמי ארעא השחכב
 את רעות אבתיכם ואת רעות מלכ
 יהודה ואת רעות נשיו ואת רעותיכם
 ואת רעות נשויכם אשר עשו בארץ
 יהודה וכוהנות ירושלים האית נשית
 בישות אכתובו וית בישות מלכי ארבה
 יהו וית בישות נשוהו וית בישותיו וית
 בישות נשיוכוו דעברו בארעא וביהו
 ובשוקי ירוש לארכאו עד היום הזה ולא
 יראו ולא הלכו בתורתו וכוהנות אשר
 נתתי לפניכם ולפני אבתיכם לאפקרו
 עד יופא הדיו ולא דחילו ולא הליכו
 באורתי ובקממי דיהבית קדמי יחמו
 אכתובו לכוו אמר יהוה עט
 צבאות אלהי ישראל הנני שופע בכם
 לרעה ולהכרית את כל יהודה בכוו מל
 אהי צבא אהא דיק האנא משו אפי
 בכון למישא ולשיצאה ית כל דב יהו
 ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו
 את פניהם לבא ארץ מצרים לגור שם
 ותמו כל בארץ מצרים ופלו בחרב
 וברעב ימותו והיו לאלה ולשמה א
 ולקללה ולחרפה ואיכב ית שאראת
 יהו דשויו או ית אפיהו למיעיל ארעא
 דמצר לאיתותב אהמיו ויספח כולו
 בארע דמצר יתמוו בחרבא ובכפא

10

283B

ירמיה

וסופו מצעיר אוער רבא בחרבא ובכפנא
 וימותו ויהיו למומי ולערו וללוט אולה
 ולחסודין ופקדתי על הישבים בארץ
 מצרים כאשר פקדתי על ירושלים בחורב
 וברעב וברב ואמער על דיתבין בארעא
 דמצרים כמא דאסעריה על ידוע בחרבא
 ובכפנא ובמיותא ולא יהיה פליט ושריח
 לשארית הבאים לגור שם בארץ מצרים
 לשוכ בארץ יהודה אשר המה מצשאים
 את נפשם לשוב לשבת שם כי לא ישומו
 כי אם פליטים ולא יהי שאר ופשוט
 לשאר ארץ יהו דאקו לא יהיה תבא תמן
 בארעא דמצרים ולפתב בארע דבי יהודה
 ראיתו מטעו ות נפשהו למתב למתב
 תמו ארי לא יתבין אולהו משויבין
 ויענו את ירמיהו כלה אנשים
 הודעים כי מקטרת נשיהם לאלהים
 אחרים וכל הנשים העמדות קהל גדול
 וכל העם הישבים בארץ מצרים בפתחם
 לאמר ואמרינו ירמיהו כלבד ארודעו
 ארי מסקו בוסינו נשיהו לטעות עו
 עמיא וכל נשי אדקיימין קהלרב וכל
 עמא דיתבין בארעא דמצרים בפתח למי
 הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה אונע
 שפעים אליך פיתגמא דמלי להא עמיא
 בשמא דלי לית אנחנא צנו לקבלא מינג
 מי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא
 מפוע לקטר למלאכת השמים והסך לה
 נפכים כאשר עשיתו אנחנו ואבותינו
 מלכתי ושדית בערי יהודה ובחוצות
 ירושלים ונשבע לחסותיה טבים ורעה
 לאר אינו ארי מי עבר נעבד תכל פיתגמו

מיה

20

ארעכון לחורבא ולצדו וללונטא מבלו
 ותוב כוונתא הדיו מפני אשר קטרתם
 ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול
 והוה ובתורתו ובחוקתיו ובעדותו לא
 הלכתם על כן קראת אתכם הרעה הזאת
 כיום הזה מדקדק אפיקותו בוסמיו ורוח
 ורחבתו קני ולא קבילתון למימרא דיהו
 ובאוריתיה ובקמיוהי ובפה דנותיה לא
 הלכתון על כן ערעת תבון בישתא חדא
 כיום אהדיו **והאמר** והמלהואל
 כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה
 כל יהודה אשר בארץ מצרים ואמר הרג
 לכל עמי וכל כל נשוי אקבילו פיתגמי ארמי
 כל דב יהו דבארעא ארמי צדקה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל לאמר אתם וצפונם
 ותדברנה בפיוכם ובירכס מלאתם לאמר
 עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטו
 למלאכת השמים ולהקד לה נכבים הקס
 תקיכנה את נדריכם ועשה תעשונה
 את נדריכם כיל צל **והצבא** לארדל למו
 אתון ותשכחו ותרתו בפנימכו ובדעתו
 קמיתו למימרא מי עבד בעבוד ותנדט
 דנדרתא לאסקא בוסמיו לכוכבת שמיא
 ולנכבא לה מיסכין אקפא תקימיו ונת
 נדבתו ונדי עבד עבדו ונת נדריכון
 לכו שמעו דבר יהוה כל
 יהודה השמים בארץ מצרים הנני
 נשב עת בשמי הגדול אמר יהוה אם
 יהיה עוד שמי נקרא כפי כל איש יהודה
 אמר חו ארמי יהוה בכל ארץ מצרים
 בכיו קבילו פיתגמי דיהו ונתתבון
 בארע דמיצ האלא קימית בשמי דבא

ובעדותו
 לא

4

4

4

אמר יהוה עוד שמי מתקד בפיס
 כל איש יהודה אמר קעם הואי צדיק
 ארעא דמיצ הנני שקד עליהם ורעה
 ולא טובה ותמוכל איש יהודה אשר נאמן
 מצרים בחרב וברעב עד מלותם האנא
 מפער עליהו לבי שאולא יטבאו ויטבאו
 כל איש יהו דבארעא ומצ כחיתא ונפלא
 עד דישתתיו ופליטו חרב ושובו מן
 ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מפער ודעו
 כל שארית יהודה הבאים ארץ מצרים
 לגיר שכדברמי יקום ממני ובהם ופשו
 חרבא ותבון מן ארעא דמיצ לא עבד
 יהו לאיתותבא ממו וידעו כל שארא
 דב יהו דאתו לארע דמיצ לאיתותבא ממו
 פיתגם דמו יתקעם אם דיל ואכד יהוה
 וזאת לכם האות נאם יהוה כי פקד אע
 עליכם במקום הזה ולעו מדעוני קום
 יקומו דברי עליכם לרעה ודאיתו אתא
 אב לי ארי מפער אטא עליכו באתא חו
 בדיל דתידעו ארי איתקעבא יתקעו
 פיתגמי עליכו לבישא
כה אמר יהוה הנני נתת את פרעה חפוע
 מלך מצרים ביד אחביו וביד מבקשיו
 נפשו כאשר נתתי את צדקוהו מלך
 יהודה ביד נבוכד ראצר מלך בבל אינו
 ומבקש נפשו בריצו והאנא אפסדות
 פרעה תבירא מל דמיצ ביד בעל תביו
 וביד דבעו למקטליה כמי ארמיותות
 צדק מלך שבט דביהו ביד בעל מלוג
 בעל תביוהו ודבעא למקטליה
הזכר אשר דבר יהוה
 הנביא אל ברוך בז נרוה בכתבו את

30

45

הדברים האלה על כפר מפני זרמיהו בשנת
 הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
 לאמר פיה נבו דאיתנבו ידכ נבו אעלברו
 ברע כד צתכ יתפיתנמיא האליון על
 מפרא מפומיא דירכ בשתא רכי עיתא ליהו
 בר יאע מל שב רב יהולכ בה אמר יהוה
 אלהי ישראל עליך ברוך בר צניא קא
 דיע עלך ברוך אמרת אוז נאלו בו יסוף
 יהוה יעו על מכאובי וצעתי באעחרתי
 ומעחה לא מיצאתי אמרת וות כעו לו
 ארי אוסקה לו דעו על תכרי לאיתבתנהו
 נעואה לא אשבחית בה תאמר אלהי
 בה אמר יהוה הנה אשר בניתי אני
 הרס ואת אשר נסעתי אני נחש ואת
 כל הארץ היא כד נזתמיר ליה כרע
 צניא האדיבניתו אנא איפגרת דת דקמית
 אנא איטלטל וית כל ארעא דישראל
 דילי היא ואקה תבקש לך גדלת אל
 תבקש לי הנני מביא רעה על כל בשל
 נאם יהוה ותמתי לך את נפשך לשלל
 על כל המקמת אשר תלך שום ודאת
 בעי לך רכבן לא תבעי ארי האנאמיתו
 בישתא על כל בישרא צניא ואיתו לך
 ית נפשך לשחבא על כל אתרא דתהו
 לתמון אשר היה דבר יהוה
 אל ירמיהו הנביא על הגוים דהוה פל
 מקח עיר נבו אעל עממיא למי צריכ
 על חיל פרעה עבה מלך מצרים אשר היה
 על ער פרת בכרמיש אשר הכה
 נבו דראער מלך בכל בשנת הרביעית
 ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה למצר
 על משיד יית פרעה חגירא מלך ומיז

בב
הסוסים
40

בב
פלי

בב
קמ
מלך

בב
הסוסים
40

בב
קמ
מלך

10^m

40

ושבעה ורעה מרמס כי זבח לארץ יהוה
 צבאות בארץ צפון אל נהר פרת ונמלא
 הוא קרני אהים צבא נוס פורענותא לי
 לאיתפרע מסנאי עמיה ויתקטל חרבא
 ותישבע ותרו מדמהח ארץ קסלאק נני
 אהים צבא בארע צופתא על נהר פרת
 על גלעד וקחי צרו בתולת בת מצרים
 לשוא הדבותי ופואת העלה אינלך יקחי
 לגלעד וסבי שעתה מלכות בני שותא דמצ
 לא להנאה אפגת כממנין אכו לא סליקת
 ליד שמעו גנים קלונך וצו חתך מלאה
 הארץ כי גבור בגבור כשולן וחדו נפלו
 שניהם שמעו עממא קלונך וצו חתך
 איתמליאת ארעא ארו גבור בגבור א
 איתקילו כחרא איתקטלו ויתרוהו הדב
 אשר היה אל ירמיהו הנביא לבוא נבוכד
 ראער עלך בכל להכות את ארץ מצרים
 פיתג נבוכדמליל נני עים דכ נביא למיתו
 נבו מל רב למימחי ות ארעא דמצ הגרו
 במצרים וה שמיעו במגדל וה שמיעו בנות
 ובתחפנחס אמרו התו עב והכו לך כי
 אכלה חוב סביביך חנו במצ ובמגדל במג
 ובסרו במפס ובתח אמרו איתרו ואתקין
 לה ארי קטילת חרבא פחרציד מדוענפחח
 אבירך לא עמיר בי יהוה הדפו מדין
 איתבריון גיברך לאיכו לו למקס ארוני
 תבריון הרבה כושל גב נפל אושר אל
 רעהו וראמרו קומיה ונשובה אל עמנו
 ואל ארץ מולדתנו מפני חרב המועד
 אסגאו מתקליהון את אישותא עו גבר
 לחסיה ויתמרוו קוביו ונתב לעממא ו
 ולארע ילדותנא מן ק חרב כנאה דהיא

על פ

דבר יהוה

כחמר מרומא קדאו שם פרעה מלך
 מצרים שאון העביר המועד ומינו
 לתמו פרעה מלך רמצ דמנאין אית
 איתרע שותה מעדו ומניא חו אני
 נאם המלך יהוה צבאות מ סתבור
 בהרים ובכרמל ביס וכא קימאנא
 מ צב שמיה ארו כמא דר ציב פיתגמא
 התבור אית בסורא ובכרמלא ממא
 כיו יתי תבריה כלי גילה עשו לך
 ושבת בת מצרים כיונה לשמה סתור
 וצפתה מ איו נושב מיני גלותא ארתעי
 ליד מלכות בני ש דמצ ארו מפס
 לצרותיה ות צרו מבלי ותב
 עגלה יפה פיה מצרים קרץ מצפון
 בא בא מלכו ואימא מצרים עממין
 קטולין מי צפונא יהוה עלה למבוה
 גם שכיריה בקרבה בעליו מדבקמי
 גם קמה הפנו נסו וחדו לא עמחו כי
 נוס אידם בא עליהם עת פקדתם
 אה ובר בהא בנה מעיגו רבא ארו
 אה אינון איתפניאו ערקו כחורא
 זכילו למקם ארו יוס תברוהו אתא
 עליהון עידן סעורת בי שתהו קולה
 כנחש ילך כי בחיל ולכו ובקדמות
 באו להבטטבו עצים קל גיקוש ויעהו
 כחינון וחליו ארו במשדונו וקכוו א
 עליהון וכמא רעליו בבשיליו למיקץ
 אעי חורשא כרתו יערה נאס וחוהמי
 לא יחקר בי רבו מארבה ואין להם
 מספר שיצו וברבה אגיי ארו לית
 להון סוף ארו סג איו מגובא ולית לקון
 מינין הכישה בת מצרים פתגמיה

20m

285 R

יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם
 זכה פרעה את עוה דהוה פיתגנבו מוק
 י עוס ירב נביא על פלשתים ער לא ית
 פרע וימחי ית יתבי עוה כה אמר יהוה
 הנה מיס עלים מצפון והיו לנחל שוטף
 וישטפו ארץ ומלואה עיר וטבו בה
 ויעקו האדם והילול כל יושב הארץ כהנ
 י הא עממיא אתן מצפונא ויהו כחל
 מצבר ויכוון ארעא ומלאה קרוא ויתבון
 בחין ויצוחון בני אינשא חללון כל יתבי
 ארעא מקול שעטת פרקות אבדון מ
 מרעש לרכבו חמון גלגליו לא הפנו אבות
 על בניס מרפיון ירום מקל מפסועית
 פרקת גברוהו מהע לרת כוהי איתנושת
 גלגליו לא מתפנן אבהו לרחקא על בני
 מאיתר שלות ירום על היום הבא לשרד
 את פלשתים להכרית לצור ולצידון כל
 שריר עוזר כי שודד יהוה את פלשתים
 שארית אי כפתור על יומא דאתי ויבד
 ות כל ארע פלשתים אי לשיצאה לצל
 כל שאר מעד ארז אבן לית ארע פרע
 שאר נעות קפוטקא באה קרחה אל
 עוה בדמה אשקלון שארית עמקם
 עד בית מתגדי מסת פורענותא ליתב
 עוה איתברו אשקלונאי שאר תוקפהו
 עד אומתי תתממין הוי חרב ליהוד
 עד אנה לאת שקטו האספול לתערך
 הדגני ורמי ה חרבא ושלוחא מנה מ
 עד אומתי לאתנוחין איתכנישו ללדנ
 לבית ויבנא תנוחין אית תשקטו והוה
 עוה לה אל אשקלון ואל חוקתים שם
 וערה איכרין תנוחין ויפקיד עליה על

עם צפון בהיתת מלכות מצר אי איתמסת
 ביד עמא דאתא מצפונא אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל הנני פקד אלמון
 מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה
 ועל מלכיה ועל פרעה ועל הקסחוכבו
 אמר יהוה צבא אלהי ישראל האנא מסעל על
 איתנושת אלכסנדריאה על פרעה ועל
 מצר ועל טעותהא ועל מלסא ועל פר
 ועל דמתר חצין עלוהי ונתתם כבוד מ
 מבקשי נפשם ובד נטכר ראצי מלך
 בכל ובד עבדיו ואחר יבן תשכונמי
 קדם נאם יהוה ואי מסריונון ביד רבען
 למיקטלהו ובד נבו מל רכלוכדא
 ועבדוהו ובתר כותי שרי כומו קדם
 ואתה אלהי אעבדי ועקב
 ואל תחת ישראל לבי הנני מושעך כמ
 מרחוק ואת דעך מארץ שבסושב
 ועקב ושקט ושאנן ואין מחריר ואת
 לא תיד חל עבדי ועקב ולא תתכר ישו
 אי האנא פרוק לך מרחוק ויתבן מ
 מארע גלותהו ויתבון רב מערב ויט
 וישקטו וישרון ולית רבער אנה אל
 תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אעשה
 אתך אנו כי אעשה בלה בכל הגוים
 אשר הרחתיך שמה ואתך לא אעשה
 בלה ויבדתיך למשפט ונקה לא אנק
 את לא תיד חל עבדי יעקב אנו ארו
 בכעוד מומי ארו אעביר גמירא
 בכל עממי אראגליך לתמן ועימד
 לא אעביר גמירא ואת עלה חסרון
 לא לפתך ברכביו חסור ושיצאה לא
 אשיצנך אשר היה דבר

אין ומדיק טעה חוק

אין ומדיק טעה חוק

אשקלח ועלספר ימא תמן מומנא
 למואב בה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל הו אל גבול שדרה הקישה
 בלכרה קריתים הבישה המישג וחתה
 למואב כד צב לו צב אקא דרשו ווי עלנב
 ארו איתבויות בהיתת איתכבישות קיה
 בהתו מבית רו חצנתהו ואיתכרו איו
 עור תהילת מואב בחשבון חשבון עליה
 רעה לכו ותכריתנה מגוי גס מדמן תדמי
 אחריה קלך קרב לית עור תושבחתא
 דמואב בחשבון חשיבו עלה בישא אית
 תשוי ציניה מלמיהו עם אק מדמן תתמן
 בתרך יהבון קטול חרבא קול צעקה
 מחרנים שד ושבר גדול קל צוחתתא
 מחרנים ביא ותברא רבא נשברה מואב
 הטמיעו צעקה צערה איתברת מלכות
 מואב בקרו צוחתתא שילטותיהו כי
 מעלה הלוחות בכבי יעלה בכי כי במור
 חורנים צרי צעקת שבר שמיעו ארו
 מסוקית לוחית כדבכו וסקוון בכו ארו
 במחנות חורנים צוחתתכרו קרב
 ובכרוו נכו מלטו נפשות ותהינה
 בערער במדבר עירוקו שויזבו נפשותו
 והו כמגרל ערער דשרן בשכונן
 במדברא כי יעו בטחור במעשיהו ובי
 ובאו צריתק גם את תלכרו ויעא כמיוט
 בעלה כהמו ושדיו יחד ארו חלת
 דאיתרחיצת בארצד ובית גער אקאת
 תתאחריו ופוק כמוש בגלותא פלחנהו
 ודבריהו כחדא תבא שדו אלכלעד
 ועיר לא תמלט ואבר העמק ונשמד
 המישור אשר אמר יהוה ויתון בוחין

צעקה ז

הלוחות ז

בין

כפוש ז

הקבו ז

על כל קיריהו וקיריהו מינהו לא
 תישתעב ויכרוו דיתכין בעומקא
 וישתו צו דשרן במישור אצבו תע
 עיז למואב כי נעא תצא וערה לישור
 תהינה מאין וישב בהו אערוכסתא
 מומואב ארו מיגלא תגלו וקירוהא
 לצרו יהומו מבלי יתוב בהו ארו
 עשה מלאכת יהוה רמיה וארו
 מנע חרבומדס לויט וועמד עלך
 עיבדאמו ק לל בצבל לויט דמנע
 חרביה מקטול שאנו מואב מעערו
 ושקט הוא אל שמרוו ולא הורק מבלי
 אלכלי ובגולה לאהלך עלכן עמד
 טעמו בו וריחו לא צמד שד מואבא
 מוערה יהוה ושקטין איעו על מכסיהו
 ולא איתגליאו מאתר לאתר ובגלותא
 לא הליכו עלכן אודיכו שילחא מכסיהו
 כחמרא דצמר על שומרה וריחה לא
 לכו הנה זמים באים נאמיהו
 ושלחתי לו צעים וצערה וכלו וריחו
 תכליהם ינפצו בליו האזימי אתו צע
 ואשלח עליהו בוחין ויבחו טעו ונמסו
 וירקנו וסוב ארעהו וצרוו תושמו
 מבמוש כאשר בשו בית ישדאל נמיהו
 מכסוחם ויבחתו מואבא ופלחו יכ
 כמא דבחותו בית ישד מבית רוח צערו
 איה תאמרו גברים אנחנו ואנשי חו
 למלחמה איכרוו תמידן גברין איתא
 ונברין החילא למיעבד קרבא שוד
 מואב וערה עליה ומבחר בחוריו ירו
 לטבח באס המלך יהוה צבאות שמו
 איתבזו מואבאל וקירוהו חרובא

ושפר

ושמך עלי מיהו יתמסרתי לקטלא אפר
 מלכא מ צבאות שמייה קדוב איר מואב
 לבוא ורעט מהרה מאר קרב תברתח
 רמואבאי למיתי ובישתהו מוחא לחוא
 נרו לו כל סביבו וכל ידעו שמו אמרו
 איכה נשפר מטה עו מקל הפאה דנו
 עלוה כל ספרטהו וכל ידעו שמייה
 אימרו איברין אתבל מלך מבאש שלטון
 מעיק דרי מכבוד ושבי בעמא ושבת
 זפת בת ריבון כי שדר מואב עלה בן
 שחת מבצירי חותו מיקראותיכו בעתא
 מלכות בער דריב ארי בזוזין אתו על מוש
 מליקו עלך חכילו כרכו על דוד עמדי
 ועפי ישבת ערער שאלו גם ועמלסה
 אמרימה שמייה על אורחא קומו ומסן
 דתבין בערער שאלו למיעור קיא
 למשוחבוא אימרו מה היה על תברא
 דימי חכיש מואב כי חתה הילולו וועקו
 הערו בארטן כי שדר מואב בהותמו
 ארי אתברו אלולו וצוחו חנו בארטן
 ארי אתברו מואבאי ומשפט בא אל
 ארץ המישור אל חלון ואל יהנה ואל
 מופעת ועברו פורענות אמסו לארע
 מישראל ואל ועל מופעת ועל ריבון
 ועל צבו ועל בית רבלתים ועל ריבון
 רבל ועל קריתים ועל בית גמול ועל בית
 מעון ועל קרב גרב מע ועל קרית ועל
 בצרה ועל כל על ארץ מואב הרחקת
 והקדחת ועל ביתא ועל בצרה ועל כל
 קרית ארע מואב רחוקן ודקר יבין
 נגעה קר מואב ורועו נשברה נאם
 יהוה איתק סיפת מלכות מו ושלטותיהו

איתברא מ השכיריהו כי עליהו הגדיל
 וספק מואב בקיאו והיה לשחוק גם הוא איתא
 עליהו עתא ויהו רבן דהוא ארי על עמא
 דל איתברו ויד שחן מואבאי באמתהו והו
 ללעב אף אינו ואם לא השחוק היה לה
 ישראל אם בוגדים צמצאה כי מרו רברק
 בו תגדור ועל דחור יתו על תבריה די שר
 בדלא חסד לבון כאילו בוגדון אושתכחו
 על דאסניתח עליהו מיתגמיון בבין
 מיטלסלון עובי ערים ושכע בסלע ושכי
 מואב והיו כמותה תקנו בעברי פיחת שבין
 קרוא ושרו בכיפא ותבי מואב והזכיותה
 דשבקא פוכ שוכבה ונתא ושירי אבארעית
 גבא שמעט גאח מואב וצה מאר גברו
 תאוע תאות ודכ למי שמענא רסכימו
 דמיתגא לחרא רבר ביהו ומפנקיהו
 וציות עתהו חכמת ליבון אמי ודע כי
 נאם יהוה עברתו ולא כובדו לא כן עשו
 קדמי גלן א מ עברי רבר ביהו לא תקנו
 יקריתו לא כדכשר עברו עלבן על
 מואב אמילל למואב בלה אועק אל
 אנשי קיר חרש יהנה על כן על מואבאי
 מילין ומואבאי כולתו מצוחחן ועל
 אוש כר תיקפחון דון מבבי ועור
 אכבה לד הגפן שבמה בקי שותף עברו
 ים ער ים ועור נגעו על קיסר ועל בצרה
 שדר נפל בבין כמא דאיתתי משורמון
 על ועור מו אית קסולין על שבמ
 מטלילן צו עברו ומא ער ים ועור מסו
 על חכירך ועל קסופך בזחין נפלי ונא
 ותאספה שמיחה תגל ממדיל ומארץ
 מואב וילן מוקבים השכתי לא ירדך

ת
ב

מב
א

י

הירד הקדש לאהרן ותבנישביעוהווא
 מברשעאומאמע מואב ותמר במעבר
 אכמולית לאיעיפוח עי ציריו ולא ירימו
 בקלותן פועלות השבון עד אלעלה עריתן
 נתק קתם מצער עד חרנים עולת שלושיה
 בגממי נמדים למשקמת יהוה מצוחת חל
 עד אלע עד יתן ארמי קלות מצע עד חר
 עולת תלותם רבתי אור ארמי נמר ליער
 יהוה והשבתי למואב נאם יהוה מעלה במה
 ומקטר לאהרן ואיבכול מז מז אצ ית
 משריב קרבן על במאתא ומקוק בוסמין
 לטענתיה על כן לבי למואב בחליליכם
 והמה רלכו אל אנשי קיר חרש בחלילתם
 והמה על כן מתרת עשה אכדו על כן משח
 מואבאל כמי נרא המד ולכהון על אישפד
 סוקפתון כומר אביביו דו על כן שאר
 במסיהון דקני ותבוחו כי על כל ראש
 קרוה וכל יתן גרעה על כל ידים גרות
 ועל כל מתמס שק ארז כל מער ריש נמר
 וכל דקו גלית על כל מי עולמת המיני ועל
 כל חרמין שקי על כל געות מואב ומחמתיה
 כלה מספרכי שפרתי את מואב בכלי און
 חפצו בנאם יהוה על כל ארציהון ומואב
 וברחוביהון כלהון עבוד ומספרא ארז
 תפרמתיה מלכות מואב בכנא רלית צרו
 ביה אצ מל און חתה הלילו און הפקיעת
 מואב בוש והמה מואב לשחוק ולמחוקתיה
 כביביו איכריו איתגרו אליליו איכריו
 אחורו קרלהון מואב איתגרו והון מואב
 לחך ולהבר לכל סחר עקון
 ברכה אמר יהוה הנה כנשר יראה ופרט
 כנפיו על מואב ארז כד אצ מ האכנשרא

ל

ל

ל

מלכות

ל

40m

המשותף בו יסק מלך במשוריתיהוהווא
 על מואב בלכדה הקרות והפחות טענה
 זהו לבגמרי מואב כיום הוא בלכדה
 מציה יתכביש בירי אומי עד איתא חתון
 זהו לבגמרי הון מואבאל בירי אהוא
 כלב איתתא רעקאלה בחיכהא ותשער
 מואב מעכבי על יהוה הגביר וישתעון
 מואבא מלמיהו עכאר על עמיה רגו
 איתגדבי פחד ופחת ופח עליך יתבמואב
 נאם יהוה רחלא וכוכיטא ומעראעך
 ותב מואב אצ מל הנים מצע הפחיתל
 אל הפחת והעלה מז הפחת לכו פחכי
 אכמא אלה אל מואב שנת פקתתם נאם
 יהוה ומערוק מן דרפלא ופיל לני מועת
 ודחפק מן כוכיטא יתאחד בסר יתאחד
 על יהוה על מואבא שנת מעבון חומון
 אצ מל בעל השכון עמדו מכח נאם כי
 אש יצא מן השכון ולהכה מבין מוח
 ותאכל פאת מואב וקדקד בג שאון
 על ד אי שתלעו ליתבי השכון גו איתק
 חמליהון ערקו ארז קירוס תקקב אשא
 כפק מוחשכון ועבדו קרנא בשלהוניה
 מבין סיוון וקטילו רכרבי מואב וקרו
 בג איתגדבא און לך מואב אכר עכ
 במוט כי לקחו בג דבשבי ובנתקד מ
 בשבקה מלכון מואבא אבדוהו עמא
 דבלחין למיט ארז איתגדב כנשרא
 ובנתקד בלחיא ושבת שכי מואב כ
 באחרית הימים נאם יהוה עד הפחית
 מואב ואתיב גלות מואב בסוף חמלא
 אכ מל עד תכא למעבד פורענת דיון מו
 מואב לכו עמון כה אמר יהוה

49

בעניני אשליחאיתבני שוראית ועלה וקומו
 לאעורא קרבא כי הנה קטן נתמך בזעם בון
 בארס ארי האחלש והסך בעממיא במה
 בבני אינשא תפלמך השוא אתך והיון
 לכך שוכני בחצוי סלע תפשי מירוס גבעה
 כי תגביה כנשר משם אורידה נאם יהוה
 טפשותך אטענת יתך רשע ליבך דאת
 דמי לנשרא דשור בשועי כפאמותכו
 בתקוף רומא ארי תריס כנשר אמדור
 מתמן במימדי אחתונך אן יי ויהיה ארום
 לשניה כל עבר עליה יוסם ושורק על כל
 מעתה ותהי ארום לצרו כל דמי עבר עליה
 וכלי ותסד על כל מחתקא במהפכת סדס
 ועמיה ושכיניה אמר יהוה לא ישוב שם
 איש ולא יגור בה בן ארס בהפיכת ארסדוס
 ועמיה וקריבהא אן יי לא יתוב תמן אינש
 ולא יתתב בה בן אינש הנה בארזה ועלה
 מגאון הירדן אל ענה איתוכי ארציעה
 אריצע מעליה ומי בחור אליה אפקד כי
 מי בלוצי ומי זועירע ומי זה רעה אשר
 ועמד לפני זהא מלך במישור מתה ופק
 עליהן באר אדסליק מרום ורדנא חאל
 ומ רעמן ארי בזמן איתוסן עליה ושלפון
 אינמי עליה ארי מן כחתי ומן דיער עינ
 ולית מלך דאית ליה תקוף קדמי לבן
 שומיעו עינת יהוה אשר יעץ על ארום
 ומח שובתו אשר חשב אל יושבי תימן
 אם לא זכרבוס צעירי העאן אם לא יושם
 עליהם נזהם בלון שומיעו מילכא דיני
 דמלך על ארום ומח שובתיה דחשוב על
 יתבי ארע דרומא אם לא יקרדו ויקטלו
 תקיפי עמיא אם לא יסדח עליהן מדורדו

תלמוד
410

תלמוד

תלמוד
תלמוד

20m

מקול נפלכר עטה הארץ צעקה במסוק
 נשמע קולם מלך מפלתהון ועת ארעא
 ציוחחחא בימא וסוף אישתמע קלה ונה
 כנשר ועלה וידאה ויפרש כנפיו על גבעה
 והיה לב גבורי ארום בינום ההוא כלב אשה
 מי ציה האכנשור אדסליק ומשתר בוסק
 מלך במישור מתה ושור על בערה ויהי
 לב גבורהון דארום אל ביומא ההוא מלב
 איתתא ועתקאלה בחיבלהא
 לדמשק בושח חמת וארפר כי טפועה
 רעה שומיעו כמגובים דאנה הטקט לא
 וכל לדמשק בהתו חתב חמת וארפר
 ארי בסר אביסא שומיעו איתכד דחא
 ויצפא אחרונון האכנשתי ומארשקטן
 ולא זכרון למנח רפתה דמשק הפנתה
 לטס ורטט החזיקה צדה וחבלים אחתה
 חיל ביולדה איתר טלו יתבי ומשר
 איתפלאו למייער קושפיותא אחתונ
 עקא וחובליון אחרונון האכנשלין
 לו לרתא איד לא עזבה עיר תהיה קרת
 משושש איכריון לא אישיתבת קרתא
 משכחתא כרכא חר אה לבן יפלו בחוריה
 ברחוסתיה וכל אנשי המלחמה ודמו
 בינום ההוא נאם יהוה צבאות
 תרמון עליהם האבר חובהא וכל גברי
 עבדי קרבא יתברו בעידנא ההוא אג
 צב והצית אש בחומת דמשק ואכלה
 ארמנות בן הדר ואדלק אשתאכשורי
 דמשק ותשוי צי ברתת ברהר
 לקדר ולממילכות חשור אשר
 הבה גבור דאצור מלך בכל כהאמר
 יהוה קומי עליו אל קדר ושדרו אתכ

ל

*

לבל איתברו רפליחון למרדך בהיותו צלעה
 איתברא טענותה מי עליה עליה מי צלע
 הוא זשית את ארצה לשמה ולא יהיה יסב
 בה מארס וער בהמה נרו הלכו את סליו
 עליה עם מארע צפנתא והוא שוה צלעה
 לצדו ולא יהי יתב בה מאי צפנתא ועד בער
 איש לטרו גלו בימים ההם ובעת ההיא אטס
 ומה באובני ישראל המה ובני יהודה
 נהרה הלך וכה ולכו ואת ומה אלהים
 זב קשו בזמלא האיות ובער צפנתא
 צב ויתחברו בני ישראל אינת בני זמר
 כחלא במי עליהו כד הונו בכו גלו ובמתברו
 מארע גליתו פולחא רב איהו ויתבעו
 ציון ויפאלו רדף הנה פניהם באו ובלת אל
 והוה ברית עולם לא משכה לציון ויפאלו
 לפיל ל תהי ארמא מכבשא קרמיהו חמו
 ויהוספין על עמיה רמי תור להו קוס עולם
 ולא יפקו צאו אבות היה עמי
 רעיהם התעוה הרים שכבוס מהר אל
 גבעה הלכו שכחו רכעם עאו מבירא הו
 עמי מלכא טלטלונת שולטנא בזונ
 מסור לרביא גלו איתגשיאו מבית רוח עתון
 כל מי צאיהם אכלוס ו ערהם אמרו לא
 נאשכ תחת אשר חטאו לוחח טוה עק
 ומתה אבותיהם ומה כל דאשכחונ
 בזונת ופצאיהו אמרו לית על צא חותא
 חלה רחמי קמי איתרסקו מברוך קושטיה
 ומיבד אבהיהו נן כרו מיתו
 ככל ומארץ בשדום יצאו והיו בעתדים
 לפע צאו גלו מען ככל ומארע בשדאי
 פוקו והיו כרבתין ברשו עמא בני הער
 אגבו מעיר ומעלה על ככל קהל גויים

חלטה
בג

פ

ת
פ

תעלה

אישיות
פ

עלים מארץ צפון וערכו לה משכנתו
 חינו כגבור משכני לא ישוב ויסק את
 האלמיתו ויסק על ככל משורחת
 עמיו סגאין מארע צפנתא ויסרתו
 עליה קרב מתפזת תאחד עיריהו כעב
 מתפל לא תתברו ריכו והיתה בשדום
 לטלל כל שוליה ישבעו נאם יהוה ומה
 ארע כפדאי לבוא כל בזה איתבעו
 צב וי תשמחי כי תעלי שוה נחלת
 וכי תפשו בעלה רשה ותצהלו כי
 כאמרים את תיחדו ואת תבעו
 בזו אהפנת את תדו צון בער
 רב קא ותטולו כעפרא בושה אמס
 מאד הפרה יולד תבס הנה אחרית גימ
 מדבר ציה וערבה סתית בעשתבו
 למדא איתברת מדועתבו האספתו
 דעפרא מדבר צדו חותב מדקס
 יהוה לא תשוב והיתה שומיה כלה כל
 עבר על ככל ישכ וישרק על כל מיסכה
 על דארעות ככל קר ל לא תתברות
 לצדו כולה בלח עובר על כלי יכר
 ומה על כל מי חתהא ערמו על ככל
 כביכל רכמי קשת יהו אליה אלמיתו
 אל חץ כי ליהוה חטאה סודו על ככל
 סח בחל מתחי קשתא שרובה לא
 תחוסו על צרתא ארי קל חסת חיש
 עליה סביב נתנה ידה נפיו אשותיה
 נהרו חמיתיה כי נקמית יהוה היא חמיתו
 בה כאשר עשתה עשולה ימנו עליה
 סח סח איתמכרת בידהו נפלא יכ
 אשיתתה איתפגרו שורה ארי
 פורענת עמא רחל היא איתפרעמית

10

כמאד עבדת עבדו לה כחזו חרע כ
 מבלות פש נגל בעת קצור מפני חרב
 היתה איש אל עמו פנו ואיש לארץ
 עמו שיוצא מכל וואחיר חרבא
 בעתו קטול מן קדס חרב סנאה היתה
 כחמיר מרור אגבר לעמיה ותפנו וקבר
 לארעה ועירקון שיה פונדה
 ושראל אריות הרחוק הר אשון אכלומיל
 אשר וזה האחרון עמנו נבוכד ראער
 מלך בבל עם מבודא ושרא מלכה
 מלטה לטון קדמאה שלוש בהון מלכה
 ראמה הדין בתראה אסיפוטון נכו מל
 רבכל לכן כה אמר יהוה צבאות
 אלה ושראל הנבי פוקד אל מלך בבל
 ואל ארצו באשר פקדתי אל מלך אשר
 בבין כל אל מן צב אלא ושרא האנא
 מסער על מלך רב ועל ארעה כמא
 דאספית על מלך רב וטובבני את
 ושראל אל נהו ורעה הכרמל חמשון
 ובהו אפרים והגלער תשבע נפשן
 ואתיב מן ישראל ותפתקון בארע מדיא
 ומתנן ובטור בית אפרים ומקד שא
 משבע נפשקון בימים ההם ובעת
 הוואנאס חוה וביקש את עון וע
 ישראל ואיננו ואת חטאת והורה
 ולא תמצאנה כי אכלח לאשר אטאר
 מומיא האנון ובעיר צא הווא צבני
 תבעון חובי בית ישראל ותתבדון
 חטאי בית יהודה ולא ושתכחון את
 אשכוכ לשאר ארעא
 על הארץ מרתם עלה עליה האלשמי
 פקוד חרב וחורם אחריהם נאב חוה

ועשה בכל אשר צויתך על ארעא ועשה
 כדברו קצו עליה ועליתך פקוד דקטליו
 בחרבא מתנו לעמרא שארהו צב וועבד
 בכל ופקדתי קול מלחמה בארץ ושטר
 פול קל קרבא בארעא ותסרא רכא אוד
 נערע ושטר פקושי כל הארץ אוד היתה
 לשמיה בכל בעיה איבדון איתקטולו אתם
 מלכו וזהו מה שכתב כל ארעא איבדון הות
 לצדו בכל בעמיה וקטלו לה ונסבלות
 בכל ואת לארעה צמיצאת וקמת פשת
 כי ביהוה התעוררת אית צמית לך ואת
 איתאחרת בכל ואת לארעה אית בעיא
 חובר ואת אית פתחון ואת איתאחרת אית
 בעמא רבי אית צמית פתח וחת את אוצרו
 ורובא את כל ועמד כי מלאכה הווא
 מהו צבאות בארץ בשורים גלא מן
 בית גמיה ואפק ותטיב בסדלקט א
 קדמיהו אית עיבדא הווא קל ויהם צב
 בארע כסדאן באו לה מרץ פתחו צבא
 מאבוסיה כלוה כמו ערמס והחרימיהו
 אל תהי לה שארית על גולה מיסודה
 פתחו איבוליה גמיר גמיהא כמא
 ומצמיהו ערצית עיבדא חן צמיהו
 לא זהו לה שארא הווא כל פריה חר
 לטבח הווי עליהם כי בא חפס עת פק
 פקדתי שוים כל צברא ותמסקרון
 לקטלאו עליהו אית מוטא חס גמיהו
 עתו סערוז בי שתהו
 קול בקים ותלטיב מארץ בבל להגיד
 בצות את נקמת יהוה אלהינו נקמת
 הקדש כל דעיהו ומשוחבו מארעא
 דבבל לחוהוה בעמון זה פורענותא רבי

אלה נאמר עטת היכליה הטמיע אל בבל
 רבים כל דברי קטת חט עלה פביב אלוהו
 לה פלוסה שלמו לה בפעלה בכל אשר עשהו
 עשה לה כי אלוהו וזה אל קרוש ישראל
 בקרו על בבל סג איו כל מתחי קטת
 שרו עליה סח סח לא יהי לה שומכא שלימו
 לה באונה בכל דעבות עבדו לה ארוע
 עמיה דין בפרת אפרת מילין ולא כפרון
 קר דרש אדושרא לכן פלו בחורה בר
 ברחובותיה וכל אשר מלחמתה קמוצות
 ההוא נאס יהוה בכין יתרכין עליה
 ברחובותיה וכל גיכר עבדו קר באיתרון
 בערתה ההוא אס הנה אליו ורון נאס
 יהוה כי בא חמה עת פקדונה האנא שלח
 רתני עליו מלכא רשועא אס הנה עב
 ארניקא יוס קבד עינו סעורן ביוסתר
 וכשל ורון ופול ואין לו מקום והעמי אס
 ואכלה כל פביבן ותקול מלכא רשועא
 ופול ולת ליה מקום וארלק אושתא
 בקטרוהו הגשירי כל סחרתו
 בה אמר יהוה עבאות עשוקים בני
 ישראל ובני יהודה יחדו כל שובותם
 החוקן עם מאנן שלחם כר צלני עב
 אמין בני ישראל ובני יהו כחדא כל
 שביהו אתקפו בהון מפרקין לשלחותון
 גאלם חוק יהוה עבאות שרו ריב ריב
 את ריבם לל על הרגיע את הארץ והרין
 לישבי בבל פרוקתו קופא מ צל שניה
 איתפרע ותעו רבנותו בריל למיתבר
 רשועי ארעא ולא איתתאה ומעא לתבי
 בבל חרב על כשדים נאס יהוה ואל
 ושב בבל ואל שרית ואל חכמיה דקסלן

ויטכסון

ס

ל

ס

מלכות

מלכות

מלכות

בחרבא מתון על ארע כפרא אמוע
 מתבי בבל ועל רברבה או על חכמיה
 חרב על הדרים ועל אלו חרב אל צוריה
 חות דקסלן בחרבא מתון על קטת
 ושתב שון דקסלן בחרבא מתון על
 גברהא ומכרון חרב אל פוסדו ואל תם
 ואל כל הערב אשר בתוכה והיו לנשים
 חרב אל או צותיה וכחו דקסלן בחרבא
 מתון על סוסותיה וועל רמיהו וועל
 כל סומכותא דבנה ויהון חלטי ופשא
 דקסלן בחרבא מתון על בית געהא
 ותבנות חרב אל מימיה ונשימ אין
 פמילום היא ובאימים ותהלין שרמ
 במהא ותבשות אר ארע צלמא היא
 ובטעותה אמיתב חון לכו ושבוי עם
 את אלים ושבוי בה בעת וענה ולא תשב
 עוד לנצח ולאת שבן עד דו ודו גמון
 ישרעון תמיון בחתילין ושרמון בהנות
 נעמיו לא תיתב עוד לעלם ולא תשר
 עד דו יתר במהפכת אלהים את סוס
 ואת עמרה ואת שכיניה נאס יהוה לא
 ושב שם אוש ולא יצר בהו אום רחוק
 מימיו ותבון כמ אדר חיק וית סוס
 ות עמרה וקרובה אצמ לא ותבמון
 אינשו ולא יתתב תמן בר אינשו תנה
 עם בא מי צפון ותג צרל ומילכים רבם
 וערו מרבותי ארץ הא עמא איתמארע
 צפונא ועממיו רברבין ומילכין פגאון
 מתון בגלי מיכתי ארעא קטת וכיוון
 וחוקן אכורי תמה ולא ירחמי קולם
 מיכ יהמה ועל סוסים רכבו ערוך
 כאיש למלחמה עליך בתבני קטת

40

מלכות

290 K

ותריסון אהרין אכוראן איפון ולית להון רחמין קלהון
 כומא באיתרע שתייה ועל סוסות ארכיון מסודין איפון
 כובל עביר קרבין עלך כמ שנתא רבכל שמע מלה בכל
 את שמעם ותפן ירוו צרה הוויקתהו חול כוילדה שמע
 מלכא רבכל ית שוימקתון ואיתר שלא יהוה ער
 אחרתיה האכחבלין לילרבא הגה בארחה ועלה מנצחון
 הדרון אלטה איתן כי ארעשה ארזעב מעליה ומי כחון
 אליה אפקד כי מי כלונני ומי וועודני ומי זה רעה אשר
 ועמי לפני הא מלה במישק רתיה יסק עליהון כארזא
 וסליק מירוס מרזא וחאל דר רעמו ארזי בזמן איתעון
 עלה ושלטונן אימני עלה ארזין כחתי ומן דוער עונע
 ולית מלה דאית ליה תקות קדמי לכו שמע עעת חוה
 אשר יעץ אלכל ומחשבותיו אשר חשב אל ארץ
 בשדום אם לא יסחבום צעירי הנאן אם לא יסחב עליהם
 נזה בלכ שמע מילכא דרזי דמלך עלכל ומחשבותיה
 דחשב על ארע כסדאי אם לא יערוון וקסלות בקיפין
 עמא אם לא יצוון עליהון מדורחון מקח מתפשה בכל
 נעשה הארץ וועקה בגנים בשמע מקל ואיתחודת כל
 ועת ארעא ונחחתיא בעמימי אויטחמעת

651

בה אמר יהוה הגני מעור על כל ועל ושבירב
 קמי רחמי שחית: בר זי האנא מיתת עלכל ועל
 יתבי ארע כסדאי עממין קטולין דום ליכחון ושפירין
 בקומא רוחון מחבלא ושלחתי לכל חרס חרות וקקון
 את ארעה כי הווי עליה מסבב ביום רעה ואשלחתי
 כל בוחין רבחות ודוקנן ית ארעה ארזי הווי עליה מסבב
 סח ביום בישא: אל ידרך ודרך הדרך קשות ואל יתעל
 בשירחט ואל מחמלו אל בחתיה החריבו כל צבאר
 לה יעתיח רמתח קשותיה וליה חסק בסח חציה ולא
 תחוסון על עולמיה אצמו כל מבקא ונפלו חללים
 בארץ בשדום ומדקרים בחציה ותחמון קטולין
 בארע כסדאי ומטענן בשוקהא כי לא אלמין ישראל
 יהודה מאלהון מיהוה צבאות כי ארעם מלאה אשם

מקדושי ישראל ארץ לא שכיחון בית ישראל ויהי עמך
מזב צב ארץ ארעון איתמלי את חובי קטול מצויני קדתי
היך נסו מתוך ככל וצילסו איש נפשו אל תרבו בעוניה
כי עת בקמה היא ליהוה ציול הוא משלם לה ערוקומע
ככל ושרויבו גבר נפסיה לאת לקן בחובתא ארץ ערוך
פוענותא היאק מ צמלא הוא משלם לה כוס חוב בכל
ביר יהוה מסכרת כל הארץ מינה שיה גים על כן
ותהלו גים האבכסא דיהב ארומא רגז כלמלא כן
עילא חובה דבכל בכין פוענות קפא עת דא דמת
לה מזק יי עתיד דיתרוו מינה רחן כל מלכי עממא
ומכס פוענותה יטהו עממא על כן יטה גטוע עממא
פתאב בפלה בכל ומשבך היללו עליה קח צדי למכאסה
אולי ברפא בתקיה נפלת בכל ואיתברת איללו עליה כפ
שעה לתברה מיאם תתקי רפאנו את ככל ולא נרפתה
עובתה וכלך איש לארצו כי נגע אל השמים משפטד
ונשא ער שחקים אפוענות בכל ולא מתכיא שבקוהא
וכיל גבר לארעה ארץ קרוב לשמיא תברה ומנשל ער
שמי שמיא הו ציא יהוה את צדקתו כאו ומספרה
בציוו את מעשה יהוה אלהינו גלא יי מת וכמותמא איתו
ומיטועו בציוו מת עובד א דלו אהנא הברו החצו כ
מלאו השלטים העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי עלב
מזמתו להשחיתו כי נקמת יהוה היא נקמת היכל שגע
גדרגא מלן שולמא אער יי מת רוח מלכי מדי אר על
בכל רעהיה לחבולתה ארץ פוענותא דלו היא פוענות
היכליה אל חובות ככל שאר גם החוקו המטמר הקמו
השמיים הבינו הארבים כי גם וים יהוה נבעשה את
אשר דבר אל ושב בכל על שחוי כלל וקפוי אתא אתלע
מטרבא אקומו נקדא את קיע חוצנא ארץ ארץ חסבי
אף עבר מת וצילל על יתכי בכל שבעתי על יום רבים
רבת או צרות בא קצד אמת בצעד דשרא אעלמין ס
פגאיו דסעאיו מת געוהא מט איום תברך ערוקעו
בי שתיך גשבע יהוה עבאות נפשו כי אמל אתך

10m

ועדו ופסעתי בקר אפר וצמירי תפעתי בקר
 פחות ופגעים ואיבוד בקר רע אועררה ואבד
 בקר איבר ופתיחה ואיבוד בקר שילטון ופועל
 ושלמתי לבבל ולכל ישרי כשרים את כל רעותם
 אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה ואשם
 לבבל לכל יתבי ארע בכדאי תכל בי שיהיו
 רעבו בציון לעיניכם נאם יהוה
 הר המשוהית נאם יהוה המשוהית את כל ארץ
 ונשיתי את ידו עליך ועל גלגלך מן הסלעים
 ועתה להר שרפה האנא שלח רוגזי עליך
 כרכא מחבל אצבי רמחביל ותכל ארע
 וארמית מות גברתי עליך ואמגריב מן
 תוקפא ואיתען לברך קידא ולא יקחמס
 אבו לפנה ואבו לביסדות כי שוממות עולב
 תהיה נאם יהוה ולא יסבו מים מלך למים
 ושלקון לשולטנו ארץ צדו עלם תהי צד
 שאו צב בארץ תקעו שופר בגוים קדשו עליה
 גוים השומעו עליה מיכות אררט מני
 ואשבצו פקדו עליה טפסר העלוקוס מילק סמיר
 וקפו אתא בארעא תקעו שופרא מערביא
 ומיעו עליה עממי אבסרו עליה מלכות ארע
 קדו משורת הדמיני וחדיב ומיעו עליה
 עבדו קרבא דיהון סלקין סוכותהון מפעקת
 הא כוחלא רבי צלתב קדשו עליה גוים כר
 מלכו מדי את פחתיה ואת כל סגניה ואת כל
 ארץ ממשלתו ומיעו עליה עממי את כל
 מלכו מדי את שילטוןהא ותכל טורעהא
 ותכל ארע שולטניה ותקעו הארץ
 ותחול כי קמה על בבל מחטבת יהוה ושום
 את ארץ בבל לשמיה מאן יפוז ותוע
 ארעא ותתמרע ארי קמא על מחטבתא
 דמי לשוואת את ארעא יב לצדומכלי יתיב

ארם מילק ועעו עליך הדר קוס מן צלב
 במימרה או להון אי מלונד משוריה
 עמיין רפגאון כחלא וירמון עלך בקהון
 עשה ארץ בכחו מכיו תכל
 בחסמיו ובתבוצתו מכה שמים אמר אילון
 רעבה ארע אבויה שב ליל תכל בחסמיה
 ובסוכותיה תלא שמיא לקול תהו המון
 מים בשמים ועו נשיאם מקצה ארץ
 ברקס למטר עשה ויוצא רוח מצריתו
 לקל מיתניה ורפת המון בשמיא תפוק
 ענמן מסיעי ארעא ברקס למון מיסר
 עבו ומפיק רחיו מכות געוהו נבער כל
 כל ארם מדעת הביט כל צרת מפלכו שר
 נכבו ולא רוחבם אי טפסה כל עממיא מלמד
 חופיא בהות כל קינז מלמעבד צלם ארץ
 ארי שיקרא אתיבונן ולארותא בוחן הכל
 המה מעשה תעתעים בעת פדותם יאבדו
 למא אינת עובר תולעבא בעודן האסער
 עליהון חוביהון מברון לא כאלה חלק ועקב
 כי יוצר הכל הוא וישר אל טבט בחלו ויהו
 ענאות שמו לא כאילון רופלקנה ריעקב
 ארי הדרא כולא הוא וישר טבט דאחפתיה
 מני עב שמייה
 מלחמה ונפצתי בקר גוים והשוהתי בקר מלכות
 מברך את קרמי ברכא רביה מיני קרבא
 ואיבוד בקר עממיו ואיחביל בקר מלכון ועי
 ונפצתי בקר סוס ורכבו ונפצתי בקר רכב ורכבו
 ואיבוד בקר סופון ורכביהון ואיבוד בקר
 רחמיו ורכביהון ונפצתי בקר אשה ואשה
 תפצתי בקר וקן ועער ונפצתי בקר בחור ובתולה
 ואיבוד בקר גפר האיתא ואבדו בקר קב ויניק
 ואיבוד בקר עלומיו ובתולין ונפצתי בקר רעה

חרלו ונבולו בכל להלום ופסו במ צור
 נשתה צבורתם היו לפנים העיתים סוכותיה
 משכנו בריחה איתנו געו גברי במלאות
 מניבו במ צורא איתברא גברותהון הו
 חלשין כנשיא איתו לקא בירציתתהא
 איתברו עברתהא רצ לקראת רצ ירוץ ומעו
 לקראת מגיד להגיד למלך בכל מי גלכרה
 עירו מקצה רהוט לקריות רהוט ירהוט
 ורמחוי לקריות רמחוי לחמאה למל רבכל
 ארי איתבבשות קריתיה מסופה ומעבדות
 נתפשו ואת האנשים שדפו באש ואנשו
 המלחמה נבחרו ומעתה איתא חיראות
 אנשיא אוקידו בנרא ונברי עברי קרבא
 איתבבילוי כינה אמר יחוי עבאות
 אלהי ישראל בת כלל כעז עת הודיכה עז
 מעט נבאה עת הקציר לה אריכ א מצב
 אקא חופ כנישתא רבכל דמיא לאידרא
 דמיא עידן ארכותיה עוד צבחר בוער
 ויתו כחיו עליה אכלו המצו נבחרו
 מלך בכל הציגו כליריק בלעט פתגן מ
 מלא מכו מערני הדיחני אמרת ירוץ
 בז מכסי ושי ציני נבוכ מלך בפצני
 כמן ריקן בלעני כתנינא מלי בית גנויה
 מטוב ארעי טולטלני חמסי ושא ארעל
 בכל תאמר ושבת ציון דמיא אל ישוב
 בשדים תאמר ירושלים חטופי ובזולע
 בכל תימר כמישתא ד ציון חובת רס וכי
 דאיתשד בל על יתמי ארע כסד אי תימר
 ירושלים לכו כה אמר יהוה הני
 רב את ריבך ובקמית את בקמית והחרבת
 את ימיה והובשתה את מקורה בכיו בד
 יכ י האנא דאיו ית דינך ומיתפרע נת

30m

פא 1

פא 2

פורענותך ואחריתך תהי ואתה
 מבועתה והיתה בכל לגלום מעון פנים
 שמה ושרקה מאין יושב ותהי בכל ירוץ
 מדור ירוחו צרו ואישתממו בכל יתבי
 חורו כבפירם ושאגו בערו בערי אריות
 כחרא כאריותן ונהסון ככע אריותן ורמח
 קלהון בחמים אשיות את משתיהם והשחמתם
 למען ועליו נשטו שבת עולם ולא יקו עמם
 יהוה איתא עליהון עקא וחורו רמח ורוא
 בריל דלא יהון תקפין ומחורו מורא
 תינינא ולא יחוי לעלמא דאתי אמר יי
 אוריהם כבירם לטובה כאוליס עכענותם
 אימסרונן בתרון לקטלא ברוי ברוי עים
 גידן איד גלכרה שפוד ותתפש תהלת כל
 הארץ איד היתה לשמה בכל בגים אמר
 איתבבשות בכל ואיתא חרת תוטובחת כל
 ארעא איכרון הות לצרו בכל בעממיא
 עלה על בכל הים בהמון גילו נכסותה סליק
 על בכל מלך במשוריתיה רבני במינא
 באיתא גשות גלוהי חפה היו עריה לשמה
 ארץ ציה וערסה ארץ לא ישב בחול איש
 ולא יעבר פהו בו ארם התאה קירחא רעו
 ארע צורא וחובה ארעא לא יתכסה כל
 איש ולא יעבר בה בר איש ופחית עליה
 כבכל והוצאתי את בלעו מפיו ולא יתחא
 עוד גים ונס חומת בכל גפלה ואסער על
 דפלחין לבל בבבל ואכח ותמסוהי מיניה
 ולא ישתמעו ליה עוד עממיא ואם שוד
 ככל יתרימון צאני מתוכה עמי ומלטו איש
 את נפשו מיחרון אף יהוה פקדו מגות עמי
 ושי יזכו גבר ית נפשיה מתקוף רוצח דיי
 ופן ירד לבבכם ותיר או בשמועה הנשמעת

פא 3

פא 4

פא 5

פא 6

40

פתיו גילך בירושלם וקום אימיה ופתיו
 בת ידך מלבנה ויעש הרע בעני יהיה ככל
 אשר עשה החזקים ועבר רבושך לך במלך
 ועבר יהוה כן על אף יהוה היתה בירושלם
 ובחזרה עד השליכו אותם מעל פניו
 ומדד צדקיהו במלך בכל ארץ ודאגיהו
 ק"י הות בירושלם וביהו ער דאגיהו יתרון
 מארע בית שכינתיה וברר צד במלכות
 ויהי בשנה הששית למלכות
 בחדש העשירי בעשור לחודש בא
 גבוה ריש מלך בבל הוא בלחול על
 ירושלם ויחנן עליה ויבט עליה ויהי
 כביש והוה בשבט אפשיעיתא לממלכה
 ברחא עשיראה בעשרא לירחא אורא
 גבוה מלך בבל הוא בלמשיחיה לוחל
 ושרו עליה ויבט עליה ברכוב כח כחור
 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה
 שנה למלך צדקיהו ועלת חרבא בצערא
 עד חדא עיסרי שנין למלך צדק בחדש
 הרביעי בתשעה לחודש ויחוק הרעב
 בעיר ולא היה לחם לעם הארץ בירחא
 רבישאה בתשעה לירחא ותבא בצערא
 בקרתא ולא היה לחמא לעמא דארעא
 ותבא העיר וכל אנשי המלחמה יצחו
 ויצאו מהעיר לילה רדך שער ביד
 החמתים אשר על גן המלך ובטחים על
 העיר כביב וילכו רדך הערבה ואתרעע
 קרתא וכל גברי עבדי קרבא עקרו וצפחו
 מן קרתא בליליא באור חתרע ביד
 שוריא דעל גנתא דמלכא וכפדא יסון
 על קרבא סח ואלו באור חתרע
 וירדפו חיל כפשים אחרי המלך וישעו

5
סוף
מצינו
ק

5

5

5

5

ושריה שר מצחה פיתגמא דפקיה ורמיה
 נביאת שררה ברמל בר מחסכך אל בעל
 בשליחות צדק מלך שוב רב יהו לבבל בשקא
 רביעיתא לממלכה ושריה רב תוקמ בא
 וכתב רמיהו את כל הרעה אשר תבא אל
 בבל אל ספר אחר את כל הדברים האלה
 הכתובים אל בבל וכתב ידך את כל בישותא
 דעתידא למיתו על בבל על ספרא אחרת כל
 פיתגמא האליון רבתיבין על בבל האמר
 ורמיהו אל שררה בבואך בכל וראית וקראת
 את כל הדברים האלה ואמר ידך לשון בישות
 לבבל ותחנן ותיקרי את כל פיתגמא האליון
 ואמרת יהוה אתה רבת אל המקום הזה
 להכריתו לבלתי היות בו יושב למ אסוכוער
 בהמה כו שממית עורב תהיה ותימר לך את
 גרמא על אתרא הריון לשוי ציונתא בידך
 הלא למיהו ביה תיב למאי צערא וער
 בעירא ארו צרות עלם תהי והיה ככלתך
 לקרא את חכפר הוה תקשר עליו אבן
 והפרכתו אל תקד פרת והוה כשוי ציונתך
 לתיקרי ותכל סיפרא הריון תיקטר ביה
 אבנא המרמיה לנפרת ואמרת ככה תה
 תשקע בבל ולא תקום מפני הרעה אשר
 אנכי עמי עליה ויעפו ער הנה רבתי ות
 רמיהו ותימר בדיון תישתקע בבל
 ולא תקום מן קדם בישותא דאנא מיתו
 עליה וישתלהו ער הכא פיתגמא חתיה

60m

21 22

52

חמשה
פ

בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו
 ואחת עשרה שנה מלך בירושלם וקום
 אמו חמיטל בת רמיהו מלבנה בישות
 חור שנין צדקיהו בר מלך חורא עסדי

הכלים האלה עמודי אפוד ופאסד ותור
 תרעשר דמושא ותחת בסים ארבע
 מלבא שררה לבית מקדשא רגלי לאתה
 מתקל לטחטחון רכל מצא האמליו והעמידם
 שמה עשרה אמה קומת העמוד האחר
 והוט שמש עשרה אמה וסובו ועבדו אתע
 איבעות נבוב ועמידת אמתני עסר
 אמין רוביה רעמוד אחד והוט משחמתא
 עשרין אמין מקה ליה וסומכיה ארבע
 אצבעו חליל וכתרת עליו מוטת וקומת
 הכתרת האחת חמש אמות וסובה רכ
 ורמנים על הכתרת סביב הכל נחשת וכתת
 לעמוד השני ורמנים וקרועתהו עליו
 דנחשא ורובא דקרועתהו חד אחמש
 אמין וסרת מאורימיה על קרועתהו
 כחם כולא נחשא וכאמליו לעמודא
 תינחא ורימוניא ויהו הרמנים תשעים
 ונשה רוחה כל הרמנים מאה על הל
 ששכה סביב והווי רימוניא תשעים
 וסרתא בעברתא כל רימוניא מאה על
 סרתא סה ויקח רב טבחים ארז
 שדיה כחן הראש ואת עפניה כדון
 המטנה ואת שלשת שמרי הסה ודבר
 רב קטליא את שררה כהנא רבא ותע
 סה כהנא ואת תלתא אמרבלא וכן
 העיר לקח סרים אחר אשר היה פקיד
 על אנשי המלחמה וטבעה אנשים
 מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר
 ואת ספר שר הצבא המצביא את עם
 הארץ וששים איש מעם הארץ הנג
 הנמצאים בתוך העיר ומן קרית אבר
 נבואה חד דהוה ממצא על גבוי עבדו

אמין

בין
אמין

ל
אמין

אמין

הרב אוטבנה גבירין דתון אפי מלכא רי
 דאישתכחו בקרתאות ספר ארז חילא
 דכמשת עע אד ארעא ושמתו נכרא
 מעמא דארעא דאישתכחו בע קרמא
 ויקח אתם נבוב ארז רב טבחים וחד אתם
 אל מלך בבל דבלתה ודבר תהו נבוב
 קטליא ואובל מתהו ליה מלכא רבכל
 לחלת וכה אתם מלך בבל ומיתם בתיה
 בארץ חמת ועל יהודה מעל ארמית ונ
 ומחאתהו מלכא רבכל וקטליא חמת
 בארעא רחמת ונלו רבית יהודה מעל
 ארעא ויה העכ אשר הגלה נבוב רע
 בשנת שבע יהודים שלשת אלפים
 עשרים ושלושה ויועמא דאמל נבוב
 בשנת שבע יהו אי תלתא אלפי ועשרין
 ותלתא בשנת שמונה עשרה לנבוב
 ראש הגלה מירושלם נפש שמונה מאות
 שלשים ושנים בשנת תמנא עשר יגלו
 אגלי מירושלם נפש אתמני מאה תלתין
 ותריין בשנת שלש ועשרים לנבוב
 ראש הגלה נבוב ארז רב טבחים יהודים
 יהודים נפש שבע מאות ארבעים חמש
 וחמשה כל נפש ארבעת אלפים ושש
 מאות בשנת עשרין ותלת לנבוב
 נבוב רב קטליא יהודי אי נפשאתא
 שבע מאה ארבעין וחמש כל נפשאתא
 ארבעה אלפין ושית מאה וחמשים
 ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה
 בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה
 לחדש נשא אויל מירושלם מלך בבל
 בשנת מלכות את ראש יהויכין מלך
 יהודה ונצא אותו מבית הכלוא והוה

אמין

אמין

אמין

אמין

ויצא ין חסרון ודומעון אפסות ומילין דדישור
 נשורו למדח סנפס האסיה הכלתהו בשחור נסא
 בארצות מלכ